

15th March 1958]

II.—GOVERNMENT BILLS—cont.

(2) THE MADRAS ENTERTAINMENTS TAX (AMENDMENT) BILL, 1958
(L.A. BILL NO. 7 OF 1958)*

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I beg to move—

‘That the Madras Entertainments Tax (Amendment) Bill, 1958 (L.A. Bill No. 7 of 1958), be taken into consideration.’

சபாநாயகர் அவர்களே, பட்ஜெட் உரையிலே இதைப்பற்றி (அதாவது தமாஷா வரி அல்லது பொழுது போக்கு வரி அல்லது கேளிக்கை வரி என்று வேண்டுமானால் வைத்துக்கொள்ளலாம்) குறிப்பிட்டேன். அந்த வரி கட்டணத்தை உயர்த்த வேண்டுமென்கின்ற கருத்தை பட்ஜெட் உரையிலும் தெரிவித்தேன். அந்த அடிப்படையில்தான் இந்த மசோதா சபையில் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது 5-ல் ஒரு பங்கு, 30 நயா பைலாவுக்கு மேல் இருந்தால் ஐந்தில் ஒரு பங்கு இருக்கவேண்டும் என்பது இப்போதுள்ள சட்டம். நாலில் ஒரு பங்கு 30 நயா பைலாவுக்கு மேல் ஒன்றரை ரூபாய்வரையிலும், மூன்றில் ஒரு பங்கு ஒன்றரை ரூபாய்க்கு மேற்பட கட்டலாங்களுக்கும் என்று இப்போது இருப்பதை மாற்றி உயர்த்தப் பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இதில் ஒரு மாறுதல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது, இதுவரையிலும் எல்லா கலை நிகழ்ச்சிகளுக்கும், கேளிக்கை களுக்கும், வரி போடக்கூடிய சட்டம் இருந்து வந்தது. அதிலும் சில நிகழ்ச்சிகளுக்கு வரி விதி விலக்கு அளிக்கப்பட்டு வந்தது. உதாரணமாக சங்கீத சபையின் கலை நிகழ்ச்சிகளுக்கும், அதேமாதிரி தொழில் முறையில் இல்லாமல் (அமெச்சூர் முறையில்) நடத்தக்கூடிய நாடகங்களுக்கும் நாம் விதி விலக்கு கொடுத்து வந்திருக்கிறோம். இது தவிர சில விளையாட்டு பந்தயங்களுக்கும் தனித்தனியாக கணக்கெடுத்து வந்திருக்கிறோம். அதே மாதிரி இருக்கக்கூடிய நிகழ்ச்சிகளுக்கு வரியில் ஒரு கணிசமான வருமானம் மும் கிடையாது. இருந்தாலும் இதனால் தொந்தரவு அதிகம். ஆகவே தான் இப்போது சினிமாவிற்கும், குதிரைப் பந்தயத்திற்கும் தவிர, மற்ற எல்லா நிகழ்ச்சிகளுக்கும்—கேளிக்கை நிகழ்ச்சிகளுக்கும்—வரி விலக்கு அளிக்கவேண்டும் என்ற முறையில் இந்த மசோதா தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தக் கட்டண உயர்வு சினிமாக்களுக்கும், குதிரைப் பந்தயங்களுக்கும் தான் என்பதை கணம் அங்கத்தினர்கள் உணர்ந்திருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அதிலே ஒரு சிலர் — கணம் நாராயணசாமி நாயடு என்று நினைக்கிறேன்—நாடகங்களுக்கு இந்த வரி விலக்கு என் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டார்கள். இப்படிப் பலர் நினைக்கலாம். ஆனால், இன்றைக்கு நாட்டிலே பொருளாதார அபிவிருத்தி வேண்டும் என்பது மட்டுமல்ல—அதுவும் அவசியம்—அதோடு மக்கள் இன்பகரமான வாழ்க்கை நடத்த வசதிகள் இருக்க வேண்டியதும் அவசியம். பொருளாதார அபிவிருத்தி அடைவதனால், கலை போன்ற இன்ப மூட்டக்கூடிய சாதனைகள் உயராமல் போனால், பொருளாதார அபிவிருத்தியினால் மட்டும் மக்களுக்கு இன்ப வாழ்க்கை—சுகவாழ்க்கை—அமைந்துவிடாது. பொருளாதார அபிவிருத்தி முக்கியம் என்று ஒருவிதத்திலே கருதுவாம். எவ்வளவுக்கெவ்வளவு திறமையோடு உழைக்கிறோமோ, அவ்வளவுக்கெவ்வளவு உற்சாகத்தோடு உழைக்காவிட்டால் பொருளாதாரத் துறையில் கூட முன்னேற முடியாது. ஆர்வத்துடன் உழைக்க, என்றைக்குமே உழைத்துக்கொண்டு, உழைப்பைத் தவிர வேறுவிதியில்லை என்ற நிலை ஏற்பட்டால், அந்த உழைப்பின் தரம் கூடக் குறைந்துவிடும். உழைப்பிற்குப் பிறகு வேடிக்கைகள், கேளிக்கைகள், விநோதங்கள், மனதுக்கு மாற்றாக கலை, கதைகள் போன்ற நிகழ்ச்சிகள் அவசியம் என்பதை எல்லோரும் உணர்ந்திருப்பார்கள்.

கலைகள் வளரவேண்டுமென்பதில் யாருக்கும் அபிப்பிராய பேதம் கிடையாது, அத்துடன் வாழ்க்கைக்கு வளம் கொடுக்கக்கூடிய வகையில் கலைகள் வளருகிறது. வாழ்க்கையைப் பிரதிபலிக்கிற மட்டுமல்ல—வாழ்க்கையை உயர்த்தி வளர் பெறச் செய்ய கலைகள் தொன்றுதொட்டுப் பயன்பட்டு வருகிறது. கலைகளை வளர்ப்பது அவசியம். இதற்குமுன்பெல்லாம் மன்னர்கள் இருந்த காலத்திலே—ஐமிந்தார்கள் இருந்த காலத்திலே

[Sri C. Subramaniam] [15th March 1958]

—கொஞ்சம் கலை உணர்ச்சி பெற்றவர்கள்—பணம் செலவழித்து முயற்சி யெடுத்துக் கொள்ள முன் வந்ததால், நம் நாட்டுக் கலை வளர்ந்திருக்கிறது. இப்போது அந்தக் கட்டம் நீங்கி, குடியாட்சி ஏற்பட்டிருக்கக் கூடிய காலம்—குடியாட்சி மட்டுமல்ல, சோஷலிச தத்துவத்தை மேற்கொண்டு, பணக்காரர்களுக்கு எவ்வளவு அதிகமாக வரி போடலாமோ அவ்வளவு போடுவது—என்று இருக்கக் கூடிய காலம்—மன்னர்கள் இல்லை—ஜமீந்தார்களும் கிடையாது. ஆகவே, இன்றைக்கு கலைகள் வளருவதற்கு, பொது மக்களின் ஸ்தாபனமாகிய இந்த சர்க்காருக்கு—அந்த சர்க்காரை இயக்குகிற இந்த சபைக்கும்—பொறுப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அந்த அடிப்படையில் இந்தக் கலையை வளர்க்க முன் வரவேண்டும். கலைகள் வளர வேண்டும்—நல்ல வகையிலே வளரவேண்டும்—என்று பேசுகிறவர்களே கலையின் பெயரால் கொலை செய்கிறார்கள்—யாராவது கொலை செய்யப்படுகிறார்கள் என்று சொல்லவில்லை—வாழ்க்கை கொலை செய்யப்படுகிறது என்பதைப் பார்க்கிறோம். ஆகையால் இன்றைக்கு கலைஞர்கள்—முக்கியமாக கலையிலே ஆர்வமுள்ளவர்கள்—கலையை வளர்க்க சந்தர்ப்பத்தை அடைந்திருப்பவர்கள்—அதிலே கொஞ்சம் அக்கரை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சிலர் நினைக்கலாம், இந்தக் கலையிலே ஈடுபட்டிருக்கிறதின் முதற்குறிக்கோள், இதன் மூலமாக அவ்வளவு அதிகமாக பணம் சம்பாதிக்கலாம் என்று. பணம் சம்பாதிப்பதுதான் குறிக்கோள் என்று நினைக்கலாம். பணம் தான் முதல் குறிக்கோளாக இருக்கவேண்டுமென்பது எல்லாத் துறைகளிலும் தவறு பொறுளாதாரத் துறையிலும்—வேறு எந்தத் துறையிலும்—இது தவறு. கலையிலேயும் உபபடித்தான். இப்படித்தான் கலையை வளர்த்துக் கொண்டு போவோம் என்று சொன்னால், வாழ்க்கை வளம் பெறுவதற்கு பதிலாக, வாழ்க்கை இன்பகரமாக இருப்பதற்கு பதிலாக, வாழ்க்கை சீர்குலைந்து விடும். இன்றைக்கு இதைப் பல இடங்களில் பார்க்கிறோம். நம் நாட்டிலே பத்திரிகை போடுவதைப் பார்க்கலாம். பத்திரிகை போடுவதிலே, மிருக உணர்ச்சியைத் தூண்டக் கூடிய தலைப்புகள் கொடுத்து, அதற்கு முதலிடம் கொடுத்து, இந்தச் சிற்றின்ப விஷயங்களைப் பற்றி வரும் பத்திரிகைகளை—அநேகம் பேர் வாங்கிப் படிக்க முன் வருகிறார்கள்—அதற்காக, இந்தப் பத்திரிகையை இவ்வளவு அதிகமாக முன் வருகிறார்கள், இதற்கு மக்களிடம் இவ்வளவு ஆதரவு இருக்கிறது—என்று சொல்வதானது, தவறான முறையில் பத்திரிகைத் தொழிலைப் பயன்படுத்துவதாக ஆகும் என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். அதே மாதிரித் தான் சினிமாவும் இருக்கிறது. படத்தைப் பார்க்க இத்தனை பேர் வருகிறார்கள் என்றால்—மிருக உணர்ச்சியைத் தூண்டக் கூடிய முறையில் இருக்கிறது என்றால் அதைப் பார்க்க அதிகமான பேர்கள், ஏராளமான ஜனங்கள் வரலாம். ஆனால், அதன் மூலமாக அவர்களுடைய மனமும் பாழ்படுத்தப்படுகிறது என்பதை மனதில் வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். இதே போலத்தான் டிராமா—மற்ற நிகழ்ச்சிகளும் கூட. ஆகவே, மற்றவைகளை விட கலைத் துறையில் சேவை செய்கிறவர்கள், இந்தப் பண்பைக் காப்பாற்ற வேண்டிய பொறுப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆனால் அந்தப் பொறுப்பை உணர்ந்து எல்லோரும் நடக்கிறார்களா என்பது சந்தேகம். ஆனால் அது போகப் போகத் திருந்தும் என்று நினைக்கிறேன். நம் கலைகள் எல்லாம் நல்ல முறையில்—புனிதத் தன்மை பெற்று—வளரும் என்று நம்புகிறோம். அந்த நம்பிக்கையில் எல்லாக் கலைகளையும் வளர்க்க ராஜ்ய அரசாங்கத்தால் மட்டுமல்ல, மத்திய அரசாங்கத்தாலும் எல்லா நடவடிக்கைகளும் எடுக்கப்பட்டு வருகிறது. இதைச் சட்டம் மூலமாகச் செய்யமுடியாது, பிரசாரம் மூலமாகச் செய்யமுடியாது. இந்தப் பொறுப்பை ஏற்றிருப்பவர்கள், அந்த பொறுப்பை உணர்ந்து—கடமையை உணர்ந்து—பணியாற்றினால்தான் இந்தக் காரியத்தைச் செய்ய முடியும். அப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைமை நம் ராஜ்யத்திலே—நல்ல நிலைமை—ஏற்படவேண்டும் என்ற அடிப்படையில், அந்த அடிப்படையை வைத்துக்கொண்டு இந்த மசோதா தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

15th March 1958] [Sri C. Subramaniam]

இன்றைய தினம் சினிமாவானது எல்லா இடங்களிலும் பரவிக் கொண்டு வருகிறது. சினிமா பார்க்காதவர்கள் யாராவது இருக்கிறார்களா என்று கேட்டால், ஏதோ பெரிய தூவிகளாக இருப்பவர்கள் வேண்டுமானால் இருக்கலாம். அவர்களும் கூடப் பார்த்திருக்கலாம். மகாத்மா காந்தி அவர்களும் கூட பார்த்திருக்கிறார்கள். இதனாலே, எல்லோரும் பார்க்கக்கூடிய ஒன்றாக சினிமா அமைந்திருப்பது மட்டுமல்லாமல், ஓரளவு பார்ப்பது மட்டுமல்ல, அன்றாட வாழ்க்கைக்கு வாரத்திற்கு இரண்டு மூன்று தடவைகள் போனால் தான் சந்தோஷம் ஏற்படுகிறது என்ற நிலைமை ஏற்பட்டு—நகர் புறங்களில் மட்டுமல்ல—நாட்டுப் புறங்களிலும் பரவி வருகிறது. பரவலாக இன்றைக்கு இந்த சினிமா இருப்பதால், அதனால் கெடுதல் ஏற்படுமானால், அந்தக் கெடுதல் பரவலாக ஏற்படுகிறது என்பதைப் பார்க்கிறோம். ஆகையால் தான் சினிமாத் துறையில் சேவை செய்கிறவர்கள், இதன் முக்கியத் துவத்தை உணர்ந்து, இதன் சக்தியை உணர்ந்து, நம் நாட்டைப் பாழ் படுத்தி விடாமல் கதை எழுதுகிறவர்கள், நடிகிறவர்கள், படம் எடுப்பவர்கள் எல்லோருக்கும்—பார்க்கத் தொள்ளவேண்டிய சிறப்பான பொறுப்பு இருக்கிறது—தனிப்பட்ட ஒரு பொறுப்பு இருக்கிறது—என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். பத்திரிகையாளருக்கும் இந்தப் பொறுப்பு இருக்கிறது. பத்திரிகையாளராவது எழுதப் படிக்கத் தெரிந்தவர்கள் மட்டும் தான் படிக்கிறார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு சினிமாவானது குழந்தைகள் முதல் வயோதிகர்கள்வரை பார்க்கக் கூடியதாக இருக்கிறது. அதிலும் தமிழ்ப் படம் எல்லோரும் பார்க்கக் கூடியதாக இருக்கிறது. நான் சினிமா படம் பார்த்து ரொம்ப நாளாகி விட்டது. அப்படி ஒரு சில படங்களுக்குப் போனாலும் அரை மணி பார்த்து விட்டு வந்து விடுவேன். அதற்குமேல் பார்க்க முடிவதில்லை (ஒரு அங்கத்தினர்: ஏன் அவ்வளவு சிக்க முடியாமல் இருக்கிறதா?) ஆமாம், அவ்வளவு சிக்க முடியாமல் இருக்கிறது. மற்றப் பேருக்கு எப்படி இருக்கிறதோ எனக்குத் தெரியாது. என்னுடைய முடிவைச் சொல்ல வரவில்லை. இப்போது ஒவ்வொரு வருஷமும் தமிழ் நாட்டிலே தயாரிக்கக்கூடிய தமிழ்ப் படங்கள், தெலுங்குப் படங்கள், கன்னடப் படங்கள், மலையாளப் படங்கள் எல்லா வற்றையும் பார்த்து, நல்ல படமாக இருக்கக் கூடியவைகளுக்குப் பரிசு கொடுக்க குழுக்கள் நியமிக்கப்பட்டு பரிசோதனை செய்கிறார்கள். அநேக இடங்களில் பரிசு விழாக்களில் கலந்து கொண்டிருக்கிறேன். இப்போதும் அது நடந்துகொண்டிருக்கிறது. நான் அவர்களை விசாரித்தேன். நான் போய்ப் படம் பார்க்காவிட்டாலும் கூட, நம் படங்களின் தரம் உயர்ந்து வருகிறதா என்று விசாரித்து வருகிறேன். நம்முடைய வாழ்க்கையிலே இவ்வளவு சக்தி பெற்ற இந்த சினிமாத் தொழில் எந்த முறையிலே வளருகிறது என்பதில் அக்கரை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். பணம் இப்போதும் வரலாம். வளர்ச்சியைப் பொறுத்த வரையில், மற்றப் படங்கள்—தெலுங்குப் படங்கள், கன்னடப் படங்கள், ஹிந்திப் படங்கள், இவை கனெல்லாம்—தரிதமரக முன்னேறி வரும்போது, தமிழ்ப் படங்களில் முன்னேற்றம் இல்லை என்று அவர்கள் சொல்கிறார்கள். நான் சொன்னதாக நினைத்துக் கொள்ளவேண்டாம். தராதரம் தெரிந்தவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். நான் சினிமாக்கள் பார்க்காததினாலே, பார்க்காதவர் எப்படிச் சொல்லமுடியும் என்று கேட்கலாம். இந்தத் துறையிலே அக்கரை எடுத்துக் கொள்ளக் கூடியவர்கள், தீர்ப்புச் சொல்லக் கூடியவர்கள் அப்படிச் சொல்லுகிறார்கள். தமிழர் கலையைப் பற்றிப் பேசுகிறவர்கள், தமிழ்மொழியைப் பற்றிப் பேசுகிறவர்கள், தமிழரின் பண்பாட்டைப் பற்றிப் பேசுகிறவர்கள், இந்தத் துறையிலே நம்முடைய தரம் குறைகிறது என்ற இழுக்கு ஏற்படாமல் பார்த்துக்கொள்வது அவசியம். இப்பொழுதுள்ள தமிழ் படங்களை எடுத்துக் கொண்டால் எல்லாவற்றிலும் மூன்று அல்லது நான்கு அம்சங்கள் பொதுவாக இருக்கின்றன. என்று சொன்னார்கள். எந்தத் தமிழ்ப் படமாக யிருந்தாலும்—அது “காமெடி” ஆக இருந்தாலும், “டிராஜெடி” ஆக இருந்தாலும் அல்லது சரித்திரப் படமாக இருந்தாலும்—ஒவ்வொரு படத்திலும் ஒரு நடனம், ஏன் ஒரு நடனம், பல நடனங்கள், இருந்தாக வேண்டும். நடனம் இல்லாவிட்டால் படம் எடுக்காது. (சிரிப்பு.) அதோடு ஒரு கத்திச் சண்டையையும் எங்கேயாவது நுழைத்துவிட வேண்டும்.

[Sri C. Subramaniam] [15th March 1958]

9-50
a.m.

“காமிக்” அதாவது கேலி கதா பாத்திரங்களை மத்தியிலே புகுத்தித் தான் ஆகவேண்டும். கதைக்கு சம்பந்தம் இருந்தாலும் சரி, இல்லாவிட்டாலும் சரி, மத்தியிலே இது வந்தே தீரவேண்டும். இன்னும் 4-வது அம்சம் என்ன வென்றால், காதல் இல்லையென்றால் கதையில்லை என்பது. (சிரிப்பு.) இந்த அடிப்படையில்தான் நமது தமிழ்ப்படங்கள் வருகின்றன. பரிசீலனை செய்து பார்க்கக் கூடியவர்கள், இந்தப் படங்களுக்குக் கதை எழுதுகிறவர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். இவர்கள் எழுதக்கூடிய கதைகள் இந்த அளவுக்கு இருக்கிறதா என்று ஆச்சரியப்பட வேண்டியிருக்கிறது. தரம் குறைந்து வருகிறது என்ற முறையிலே எல்லோருக்கும் வருத்தமாகத்தான் இருக்கிறது.

SRI S. B. ADITYAN: வரியைப் போடுவதனாலே எப்படி தரம் உயரும் என்று கேட்கிறேன். ஆட்சேபகரமாக இருப்பதை வெட்டி விடலாமே. தணிக்கை செய்கிற அதிகாரம் அரசாங்கத்தின் கையில்தானே இருக்கிறது.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: வெட்டுகிறது என்றால், பூராவையும் வெட்டித்தான் ஆகவேண்டும். (சிரிப்பு.) 100 அடி, 200 அடி அல்லது 1,000 அடி என்றிருந்தால் வெட்டி விடலாம். கதை பூராவும் அப்படி யிருக்கிறபொழுது என்ன செய்ய முடியும்? சர்க்காரே இந்தத் துரையை எடுத்துக் கொண்டால் கதை எழுதிக் கொடுக்கத் தயாராய் இருக்கிறோம் என்று கனம் அண்ணாதுரை அவர்கள் சொன்னார்கள். இந்த அடிப்படையில் இருந்தால் சர்க்கார் நடத்தினாலும் பிரயோஜனம் இல்லை. இது எல்லாம் கட்சி நலனுக்குக் கூட பிரயோசனமாக இருக்கிறது, ஆகையால் இந்தத் துறையில் இருக்கிறோம் என்ற கருத்தையும் தெரிவித்தார்கள். இந்த அடிப்படையில் பத்திரிகை அதிகமாக விலைப் போகிறதே என்ற ஆசையிலே சிலர் ஆபாசமாகப் பிரசுரம் செய்கிறார்கள். (சிரிப்பு.) இந்த சினிமாக்கள் மூலமாக அதிலும் இளைஞர்கள், உணர்ச்சி வசப்படக்கூடியவர்கள் வந்து சேரவேண்டும் என்ற அடிப்படையிலே, சினிமா கதைகளும், சினிமா நடப்பதும் இருக்குமோனால், அது நம் நாட்டிற்கு கெடுதலேத்தான் விளைவிக்கும். இப்பொழுது வேண்டுமானால், இந்த மாதிரி நடத்துகிறவர்கள் ஒரு சிலர், இதன் மூலமாக அவர்கள் மனதைக் கவர்ந்தாலும் கவரலாம். நாம் விரும்புவது என்ன? நாடு உயரவேண்டும், நமது மக்கள் உயர வேண்டும், பண்பு உயரவேண்டுமென்று நினைக்கிறோம். கட்சி வளருவதற்காகவோ அல்லது நமக்கு அதிகமாகப் பணம் கிடைக்கிறதே என்ற அடிப்படையிலும்தான் இந்தத் துறையில் ஈடுபடுவோமோ யானால், கலைத்துறையில் ஈடுபடுவோமோயானால், நாடு வளம் பெறுவதற்குப் பதிலாக, நாடு நாசம் அடைந்துவிடும் என்று எச்சரிக்கை செய்ய விரும்புகிறேன். “தமிழ் நாடு, தமிழ் நாடு” என்று சொல்லுகிறார்கள், நம்முடைய பண்பு உயரவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படியிருக்கும் பொழுது இந்த சினிமாத் துறையில் நமது பண்பு குறைந்துகொண்டு வருகிறது என்றுதான் எல்லோரும் அபிப்பிராயப்படுகிறார்கள். இதிலே அவர்களுக்குத் தனிப்பட்ட பொறுப்பு இருக்கிறதை எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். கலைகள் எல்லாம் நல்ல முறையில் வளரவேண்டும் என்பதுதான் சர்க்காரின் நோக்கம். இந்த சபைக்கும் அதே அடிப்படையான நோக்கம் தான் இருக்கும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. இருந்தாலும் இந்தக் கருத்துக் களை சபை முன்பு வைக்கவேண்டுமென்று என்னின்றன. அந்த அடிப் படையில் தான் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நான் இந்தக் கருத்துக்களைச் சொன்னதினால், திராவிட முன்னேற்ற கழக அங்கத்தினர்கள் இதில் அதிகமாகப் பங்கு எடுத்துக் கொள்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அவர்களுக்குச் சில கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறேன். எனக்குப் பதில் சொல்ல வேண்டும் என்ற முறையில் அல்ல. உண்மையிலேயே நம் நாடு நலம் பெறவேண்டும், நமது பண்பு பாழடைந்து போகாமல் இருக்கவேண்டும். தரம் குறையாமல் இருக்கவேண்டும், நம்முடைய வாலிபர்கள், மாணவ மாணவிகள், அவர்களுடைய நல்ல உணர்ச்சிகள் வளருகிற முறையில், முக்கியமாகக் கலைஞர்கள், நடிகர்கள், இன்னும் சினிமாத்

15th March 1958] [Sri C. Subramaniam]

துறையில் சேவை செய்கிறவர்கள் நடந்துகொள்ளவேண்டிய கடமை இருக்கிறது என்பதை வலியுறுத்திக்கொண்டு இந்த மசோதாவை சமர்ப்பிக்கிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : Motion moved—

‘That the Madras Entertainments Tax (Amendment) Bill, 1958 (L.A. Bill No. 7 of 1958)’ be taken into consideration.

The Motion is before the House for discussion.

SRI A. V. P. ASAITHAMBI : சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, சினிமா, குதிரைப் பந்தம் ஆகிய பொழுதுபோக்கு நிகழ்ச்சிகளுக்கு விதிக்கப்பட்டுள்ள வரி அமைப்பு மசோதாவை சமர்ப்பிக்கின்ற நேரத்திலே, அமைச்சர் அவர்கள் சினிமாத் துறையில் இருக்கக்கூடிய பாதக சாதகங்களைப் பற்றி எல்லாம் நம்மிடத்தில் எடுத்துச் சொன்னார்கள். இந்த வரி விதிப்பை ‘திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கடுமையாக எதிர்க்கும் என்றும், அதற்குக் காரணம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் இந்தத் துறையில் அதிகமாக இருக்கிறார்கள் என்றும், நாட்டிலே ஒரு கருத்து இருந்து வந்தது. ஆனால் அதற்கு நேர்மாறாக, இந்த வரி விதிப்பை நாங்கள் எதிர்க்கவோ, அல்லது ஆட்சேபிக்கவோ இல்லை. ஆனால் அமைச்சர் அவர்கள் ஏதோ இந்த சினிமாத் துறை பூராவும் எங்கள் கையில் இருப்பது போலவும், இன்றைக்கு சினிமா உலகமானது.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : தயவுசெய்து கருத்தை தவறாக எடுத்துக்கொள்ளவேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சினிமா துறை பூராவும் “தி.மு.க.” கையில் இருக்கிறது என்று நான் சொல்ல வில்லை. இங்கே உள்ளவர்களில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்தான் இதிலே அதிகமாக ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள், மற்றக் கட்சியில் உள்ளவர்கள் அப்படியில்லை என்றுதான் சொன்னேன்.

SRI A. V. P. ASAITHAMBI : இங்கே இருக்கிறவர்களில் நாங்கள்தான் பங்கு கொண்டிருக்கிறோம். எனவே கலைத்துறையில் நாங்கள் இறங்கி யிருப்பதினாலே சினிமா உலகம் கெட்டுவிட்டது போலவும் அமைச்சர் அவர்கள் பேசிறார்கள். கலை உயரவில்லை, பண்பாடு உயரவில்லை என்றெல்லாம் பட முதலாளிகள் சொன்னதாகச் சொன்னார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் பேசினதிலிருந்து, சினிமாவினுடைய வரலாறே அவர்களுக்குத் தெரியாத படி பேசுகிறார்கள் என்று நான் சொல்ல முடியும். (கனம் ஸ்ரீ லி. சப்ரமணியம் வாஸ்தவம்தான்.) தமிழ் நாட்டில் பேசப்படாத படம் வந்த காலத்திலிருந்து இன்று வரைக்கும் பட வளர்ச்சியை எடுத்துக்கொண்டால் தமிழ் படத்துறை ரொம்ப தூரம் முன்னேறியிருக்கிறது. இதை யாருமே மறுக்க முடியாது. மறுக்கலாம், ஆனால் நிரூபிக்க முடியாது. எதை வைத்துச் சொல்கிறேன் என்றால், ஒரு வேளை பொருளாதாரத் துறையில் உயராமல் இருக்கலாம். அதற்குக் காரணம் நம்முடைய அரசாங்கத்தின் அமைப்பு. இன்றைக்கு இதர மொழிப்படங்கள் நல்ல வளர்ச்சி அடைந் திருக்கலாம். காரணம் என்னவென்றால், பிற மொழிப் படங்களான ஹிந்திப் படங்களின் தரம் உயர்ந்திருக்கலாம், வருமானம் அதிகமாக இருக்கலாம். அவைகளுக்கு அகில இந்திய மார்க்கெட் இருக்கிறது. ஆங்கிலப் படங்கள் தரமும் உயர்ந்திருக்கலாம். அவைகளுக்கு உலக மார்க்கெட் இருக்கிறது. பொருளாதாரத் துறையில் அதிகமாக உயரவில்லை என்று சொன்னால், தமிழ்ப்படங்கள் தமிழ் நாட்டுக்குள்ளேதான் ஓட வேண்டியிருக்கிறது. தமிழ்த் தவறி இலங்கை, சிங்கப்பூர், மலேயா முதலிய இடங்களுக்குப் போவதாய் இருந்தாலும், அங்கேயிருந்து பணம் வருவ தற்கு சிரமமாய் இருக்கிறது. நமது தமிழ்ப் படங்கள் மலேயாளப் பகுதி களிலே ஓரளவு ஓடிக்கொண்டு இருந்தன. இப்பொழுது அவர்களும் படம் எடுக்க ஆரம்பித்து விட்டார்கள். கன்னடப் பகுதியிலும் நம்முடைய படங்கள் அதிகமாக ஓடுவதில்லை. அவர்களும் படம் தயாரிக்க ஆரம்பித் தித்து விட்டார்கள். நம்முடைய படங்கள் அங்கெல்லாம் ஓட முடியாத

[Sri A. V. P. Asaithambi] [15th March 1958]

நிலையிலே, பொருளாதாரத் துறையிலே கொஞ்சம் வருவாய் குறைந்திருக்கிறதே தவிர, மற்றப்படி படத்தின் தரம் உயரவில்லையென்று யாருமே நிரூபிக்க முடியாது.

சினிமாவினால் பண்பாடு கெட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால் அது சரியாகாது. பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன் சினிமா படங்களின் தரத்தையும் இப்பொழுது உள்ள தரத்தையும் பார்த்தால் நிச்சயமாக தரம் உயர்ந்திருக்கிறது என்றே சொல்லவேண்டும். திராவிட முன்னேற்ற கழகம் இந்த சினிமா துறையில் புகுந்ததற்குப் பின்னால் சினிமாவின் தரம் உயர்ந்திருக்கிறது என்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் ஒப்புக் கொள்வார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

பொதுவாக சினிமா படங்கள் நாட்டு மக்களின் நிலையை உயர்த்துவதாக இருக்க வேண்டும். பொழுது போக்காக மட்டும் இருக்க வேண்டும் என்பதை நான் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. நன்றாக உண்டு, உடுத்து, உறக்கத் தலிருக்கின்ற மக்களுக்கு வேண்டுமானால் அது பொழுது போக்காக இருக்கலாம், ஆனால் நம்முடைய நாட்டில் ஏழை மக்களுக்கு மத்தியானச் சாப்பாட்டுக்கு வழி இல்லாத நிலைமை இருக்கிறது. ஆகையால் நாட்டு மக்களின் நிலையை உயர்த்துவதற்கு ஏற்ற முறையில் சினிமா கலை பயன்பட வேண்டும். பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் சினிமா படங்கள் நாட்டு மக்களின் நிலையை உயர்த்தக் கூடிய நிலையில் இருந்தனவா என்று பார்த்தால் நிச்சயமாக கிளையே கிடையாது. அந்தப் படங்களில் மூடக் கொள்கைகள்தான் புகுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. அந்தப் படங்கள் அதிகாசத்தையும் புராணத்தையும் ஒட்டின கதைகளாக இருந்தன. தமிழ் வசனமாவது நன்றாக இருந்ததா என்று பார்த்தால் அதுவும் நல்ல தமிழாக இருக்காது. மோசமான தமிழாகத்தான் இருக்கும். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் சினிமா துறையில் புகுந்த பிற்பாடு, சினிமா துறையிலேயே, கதைகள் அமைப்பிலேயே ஒரு பெரிய மாற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று நிச்சயமாகச் சொல்லலாம். எங்கள் கட்சித் தலைவர் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் எழுதிய “வேலைக்காரி” படத்திற்கு அப்புறம்தான் இந்த நாட்டின் படக் கதைகளிலேயே ஒரு மாற்றம் அடைந்தது என்று சொல்லலாம். வேலைக்காரி படம் கோயம்பத்தூரில் எடுக்கப்பட்டது. அதைப்பற்றி கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களுக்கு தெரிந்திருக்குமானால் பட உலகின் வளர்ச்சியைப்பற்றி அவ்விதம் சொல்லியிருக்க மாட்டார்கள். காங்கிரஸ் அரசாங்கம் சில நல்ல திட்டங்களை மக்களிடையே பரப்ப வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்குபோது நாங்கள் அந்த திட்டங்களை சினிமாவின் மூலம் பரப்ப பயன்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். நாங்கள் பயன்படுத்திக் கொண்டது போல் காங்கிரஸ் அரசாங்கம் செய்து கிடையாது, செய்து இருக்க முடியாது. உதாரணமாக மது விலக்கு திட்டத்தை எடுத்துக் கொள்வோம். இது ஒரு நல்ல திட்டம். நம் நாட்டில் குடிக்கிறவர்கள் நிறைய பேர் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் குடிக்காமல் இருக்க தகுந்த பிரசாரம் செய்ய வேண்டும். நாங்கள் இதற்காக சினிமாவை பயன் படுத்திக் கொண்டோம். அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் மது விலக்கைப் பற்றி பிரசாரம் செய்ய வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன், “நல்ல தம்பி” என்ற படத்தில் கலைவாணர் என். எஸ். கிருஷ்ணன் அவர்கள் பேசுவது போல் அரை அல்லது முக்கால் மணி நேரத்திற்கு காட்சிகளை அமைத்துக் கொடுத்தார். ஆகையால், சினிமா நாட்டு மக்களின் நிலையை உயர்த்துவதாக இல்லை, * நல்ல பண்பாடுகளை எல்லாம் கொலை செய்யப்பட்டு வருகின்றன என்று சொல்வதற்கு காரணம் என்ன. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை சேர்ந்தவர்கள் சினிமாவில் சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறார்களே என்ற பொருளையாகத்தான் இருக்கும். (சிரிப்பு.)

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : என்னைப் பொறுத்தவரை அந்த மாதிரி பொருமை கிடையாது என்பதை உறுதியாகச் சொல்கிறேன். (சிரிப்பு.)

SRI A. V. P. ASAITHAMBI : உங்களுக்கு வேண்டுமானால் இல்லாமல் இருக்கலாம். ஆனால் உங்களோடு கூட இருக்கிறவர்களுக்காக நீங்கள் பேசலாமா. (பலத்த சிரிப்பு.)

15th March 1958] [Sri A. V. P. Asaithambi]

அது எப்படி இருந்த போதிலும் சினிமா எங்களால் உயர்ந்துவிட்டதா அல்லது தாழ்ந்து விட்டதா என்று ஆராய்ந்து பார்த்தால், அது எங்களால் உயர்ந்து இருக்கிறது என்பதை நிச்சயமாக சொல்ல முடியும், நிரூபிக்க முடியும்.

ஜமீந்தாரி ஒழிப்புக்காக ஒரு சட்டம் செய்திருக்கிறார்கள். ஜமீந்தாரர்களுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்கப்பட்டது. ஜமீந்தாரியை ஒழிக்க வேண்டிய அவசியம் பற்றி நாட்டு மக்களுக்கு பிரசாரம் செய்ய வேண்டும் என்கிற முறையில் “வேலைக்காரி” என்னும் படத்தில் வேதாசல முதலியார் என்னும் பாத்திரத்தை அண்ணா அவர்கள் சிறுஷ்டி செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதில் எந்த விதமான துவேஷமும் கிடையாது.

பணக்காரர்கள் ஏழை மக்களை கொடுமைப்படுத்தி வட்டி கேட்கிறார்கள் என்பதை “வேலைக்காரி” என்னும் படித்தில் அழகாக அண்ணா அவர்கள் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். இதில் நம்முடைய பண்பாடு கொலை செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லமுடியுமா? கதை என்றால் காதல் என்று இருக்கத்தான் இருக்கும். காதலில் கட்டுண்டு நாம் கல்யாணம் செய்துகொள்வதை தவறு என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வாரா என்பது எனக்குத் தெரியாது. பழைய கதைகளில் புராணக் கதைகளில் ஒருவருக்கு பல மனைவிகள் என்றெல்லாம் உண்டு. ஆனால் தற்பொழுது ஒருவருக்கு ஒருத்தி என்ற முறையில்தான் கதை அமைக்கப்படுகிறது.

“வேலைக்காரி” படத்தில் வசனங்கள் எல்லாம் நல்ல தமிழிலேயே இருக்கின்றன. அதற்குப்பிறகுதான் சினிமாவிலேயே நல்ல தமிழ், மறுமலர்ச்சித் தமிழ் உபயோகிப்பது என்று ஏற்பட்டது. அருக்கு மொழிகள் உபயோகிக்கப்படுகின்றன என்று சொல்லப்பட்டது. அருக்கு மொழிகள் உபயோகிப்பதினால் தவறு ஒன்றும் இல்லை. அப்படி அவைகளை உபயோகிப்பதினால், தமிழில் எங்களுக்கு உள்ள திறமை, ஆர்வம், புலமை இவைகளைத் தான் காட்டுகிறதே தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை. அருக்கு மொழி உபயோகிப்பது, அக்கிரமமான, பாவமான, தகாத காரியம் அல்ல. ஆகையால், நாங்கள் சினிமா துறையில் புகுந்த பிறகுதான் நல்ல கதைகளும், மறுமலர்ச்சித் தமிழும் ஏற்பட்டதே தவிர அதற்கு முன்பு அல்ல என்பதை நான் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஏதாவது ஒன்றிரண்டு ஆபாசமாக இருந்தால், அதை நீங்கள் தாராளமாக வெட்டி விடுங்கள். அதற்குத்தான் “சென்சார் போர்டு” இருக்கிறது. நாங்கள் அதை ஆட்சேபிக்கவில்லை.

எத்தனையோ ஆங்கிலப்பாடல்கள் இருக்கின்றன. அவைகளை அந்த நாட்டின் பண்பாட்டோடு பார்த்தால் தான் ஆபாசம் என்று சொல்ல முடியாதே தவிர நம்முடைய பண்பாட்டின்படி பார்த்தால் ஆபாசமாகத் தான் தோன்றும். நம்முடைய பண்பாட்டிற்கு மீறி கதையில் ஏதாவது ஆபாசம் இருந்தால் அதை தாராளமாக “சென்சார் போர்டு” வெட்டி விடலாம். அதை நாங்கள் ஆட்சேபிக்கவில்லை. ஆனால் “சென்சார் போர்டு” அப்படி ஒன்றும் செய்வதில்லை. படத்தில் ஏதாவது ஒரு நல்ல கருத்து சொல்லப்பட்டிருந்தால் அதை வெட்டி விடுகிறார்கள். உதாரணமாக நான் “சர்வாதிகாரி” படத்தில் ஒரு வசனம் எழுதினேன்.

“பாடுபடாத அதிகார வர்க்கத்திற்கு மாட மாளிகை—மாளிகையிலே ஒரு மஞ்சம்—மஞ்சத்தின்மேலே மலர்கள்—மலர்களின் மேலே மனோகரி,—அவள் கையிலே கிண்ணம்,—கிண்ணத்திலே மது,—மதுவிலே மயக்கம்,—மயக்கத்திலே இருவர்,—இருவரிடத்திலே இன்பம்,—எக்காளம்—இறுமாப்பு—இரக்கமற்ற சிந்தனை” என்று இருந்தது. இதில் என்ன தவறு இருக்கிறது? சிற்றின்பம் இருக்கிறதா? ஆனால் இந்த வசனம் அதிகார வர்க்கத்தை கண்டிக்கும் முறையில் இருக்கும் என்று சொல்லி இதை வெட்டிவிட்டார்கள். சில படங்களில் குனிக்கும் காட்சிகள் வருகின்றன. இதை வெட்டி எடுக்கலாம். யாரும் ஆட்சேபிக்கப் போவது கிடையாது.

[Sri A. V. P. Asaithambi] [15th March 1958]

நான் 1, 2, கதைகள் எழுதியிருக்கிறேன், அண்ணா அவர்கள் 4, 5, கதைகள் எழுதியிருக்கிறார். கருணாநிதி அவர்கள் 7, 8, கதைகள் எழுதியிருக்கிறார். நாங்கள் இன்னும் ஒன்றிரண்டு கதைகள் எழுதிக் கொண்டிருக்கலாம். ஆனால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினாலேதான் சினிமாவின் தரம் கெட்டுவிட்டது, நல்ல பண்பாடு போய்விட்டது என்று கூப்பாடு போடுவதில் அர்த்தம் கிடையாது.

பட உலகத்தை பிரசாரத்திற்கு பயன்படுத்திக் கொள்கிறோம் என்றால் அதில் ஒன்றும் தவறு கிடையாது. பதினைந்து வருஷங்களுக்கு முன்பாக, “தேச பக்தி” என்ற படத்தில் காலஞ் சென்ற பி.ஜி. வெங்கிடேசன் அவர்கள் தேசக் கொடியுடன் பாடிக்கொண்டு வருகிறார். இதை வெள்ளைக்காரர்கள் அனுமதித்தார்கள். நாங்கள் அதை ஆட்சேபிக்கவில்லை. “மாத்திர பூமி” என்ற படத்திலும் பிரசாரம் செய்யப்பட்டது. ஸ்ரீ மெய்யப்ப செட்டியார் தயாரித்த “நாம் இருவர்” என்ற படத்திலும் தேசிய கொடியை வைத்துக் கொண்டு நடனங்கள் ஆடும் காட்சிகள் இருந்தன. அதில் நமது தேசத் தலைவர்கள் படங்கள் எல்லாம் இருந்தன. காந்திஜி, ராஜாஜி, சிதம்பரம் பிள்ளை அவர்கள் படங்கள் எல்லாம் இருந்தன. நாங்கள் அதைப் பற்றி ஒன்றும் ஆட்சேபிக்கவில்லை.

அங்கே படங்களும் மாட்டியிருந்தன, ஆனால் காமராஜர் படம் மாட்டப் பட வில்லை. அவருடைய ஒரு படத்தை மட்டும் ஏன் மாட்டவில்லை, அப்படி இருந்தால் ஒரு படத்தையும் மாட்டாமல் இருக்கலாமே என்றுதான் சொன்னார்கள். இம்மாதிரிதான் நாங்கள் சொல்லியிருக்கிறோமே தவிர படமே மாட்டக்கூடாது என்று சொல்லவில்லை. ஒரு தலைவருடைய படத்தை ஏன் மாட்டவில்லை என்று கேட்டோம். ஒரு தலைவருடைய படத்தை மாட்டுவதற்கு ஏன் பயப்பட வேண்டும். தலைவர்கள் நாட்டிலுள்ள பிரஜைகளில் ஒருவர் இல்லையா, அவருடைய படத்தை மாட்டுவதற்கு தகுதியில்லையா? அதைப்போல் எங்களுடைய தலைவர்களுடைய படங்களை மாட்டுவதற்கு என்ன ஆட்சேபணை? அவர்களும் இந்நாட்டின் பிரஜைகள் இல்லையா, அவர்களும் இந்நாட்டிற்கு வரி செலுத்தவில்லையா, அவர்களுடைய படத்தை மட்டும் ஏன் மாட்டக்கூடாது என்று சொல்ல வேண்டும்.

எங்கள் படங்கள் எங்களுடைய கட்சிப் பிரசாரத்திற்கு பயன்படுகிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். அதனால் என்ன தப்பு இருக்கிறது என்று கேட்கிறேன். அந்தக் காலத்தில் அவர்களுடைய பிரசாரத்திற்கு சினிமாவை அவர்கள் உபயோகித்துக்கொள்ளவில்லையா? சினிமாக்கள் நாட்டு மக்களுடைய நிலையை நல்ல அளவில் உயர்த்தியிருக்கிறது. சினிமாக்கள் பொழுது போவதற்கு மட்டும் ஏற்பட்டது அல்ல, அதனால் மக்களிடத்தில் கலை உயருகிறது. இந்நாட்டில் படிக்காதவர்கள் அநேகம் இருக்கின்றார்கள். இலவசக் கல்வி கொடுத்தாலும், அவர்களுக்கு சிலேட், புத்தகங்கள் வாங்கி கொடுத்தாலும் அவர்கள் சரியானபடி படிக்க முடியாமல் இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு சினிமா எவ்வளவோ சௌகரியமாக இருக்கிறது. போதிய வருமானம் இல்லாதவர்களுக்கு படிப்புச் சொல்லிக் கொடுப்பதற்கும், உலகத்தில் என்ன நடக்கிறது என்பதை தெரிந்துகொள்வதற்கும் சினிமா எவ்வளவோ உதவியாக இருக்கிறது. வருமானம் இல்லாமல் நாலைந்து அணுவில் சகலவிதமான விஷயங்களையும் தெரிந்து கொள்வதற்கு சினிமா ஒரு சர்வகலாசாலையாக அவர்களுக்கு இருக்கிறது. குறைந்த செலவில் உலகத்திலுள்ள பல விஷயங்களை நாட்டு மக்களுக்கு உணர்த்துகிறது, அறிவிக்கிறது ஒரு பெரிய கலாசாலையாக சினிமா இருக்கிறது. ஆனால் சினிமா நாட்டு மக்களிடத்தில் தீமையை பயக்குகிறது என்று குறை சொல்லுகிறார்கள். அந்த முறையில் மக்களிடத்தில் ஒரு அதிருப்தியை சினிமா சம்பந்தமாக உண்டாக்கக்கூடிய அளவில் பேசுவது சரியல்ல. அப்படிப்பட்ட ஒரு எண்ணத்தை மக்களிடத்தில் உண்டு பண்ணுவதற்கு கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் பொறுப்புள்ளவர்களாக இருக்கிறார். சினிமாவின் மூலமாக நாட்டு மக்களின் வாழ்க்கை நிலை உயருகிறது. அவர்களுடைய நிலைமையை உயர்த்துவதற்காகத்தான் இப்படிப்பட்ட சினிமாக்கள் இருக்கின்றன. இன்றைய தினம் சினிமாக்கள் எங்களுடைய கட்சிப் பிரசாரத்திற்காக உபயோகப்படுத்தப்படுகிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆம்,

15th March 1958] [Sri A. V. P. Asaithambi]

அதை நங்கள் ஆட்சேபிக்கவில்லை. நீங்களும் அப்படி உபயோகப்படுத்திக் கொள்ளுங்களேன், யார் வேண்டாம் என்ற சொன்னது. ஒரு கட்சியைப் பல்படுத்திக்கொள்வதற்கு சினிமாவை உபயோகப்படுத்தப்படுகிறது என்று சொன்னால் அதனால் தவறு இல்லை. ஆளும் கட்சியில் உள்ளவர்கள் இதற்கு முன்னதாக அப்படிச் செய்யவில்லையா என்று கேட்கிறேன். பிரசாரத்திற்கு எந்த அளவு செய்ய வேண்டுமோ அந்த அளவு செய்யப் பட்டுதான் வருகிறது. செய்து கொண்டிருதான் வருகிறார்கள். அப்படி நாங்கள் உபயோகப்படுத்திக்கொண்டு வருகிறபோது ஏதாவது ஆட்சேபகரமாக இருந்தால் அதை வெட்டி விடுங்களேன், அதைப்பற்றி எங்களுக்கு ஆட்சேபம் இல்லை. ஆட்சேபகரமாக இருந்தால் அதை ஏன் அனுமதிக்க வேண்டும்? அப்படி ஏதாவது இருந்தால் அதற்கு அரசாங்கம் தான் பொறுப்பாக இருக்கவேண்டும். நாங்கள் ஏதோ பத்திரிகையில் கதை எழுதியதைப்பற்றி குறை சொன்னார்கள். அப்படி ஏதாகிலும் வந்தால் நாங்கள் அதைக் கண்டிக்கிறோம். சினிமாவில் நாங்கள் காட்டும் ஆபாசம் என்ன இருக்கிறது. கதையை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். அவைகள் நல்ல முறையில் அமைந்து பல கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லுகின்றன. எங்கள் கதைக்குத்தான் அதிகப்படியான வசூல் ஆகிறது. எங்களுடைய கதையைத்தான் மக்கள் அதிகப்படியாக பார்க்கப் பிரியப்படுகிறார்கள். நல்ல முறையில் உயர்ந்த கருத்துக்களைக் கொண்ட கதைகள் தான் எங்களுடைய கதைகள். எங்களுடைய கதைக்குத்தான் நல்ல வசூலாகிறது. எங்களுடைய கதைதான் படிக்காத மக்களுக்கு பல்கலைக்கழகமாக அமைகிறது. ஏனென்றால் எங்களுடைய கதைதான் நன்றாக இருக்கும். எங்களுடைய கதைகளைப்பற்றி இதற்கு முன் கலை அமைச்சராக இருந்த அவினாசிலிங்கம் செட்டியார் அவர்கள் கூட பாராட்டியிருக்கிறார். அதை யாரும் மறுக்க முடியாது. நாங்கள் எழுதுவதையும் அவர் பாராட்டியிருக்கிறார். அது நமது கலை அமைச்சருக்கும் நன்றாகத் தெரிந்திருக்கும் என்றே நினைக்கிறேன். அந்த அளவில் எங்கள் கதைகள் அமைந்து இருக்கின்றன. அதனால்தான் இந்தாண்டு மக்கள் எங்களுடைய கதைகளை ஆவலுடன் ஆதரிக்கிறார்கள். எங்களுடைய கதைகள்தான் திரம்பட ஓடுகிறது. எங்களுடைய கதைகளினால்தான் நாட்டு மக்களுடைய நிலை உயர்ந்திருக்கிறது. சினிமா கலை வளருகிறது, அறிவு வளருகிறது, சினிமா வினால் கலை எங்களால் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்வது சரியல்ல. அப்படிச் சொல்வது தவறான கருத்தாகும் என்பதை இந்த மாமன்றத்தில் சொல்லிக்கொள்ள பிரியப்படுகிறேன்.

எழைகளுடைய கருத்துக்களை வளர்ப்பதற்கும், தரத்தை உயர்த்துவதற்கும், அறிவை வளர்ப்பதற்கும் சினிமாதான் சர்வகலாசாலையாக அமைந்திருக்கிறது. சினிமாவுக்கு இப்பொழுது பொழுதுபோக்கு என்று வரிபோடப்போவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. வரி போடுங்கள் அதைப்பற்றி எங்களுக்கு ஆட்சேபம் கிடையாது. ஆனால் வரியைப்போடும்போது பொது மக்களால் பொறுக்கக்கூடிய அளவில் போடவேண்டும். முதலாளிகள் கொடுக்கக்கூடிய அளவில்தான் போடவேண்டுமே தவிர எழை மக்களை பாதிக்கக்கூடிய அளவில் போடக்கூடாது. பட முதலாளிகளுக்குத்தான் அப்படிப்பட்ட வரியைப் போடவேண்டும். படத்தை வாங்கும்போது அவர் பத்தாயிரம் ரூபாய் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னால் அவர்களுக்கு வரி போட்டால் அவர் பத்தாயிரத்திற்கு பதிலாக இருபதாயிரம் வாங்குவார்கள். அதனால் அவர்கள்தான் வரி கொடுப்பார்கள் படக்காரர்கள் லட்ச ரூபாய் இது வரையில் வாங்கி வந்தால் இந்த வரி தியேட்டர் காரர்களுக்குப் போடுவதன் மூலம் 75 ஆயிரம் ரூபாய்தான் கொடுப்பேன், ஏனென்றால் சர்க்காருக்கு வரி கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகின்ற அளவில் வரி போட வேண்டும். நடிகர்கள் பணம் வாங்குகிறார்கள். அவர்களுக்கு பத்தாயிரம் கொடுத்தால் வரி போடுவதன் பொருட்டு தியேட்டர்காரர்கள் நடிகர்களுக்கு வரிப்பணம் போக பாக்கியைக்கொடுக்கும் அளவில் பணம் கொடுக்கும்படியாக வரி போடவேண்டும். இப்படிப்பட்டவர்களுக்கு ஏதாவது நடிகர்களுக்கு, படமுதலாளிகளுக்கு தியேட்டர்காரர்களுக்கு வரி போடுங்கள் அதைப்பற்றி எங்களுக்கு ஆட்சேபம் இல்லை. ஆனால் எழை மக்களை பாதிக்கும் அளவில் வரி போடக்கூடாது. எழை மக்கள் இந்த வரியைக் கொடுக்கும் அளவில் போட்டால் அது

[Sri A. V. P. Asaithambi] [15th March 1958]

அக்கிரமமான வரி என்றுதான் சொல்லவேண்டும். இப்பொழுது நாம் பொழுது போக்கிற்கு வரி போட்டு வருகிறோம் அது யாரிடமிருந்து வசூல் செய்யப்படுகிறது என்று பார்த்தால், அந்த வரி ஏழைகளிடத்திலிருந்து தான் வசூலிக்கப்படுகிறது. சாதாரணமாக டிக்கட் இரண்டணு இருந்தது. அதற்கு நாம் காலண வரி போட்டோம். அந்த வரியை தியேட்டர்கார் கொடுக்கவில்லை. அந்த இரண்டணுவிற்கு காலண சேர்த்து இரண்டேகாலணவாக வசூல் செய்து தான் இரண்டணு எடுத்துக்கொண்டு சர்க்காருக்கு காலண வரி கொடுக்கிறார். அந்த வரியை தியேட்டர் சொந்தக்காரர் சர்க்காருக்கு வரி கலெக்டராக இருந்து பொது மக்களிடத்திலிருந்து வசூலித்து சர்க்காருக்குக் கொடுக்கிறார்கள். தியேட்டர்காரர்கள் சர்க்காருக்கு காஷாகக் கொடுக்கவில்லை வரி வசூலிக்கிறவர்களாகத்தான் இருக்கிறார்கள். இது என்ன நியாயம்? இந்த வரியை தியேட்டர் முதலாளியினிடமிருந்து ஏன் வாங்கக்கூடாது அவர்களிடமிருந்து மூன்றில் ஒரு பங்கு வாங்குவதை ஏன் மூன்றில் இரண்டு பங்காக வாங்கக்கூடாது? அப்படி வாங்கினால் சந்தோஷம் தான். ஆனால் பொது மக்களிடத்திலிருந்து வாங்கக்கூடாது. அப்படி வாங்கக்கூடாது என்று தியேட்டர் முதலாளிகளுக்கு சர்க்கார் கண்டிப்பாக ஒரு உத்தரவு போட வேண்டும். அந்த அளவில் இந்தச் சட்டத்தை மாற்றி அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மார்ச் மாதம் 31-ம் தேதி என்ன சார்ஜ் வசூலித்து வந்தார்களோ அதே சார்ஜ் தான் அதற்குப்பிறகும் வசூலிக்க வேண்டும் என்று கண்டிப்பாக அவர்களுக்கு உத்தரவு போட வேண்டும், அந்த அளவில் இந்தச் சட்டத்தை மாற்றி அமைக்க வேண்டும். மார்ச் மாதம் 31-ம் தேதியன்று வாங்கிய சார்ஜ்ஸ்கு அதிகமாக ஒரு தம்படி கூட வாங்கக்கூடாது என்று உத்தரவு போட வேண்டும். ஏற்கெனவே நாலண வாங்கிக்கொண்டிருந்து வரி போட்டவுடன் அதை ஐந்தணவாக உயர்த்தி விட்டால் ஐந்தண வாங்கிக்கொண்டு தான் உள்ளே விடுவான். அந்த நிலைமை ஏற்படக்கூடாது.

படம் பிடிக்கிறவர்கள் இப்பொழுது பணம் வாங்குகிறார்கள். 100-க்கு 75 வீதம் வசூலிக்கிறார்கள். அப்படி இல்லாமல் அவர்கள் 100-க்கு 60 வாங்க வேண்டும் என்று சொல்லி பாக்கி 15 ஐ வரியாகக் கொடுக்க வேண்டும். அதன் மூலம் லட்ச ரூபாய் வசூல் செய்தால் சர்க்காருக்கு 15 ஆயிரம் ரூபாய் கிடைக்கும். அந்த அளவில் வரியை வசூலிக்க சட்டத்தை அமைக்க வேண்டும். இப்பொழுது பொழுதுபோக்கு வரி என்று வசூலிக்கிறோம். ஆனால் பொது மக்கள் பொழுதுபோக்குக்காக அங்கே போகவில்லை, தங்களுடைய அறிவை வளர்த்துக்கொள்வதற்காகவும், கலை யைத் தெரிந்துகொள்வதற்காகவும், உலக விஷயங்களை தெரிந்துகொள்வதற்காகவும் தான் சினிமா பார்க்கப்போகிறார்கள். ஒரு ரூபாய் வருமானம் வந்தால் அதில் பாதி ரூபாய் சினிமாவுக்குச் செலவு செய்கிறார்கள். காரணம் அதன் மூலம் அறிவு வளருவதனால்தான். அந்த அளவில் சினிமாவைப் பார்க்க தயாராக இருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட ஒரு பழக்கம் நாட்டு மக்களிடத்தில் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதனால் அவர்களுடைய வருமானத்திற்குத்தக்கபடி அவர்களுக்கு வரி போட வேண்டும். அவர்கள் கொடுக்க முடியாத அளவுக்கு அவர்களுக்கு வரி போடுவது என்பது சரியல்ல. அப்படி இந்தச் சட்டத்தில் இடம் இல்லை என்று நினைக்கிறேன். பொது மக்களை பாதிக்காத அளவில் சட்டத்தை மாற்றி அமைக்க வேண்டும். எங்களுடைய படங்களினால் தான் நாட்டில் கலை வளருகிறது, பொருளாதாரம் வளருகிறது. அறிவு வளருகிறது. ஒவ்வொரு கதையையும் எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தால் நல்ல கருத்துக்களையுடையனவாகத்தான் இருக்கும். பல கதைகளில் பார்த்தால் காங்கிரஸ்காரர்கள் இது வரையிலும் நிறைவேற்றிய திட்டங்களை விளக்கக்கூடிய பிரசாரமாக இருந்திருக்கும். அப்படி சில கதைகள் இருப்பதைதான் நிரூபித்து கூட முடியும். அந்த அளவுக்கு நாங்கள் கதைகளை எழுதுகிறோம். நாட்டு மக்களை பாதிக்கக்கூடிய அளவில் நாங்கள் கதைகளை எழுதுவது இல்லை. எங்கள் கருத்து வளருகிறது என்று அவர்களுக்கு பயமாக இருக்கலாம். அதற்கு நாங்கள் என்ன செய்வது. அந்த அளவுக்கு நாங்கள் மக்களின் அறிவை வளர்க்கிறோம். நாட்டு மக்களை மாற்று

15th March 1958] [Sri A. V. P. Asaithambi]

கிறோம், அறிவை வளர்க்கிறோம், மக்களுடைய அறிவை வளர்ப்பதற்கு நாங்கள் பாடுபடுகிறோம். அதனால் எங்கள் கட்சி வளருகிறது என்று சொன்னால் அதில் என்ன தவறு இருக்கிறது. நீங்களும் அப்படிச் செய்து கொள்ளலாம். தேர்தல் காலங்களில் அவர்கள் தான் படங்களைப் பிடித்து பிரசாரம் செய்து வந்தார்கள். ஆனால் நாங்கள் அப்பொழுது படம் பிடித்து பிரசாரம் செய்யவில்லை. அப்பொழுது படம் பிடிக்க வேண்டும் என்று நினைத்திருந்தால் எவ்வளவோ எழுதி படம் பிடித்திருப்போம். படம் எடுக்கவே இல்லை. எங்களிடம் ஸ்டேஜை இருக்கின்றன, நடிகர்கள் நிறைய இருக்கின்றார்கள், ப்ரியாக நடத்துக் கொடுப்பார்கள். அரசாங்கத்திலுள்ளவர்கள்கூட அப்படி எழுதித்தரும்படியாக எனக்கு எழுதியிருக்கிறார்கள். நாங்கள் எழுதிய கதைகளுக்குத்தான் அதிகப்படியான கூட்டம் வரும், எங்களுடைய சினிமாக்களுக்குத்தான் அதிகப்படியாக வசூலாகும். கலெக்ஷன் ஜாஸ்தியாக வரும். இந்த நாட்டில் எத்தனையோ கட்சிகள் இருக்கின்றன. பேச்சை விலைப்படுத்தும் கட்சி இந்த நாட்டிலே தி.மு.க. கட்சிதான். கோகலே ஹாலில் நாங்கள் மீடிங் நடத்தினால் 0-8-0 டிக்கட் கட்டணம் வைத்தாலும் ரூ. 1,000 கிடைக்கிறது. காரணம் என்ன? நாங்கள் என்ன அங்கே டான்ஸர் ஆடுகிறோம்? அங்கே என்ன இருக்கிறது ஏன் வருகிறார்கள் மக்கள்? காரணம் என்ன? அம்மாதிரி ரூ. 1,000 வசூலிப்பதற்கு மற்ற கட்சிகளால் முடியுமா? பார்க்கலாம், நிச்சயமாக நடக்காது. அந்த அளவுக்கு நாட்டு மக்களுடைய உள்ளத்திற்கு நாங்கள் நல்லது செய்கிறோம். மக்கள் அந்த அளவுக்கு எங்களை விரும்புகிறார்கள். தேர்தல் காலத்தில் நாங்கள் ஏதாவது படம் பிடித்தோமா? இல்லை. ஆனால் மற்றவர்கள் படம் பிடித்தார்கள். நல்ல படங்களை பிடிக்கும் எங்களைக்கூட கிண்டல் செய்தார்கள். அதை சென்ஸார் போர்டு எப்படி அனுமதித்தார்களோ தெரியாது. நான் அந்தப் படத்தை பார்க்கவில்லை. ஏதோ அந்தப் படத்தில் கருப்புச் சட்டை போட்டுக்கொண்டு ஒருவன் வருகிறான் என்று சொல்லப்படுகிறது. அவன் வீரன், சிங்கம் என்றெல்லாம் சொல்லுகிறோம். ரோடிலே ஒரு மாடு வருவதைப் பார்த்து அவன் ஓடுகிறோம். சிங்கம், வீரன் என்று சொல்லிவிட்டு மாட்டைப் பார்த்து ஓடுகிறோம். “மாட்டுக் கட்சி” தான் ஸ்டேஜிக்கும் என்று காட்டுவதற்காக இந்தமாதிரி படம் பிடிக்கப்பட்டதாம். இதை எப்படி சென்ஸார் போர்டு அனுமதித்தார்களோ? ரோடிலே மாடு வந்தால் மனிதனை இருப்பவன் அதை எதிர்த்தா போவான்? ஒதுங்கித்தான் போவான். இம்மாதிரி அவர்கள் படம் எடுத்தார்கள். ஆனால் நாங்கள் ஒன்றும் படம் எடுக்கவில்லை. அதே சமயத்தில் “தாய்க்குப் பின் தாரம்” என்ற படத்தில் எம்.ஜி.ஆர். நடத்தார். அந்தப் படத்தில் ஒரு முரட்டு மாடு குடும்பத்தைக் கெடுத்ததால் அந்த மாட்டையே குத்திக் கொன்றுவிட்டார். இந்த அளவிலே படம் எடுப்பது, படம் எடுக்கும் கட்சி நாங்கள் அல்ல, அது அரசாங்கம் தான். நாட்டு மக்களுடைய நிலைமையை உயர்த்துவதற்காக கதை எழுதுதல், வசனம் எழுதுதல், சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டால் நடத்தல் ஆகியவைகளை நாங்கள் செய்துகொண்டிருக்கிறோம். நாங்கள் எல்லோரும்கூட ஒரு நாடகத்தில் நடிக்கப்போகிறோம். அதற்கு ஒரு திட்டம் போட்டிருக்கிறோம். எங்களாலே நாட்டினுடைய கலை உயர்வும், மக்களுடைய நிலை உயர்வும் ஏற்படுகிறது என்பதில் என் அளவும் சந்தேகம் கிடையாது என்பதை மந்திரி அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். நாங்கள் தயாரிக்கும் படங்களில் ஏதாவது சிறிய விஷயங்களில் ஆபாசங்கள் இருந்தால் அதை வெட்டித் தள்ளுங்கள். வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. மந்திரி அவர்களே சென்ஸார் போர்டில் வந்து உட்கார்ந்து வெட்டட்டும். ஆட்சேபணியில்லை. ஆனால் நல்ல கருத்துக்களை மாத்திரம் தயவு செய்து வெட்டவேண்டாம் என்று சென்ஸார் அதிகாரிகளுக்கு அமைச்சர் அவர்கள் உத்தரவு போடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இது நல்ல வரி, சர்க்காருக்கும் பணம் வேண்டும். ஆனால் இதை பொதுமக்களிடமிருந்து வாங்குவதைவிட படமுதலாளிகளிடமிருந்து, தியேட்டர் முதலாளிகளிடமிருந்து வாங்குவதற்கு வழி இருக்கிறதா என்று பார்க்க வேண்டும். இப்பொழுது பார்க்க முடியாவிட்டாலும், பின்னால் அமைச்சர் அவர்கள் இதை கவனித்து அந்த அளவுக்கு வழிவகைகள் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடையபேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

10-20
a.m.

[15th March 1958]

* **SRI C. R. RAMASWAMI :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை மிக மகிழ்ச்சியுடன் வரவேற்கிறேன். ஏனென்றால் வெகு நாளாக நாங்கள் விடுத்துள்ள கோரிக்கையை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. சென்னை நகரம் மட்டுமல்ல, சென்னை மாகாணம் பூராவும் உள்ள சங்கீத சபைகளின் சார்பாக, சங்கீத சபைகளின் தலைவர் என்ற முறையிலே ஒன்றிரண்டு தடவை மந்திரி அவர்களிடம் ஒரு தூதுகோஷ்டியை அழைத்துச் செல்லுவதற்கு எனக்கு வாய்ப்பு கிடைத்தது. அந்த சமயத்தில் நிதி அமைச்சர் அவர்களையும் நண்பர் வெங்கடராமன் அவர்களையும் சந்தித்தோம். நிரந்தரமாக வரி விலக்கு வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டோம். அதுபற்றி யோசனை செய்யலாம் என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். வருஷாவருஷம் இம்மாதிரி வரி விலக்குக்கு நாங்கள் அவர்களிடம் சென்று கேட்டுக்கொண்டிருந்தோம். இப்பொழுது எங்கள் கோரிக்கையை ஏற்றுக்கொண்டது பற்றி நான் மிகவும் பரபரக்கிறேன். இது சங்கீத சபைகளின் வளர்ச்சிக்கு ஒரு பெரிய ஏதுவாக இருக்கும் என்பதில் சந்தேகம் கிடையாது. ஏறக்குறைய 40, 50 சபைகள் தான் இப்பொழுது பணியாற்றிவருகின்றன. சங்கீத சபைகள், நாடகக்கலை இவைகளுள்ளும் வளருவதற்கு இந்த தமாஷா வரி ஒரு “இம்பெடிமெண்டாக” இருந்தது. இந்த தமாஷா வரியை இப்பொழுது எடுத்திருப்பது சென்னை நகரத்தில் மட்டுமல்ல, மற்ற இடங்களிலும் சங்கீத சபைகள், நாடகசபைகள் அதிகமாக ஏற்படுவதற்கு அனுசூலமாக இருக்கும். சங்கீத வித்வான்கள், நாடக நடிகர்கள் இவர்களுள்ளும் நன்கு முறையில் முன்னேற்றம் அடைவதற்கு வசதியாக இருக்கும்.

இந்த வரி விலக்கு கொடுத்த அரசாங்கம் இன்னும் சில விஷயங்களை என் கவனிக்கவில்லை என்று அவர்களைக் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். “லாட்டரி, கிராஸ்வோர்டு பவரில்” இவைகளை தடை செய்து அரசாங்கம் என் இன்னும் குதிரைப் பந்தயத்தை மட்டும் தடை செய்யவில்லை? அதை நிரந்தரமாக வைத்துக்கொண்டிருப்பது நல்லது அல்ல. குதிரைப் பந்தயம் ஏறக்குறைய பெரிய குடும்பங்களுக்குத்தான் பொழுதுபோக்காக இருக்கிறது. இதில் ஈடுபடுபவர்கள் பெரிய குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் தான். அவர்கள் தான் “பெட்” செய்கிறார்கள். அதை தமிழில் சொல்லுவதற்கு எனக்குத் தெரியவில்லை. பெரிய குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் அதிகமாக பணம் செலவுபித்து குதிரைப் பந்தயத்தில் விளையாடுகிறார்கள். இம்மாதிரி பெரிய பொழுதுபோக்கை வைத்துவிட்டு, சிறிய பொழுதுபோக்காக இருந்த கிராஸ்வோர்டு பவரில், லாட்டரி இவைகளை தடை செய்தது, இரண்டிற்கும் முரண்பாடாக இருக்கிறது. குதிரைப் பந்தயத்தை இன்னும் எவ்வளவு நாள் நீடிக்க அனுமதிக்கவேண்டும், அதை வைத்திருப்பது நல்லதா, கெட்டதா என்பதை யோசித்து, கிராஸ்வோர்டு, லாட்டரி இவைகள் விஷயமாக ஒரு முடிவு செய்ததைப் போல் அதேமாதிரி ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டும் என்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இந்த மசோதாவிலுள்ள ஒரிரண்டு ஷரத்துகளைப் பற்றி நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். செக்ஷன் 7-எ பிரகாரம் முதலாளிகள் ஒரு ரிடர்ன் கொடுக்க வேண்டுமென்று நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். அப்படி அவர்கள் ரிடர்ன் சமர்ப்பிக்காவிடால், அதிகாரிகள் தங்களுடைய மதிப்பை போட்டு, அதன் மீது வரி போடலாம் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அந்த அதிகாரியின் உத்தராவிலிருந்து அப்பீல் செய்துகொள்வதற்கு ஒருவிதமான ஏற்பாடும் இல்லை. அப்பீலுக்கு வகை செய்யாமல் இம்மாதிரி ஒரு அதிகாரியின் கையில் அதிகாரத்தை விட்டுவைப்பது மிகவும் தவறு. ஆகவே, அரசாங்கமே இது சம்பந்தமாக ஒரு திருத்தம் கொண்டுவந்து அப்பீல் செய்துகொள்ளுவதற்கு வசதி அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, 6-வது பிரிவில் (1-எ) என்ற பிரிவு இருக்கிறது. அதே பிரிவில் 7-எ பிரிவைப் பற்றி குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது, 7-எ ஷரத்தின் நோக்கம் வேறு. 1-எ ஷரத்தின் நோக்கம் வேறு. ஆகையால் அதை எடுத்துவிடவேண்டுமென்று அரசாங்கத்தை கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். நான் நிதி அமைச்சர் அவர்களிடத்திலும் இதைப் பற்றி சொல்லியிருக்கிறேன்.

15th March 1958] [Sri C. R. Ramaswami]

அடுத்தபடியாக 10-வது பிரிவைப்பற்றி குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இதை எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள் கவனிக்கவில்லை என்று நினைக்கிறேன். 10-வது செக்ஷன் பிரகாரம் 2 விதங்களில் வரியை வசூல் செய்யலாம் என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. ஒன்று 'as if it were an arrear of land revenue' என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. அது எப்பொழுதும் வழக்கம். அம்மாதிரி வசூலிப்பதை யாரும் ஆட்சேபிக்கமாட்டார்கள். மற்றொன்று

'On application to any Magistrate by such Magistrate as if it were a fine imposed by him'

என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது அபராதம் என்று கருதி வரியை வசூல் செய்யலாம் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. இம்மாதிரி ஒரு ஷரத்தை புதியதாக ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இது சரியான முறையல்ல என்று நான் நினைக்கிறேன். அபராதம் மாதிரி வரிகளை வசூல் செய்வது சரியல்ல. ஒரு மசோதாவில் இம்மாதிரி ஒரு ஷரத்தை சேர்க்க அனுமதித்து விட்டால், எல்லா வரிகளையும் பிறகு அபராதம் மாதிரி வசூலிக்கும் முறை ஏற்பட்டுவிடும். ஆகையால் இந்த முறை கூடாது. அதை நீக்கிவிட்டால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும். சங்கீத சபைகளுக்கு தமாஷா வரியிலிருந்து விலக்குக் கொடுக்கும் புதிய நோக்கத்தை நான் மிகவும் பாராட்டுகிறேன். முக்கியமாக சங்கீத சபைகளும் நாடகங்களும் நல்ல முறையில் நடப்பதற்கு இந்த வரிவிலக்கு வேறுவாக இருக்கும். அதற்காக சர்க்காருக்கு என்னுடைய நன்றியை தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

*Sri K. RAMACHANDRAN: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவைப் பொறுத்தவரையிலே, என்னுடைய கட்சியைப் பொறுத்த வரையில் நான் என்னுடைய ஆதரவை தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். சினிமா, குதிரைப் பந்தயம் இவை தவிர மற்ற சங்கீதம், நாடகம் முதலிய கேளிக்கைகளுக்கு இந்த தமாஷா வரியிலிருந்து விலக்கு அளித்திருப்பது மிகவும் வரவேற்கத்தக்கது. ஏனென்றால் நாடகங்களெல்லாம் இந்த வரிக்கு உட்பட்டு மிகவும் சங்கடமான நிலைமையில் இருந்துவந்தன. கிராமங்களிலே சினிமாக்கள் அதிகமாகி வரும் நிலைமையிலே நாடகங்களுக்கு ஆபத்து அதிகமாக இருந்தது. இப்பொழுது தமாஷா வரி நாடகங்களுக்கு இல்லை என்ற நிலைமையினால் நாடகங்களுக்கு அந்த ஆபத்து குறைந்தது அவைகள் நல்ல முறையில் நடப்பதற்கு வசதியாக இருக்கும். அதேசமயத்திலே ஒன்று மட்டும் நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். குதிரைப் பந்தயம், சினிமா இரண்டையும் ஒரே அடிப்படையிலேவைத்து வரி வசூலிப்பது உண்மையிலேயே வரவேற்கக்கூடியது அல்ல. ஏனென்றால், குதிரைப்பந்தயத்தைப் பொறுத்த வரையில் அதை ஒழிக்கவேண்டுமென்ற ஒன்றுபட்ட கருத்து நிலவுகிறது. அதில் மாறுபட்ட கருத்து யாருக்கும் இல்லை. ஆனால், சினிமாவைப் பொறுத்த வரையில் நல்லதோ, கெட்டதோ இன்றைக்கு அது மக்களிடையே அதிகமாக வளர்ந்துகொண்டு வருகிறது. இன்றைக்கு மந்திரியின் அபிப்பிராயத்தில் அது கெட்டவிதமாக இருந்தாலும்கூட, அதை நல்ல விதமாக செய்து பயன்படுத்தமுடியும். மக்களிடத்திலே செல்வாக்கு பெற்று வரக்கூடிய ஒரு துறையாக இருக்கிறது அது. அதில் நல்ல கருத்துக்களைப் புகுத்தி மக்கள் பொருளாதாரத் துறையிலும் மற்றத் துறைகளிலும் முன்னேறுவதற்கு வகைசெய்யமுடியும். ஆகையால் அதையும் குதிரைப் பந்தயத்தையும் ஒரேமாதிரி மதித்து வரி விதிப்பது சரியல்ல. குதிரைப் பந்தயத்தில் ஏழை மக்கள் ஈடுபடுகிறார்கள் என்பதால் அதற்கு அதிகமான வரி விதித்தாலும் கவலைப்படுவதற்கில்லை. சினிமாவையும் அத்தான் சேர்த்திருப்பது வரவேற்கத்தக்கது அல்ல என்று அபிப்பிராயப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மசோதாவிலுள்ள முக்கியமான அம்சங்களுக்கும் மசோதாவைப் பிரேரேபித்தபோது கனம் மந்திரி அவர்கள் நிகழ்த்திய பிரசங்கத்திற்கும் எந்த விதமான சம்பந்தமும் இல்லை. அதே மாதிரி மசோதாவின் பேரில் பேசியபோது திராவிட முன்னேற்றக் கழக அங்கத்தினர்கள் கூறிய விஷயங்களுக்கும் மசோதாவில் உள்ள முக்கியமான அம்சங்களுக்கும் எந்தவிதமான சம்பந்தமும் இல்லை. சினிமா கெடுதலானதாக இருப்பதால் இந்த வரி உயர்வைக் கொண்டுவருவதாக கனம் அமைச்சர் கூறவில்லை. ஆனால் அதற்கு மாறாக, மசோதாவின்

[Sri K. Ramachandran] [15th March 1958]

இறுதியில் இதைக் கொண்டுவருவதற்கான நோக்கங்களையும் காரணங்களையும் கூறும் பகுதியில், நிதிக் கமிஷனின் தீர்ப்புக்கும் பிறகு மத்திய அரசாங்கத்தினிடமிருந்து அதிகமான நிதி உதவியை ராஜ்ய அரசாங்கம் எதிர்பார்ப்பதற்கில்லை என்றும், ராஜ்ய அரசாங்கத்திற்கு பணம் தேவையாக இருப்பதால் இந்த வரி உயர்வு கொண்டுவரப்படுகிறது என்றும் அவர் கூறியிருக்கிறார். சினிமாத் துறைக்கு அதிகமான வருவாய் வந்துகொண்டிருப்பதால், சினிமாவிற்கு அதிகமான வரிபோட்டால் தங்களுக்கு வேண்டிய பணம் கிடைக்கும் என்று கருதித்தான் அரசாங்கத்தார் இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, மசோதாவைப் பொறுத்த வரையில், சினிமா நல்லதா அல்லது கெடுதலானதா என்ற பிரச்சினையே எழவில்லை என்று நினைக்கிறேன். கணம் அமைச்சருடைய பிரசங்கத்திற்கும் மசோதாவிற்கும் சம்பந்தம் இல்லாதிருந்தபோதிலும், அவர் தம் முடைய பிரசங்கத்தால் மந்தமாக இருந்த சபையை சுறுசுறுப்படையச் செய்தார். சினிமா வரியினால் ஸ்தலஸ்தாபனங்கள் தான் பெரும்பாலும் பலனடைகின்றன என்பதால், இந்த வரி உயர்வைக் குறித்து நாங்கள் கவலைப்படுவதற்கில்லை.

முக்கியமாக ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். விதிக்கப்படும் வரித் தொகையில் ஒரு பகுதியை பட வினியோகஸ்தர்களும் மற்றொரு பகுதியை படம் காட்டுபவர்களும் செலுத்திவருகிறார்கள். இப்போது, அவர்களுக்கு வரும் வருவாயில் 18 அல்லது 20 சதவிகிதம் வரியாகக் கொடுக்கப்படுகிறது. மசோதா அமலுக்கு வந்த பிறகு அந்தத் தொகை அதிகமாகும். அதிக வரி செலுத்த வேண்டியிருக்கும்போது படம் காட்டுபவர்கள் கட்டணங்களை உயர்த்தக்கூடும். உயர்ந்த கட்டணங்களாகிய 14 அணை, 1½ ரூபாய், 2 ரூபாய் முதலிய கட்டணங்கள் உயர்த்தப்பட்டால் பரவாயில்லை, ஆனால் குறைந்த கட்டணங்களாகிய 3 அணை 5 அணை முதலிய கட்டணங்கள் உயர்த்தப்படாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டியது அரசாங்கத்தின் கடமை என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். ஏனென்றால், இந்தக் கட்டணங்களுள்ள டிக்கட்டுகளை வாங்கி சினிமாப் பார்க்கும் ஏழை மக்கள்தான் இப்போது அடிக்கடி சினிமாவுக்குச் செல்கிறார்கள் என்பது எல்லோராலும் ஒப்புக்கொள்ளப்படும் விஷயம். அந்தக் கட்டணங்கள் உயர்த்தப்பட்டால் அவர்கள் மிகவும் பாதிக்கப்படுவார்கள். கட்டணங்களை உயர்த்துவதைத் தடுப்பதற்கான ஷரத்து எதுவும் இந்த மசோதாவில் இல்லை. ஆகவே குறைந்த மதிப்புள்ள கட்டணங்கள் உயர்த்தப்படாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கலெக்டர்களுக்கு அரசாங்கத்தார் உத்தரவு போட்டனர். இன்று, சினிமாப் பட வினியோகஸ்தர்களும் படங்கள் காட்டுபவர்களும் தங்கள் வருமானத்தில் சுமார் 18 சத விகிதத்தை வரியாகக் கொடுத்துவந்தாலும் நல்ல லாபமடைந்துவருகிறார்கள். ஆகவே அவர்கள் வரி உயர்வினால் பாதிக்கப்பட்டால் பரவாயில்லை. வரி உயர்வு சினிமாக்காரர்களைத் தான் பாதிக்க வேண்டுமே தவிர, அது ஏழைமக்களின் தலையில் விழக்கூடாது. சட்டத்தில் வகை செய்தோ கலெக்டர்களுக்கு உத்தரவு போட்டோ, குறைந்த மதிப்புள்ள கட்டணங்கள் உயர்த்தப்படாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தாரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மசோதாவில் ரீங் சினிமாத் தியேட்டர்களுக்கு காட்சி வரி (ஷோ டாக்ஸ்) விதிப்பு இருக்கிறது. மசோதாவில் கண்ணொப்பு ரீங் சினிமாத் தியேட்டர்காரர்கள் ஒரு காட்சிக்கு ஒரு ரூபாய் காட்சி வரி கட்டவேண்டும். ரீங் தியேட்டர்களில் ஒரு நாளைக்கு இரண்டு காட்சிகள் நடக்கின்றன. ஆகவே ஒவ்வொரு ரீங் தியேட்டரும் ஒரு நாளைக்கு இரண்டு ரூபாய் தான் காட்சி வரி கட்டவேண்டியிருக்கும். இப்போது ரீங் தியேட்டர்கள் அதிகமாக ஆரம்பிக்கப்படுகின்றன. பர்மனென்ட் தியேட்டர்களை விட ரீங் தியேட்டர்கள் தான் அதிகமாக இருக்கின்றன. ரீங் தியேட்டர்களுக்கு ஆகும் “எஸ்டாப்ளிஷ்மெண்ட்” சார்ஜ்களும் மற்ற செலவுகளும், பர்மனென்ட் தியேட்டர்களுக்கு ஆவதவிட குறைவாகத் தான் இருக்கின்றன. ஆகவே ரீங் தியேட்டர்களுக்கு காட்சி வரி விதிப்பதில் தவறில்லை. ரீங் தியேட்டர்காரர்கள் நல்ல லாபம் அடைந்து வருகிறார்கள். ஆகவே

15th March 1958] [Sri K. Ramchandran]

அவர்களுக்கு கண்டிப்பாகக் காட்சி வரி விதிக்கலாம். காட்சி வரியினால் அரசாங்கத்திற்கு நல்ல வருமானம் கிடைக்கும். ஒரு நாளைக்கு இரண்டு ரூபாய் வீதம் ஒவ்வொரு ரூபாய் வீதம் தியேட்டரிடமிருந்தும் சர்க்கார் மாதம் 60 ரூபாய் பெற முடியும். ஆகவே காட்சி வரிக்கு எதிர்ப்பு இருந்தால் அதை சர்க்கார் பொருட்படுத்தக்கூடாது. அந்த எதிர்ப்பை சட்டை செய்ய யாமல் சர்க்கார் காட்சி வரி விதிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். குறைந்த கட்டண டிக்கெட்டுகள் வாங்கி அடிக்கடி சினிமா பார்க்கும் ஏழை மக்கள் வரி உயர்வினால் பாதிக்கப்படாமல் இருப்பதற்கு சர்க்கார் ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI S. NAGARAJA MONIGAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை நான் வரவேற்கிறேன். சற்றுமுன் பேசிய கனம் அங்கத்தினர் குதிரைப் பந்தயங்களுக்கு இன்னும் கொஞ்சம் அதிகமாக வரி விதித்திருக்கக் கூடாதா என்றும், சினிமாக் காட்சி களுக்கும் குதிரைப் பந்தயங்களுக்கும் ஏன் ஒரே மாதிரி வரி விதிக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டார். நானும் அவ்வாறே கேட்க விரும்புகிறேன். நம் நாட்டில் குதிரைப் பந்தயங்கள் இல்லாமலிருக்க முடியாதா என்று எத்தனையோ பேர் எதிர்பார்ப்பது பொய் அல்ல. 1946-லிருந்து 1952 வரை இருந்த சட்டசபையில், குதிரைப் பந்தயங்களை எடுத்துவிட வேண்டுமென்ற அபிப்பிராயம் தெரிவிக்கப்பட்டு, அது எடுக்கப்பட்டு விருந்தபோது ஒரு தனிக் காரணத்தினால் அது கைவிடப்பட்டது. அந்தக் காரணத்தின் ஒரு பகுதியை மாத்திரம் நான் இங்கே சொல்லமுடியும். அதாவது, நல்ல ஜாதிக்குதிரைகள் இந்த நாட்டிற்கு அவசியம் என்றும் குதிரைப் பந்தயங்கள் இருந்தால் தான் நல்ல ஜாதிக்குதிரைகள் நம் நாட்டில் இருக்கும் என்றும், இல்லாவிட்டால் அவை மறைந்துவிடும் என்றும் அப்போது சொல்லப்பட்டது. அது வாஸ்தவம் என்று வைத்துக் கொண்டாலும் கூட, ஒன்று கேட்க விரும்புகிறேன். நல்ல ஜாதிக்குதிரைகள் நாட்டில் உற்பத்தியாக வேண்டுமென்பதற்காக, நாட்டில் ஏராளமான மக்கள் பந்தயம்கட்டி அதன் காரணமாக ஏராளமான குடும்பங்கள் சில சமயங்களில் நாசமாவது அவசியம்தானா? மிகப் பணக்காரர்களாக இருப்பவர்கள் தான் குதிரைப் பந்தயங்களில் ஈடுபடுகிறார்கள் என்று சொல்லமுடியுமா? எல்லா மக்களும் குதிரைப்பந்தயச் சூதாட்டத்தில் ஈடுபடுகிறார்கள். அறிவுள்ள சில மக்களுக்கு சூதாட்டத்தில் ஈடுபடுவதற்குத் தயக்கம் ஏற்படலாம். ஏராளமான சாதாரண மக்கள் குதிரைப்பந்தயச் சூதாட்டத்தில் ஈடுபடுவதில்லையா? எத்தனையோ பேர் வீடுகளில் இருந்துகொண்டே குதிரைப்பந்தயம் சம்பந்தமான சூதாட்டத்தில் ஈடுபடுவதில்லையா? நல்ல ஜாதிக்குதிரைகளை வளர்ப்பதற்கு வேறு வழி இல்லையா? உணவுப் பொருள் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்காக, நெல் விளைவிப்பவர்களிடையே போட்டிமனப்பான்மையை உண்டுபண்ணும் பொருட்டு, அதிகமாக நெல் விளைவிப்பவர்களுக்குப் பரிசுகள் கொடுப்பதுபோல், நல்ல குதிரைகளை வளர்ப்பதற்கும் பரிசுகள் கொடுக்கக்கூடாதா? அவ்வாறு செய்து நல்ல ஜாதிக்குதிரைகளை வளர்க்கக்கூடாதா? அதைச் செய்வதற்கு கனம் மந்திரிகளுக்கு மனம் வராதா? மேலும், இப்போது ஹோஸூர் கால்நடைப் பண்ணியில் நல்ல ஜாதிப் பசுக்களை உற்பத்தி செய்கிறோம். மிக உன்னதமான ஜாதிப் பசுக்கள் அங்கே தான் உற்பத்தியாகின்றன. நல்ல குதிரைகளை உற்பத்திசெய்வதற்கும், நல்ல குதிரைகளைப் பேணி வளர்ப்பதற்கும் அதே மாதிரி ஏற்பாடுசெய்யலாம். குதிரைகள் வேகமாக ஓடினால் தான் நல்ல உடலமைப்பையும் உடல் வலுவையும் பெறுகின்றன என்றால், குதிரைப் பந்தயங்களைத் தவிர்த்து வேறு ஏற்பாடுகளைச் செய்யலாம். குதிரைப் பந்தயங்களுக்கு இன்னும் அதிகமாக வரி விதிக்கலாம் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

இந்த மசோதாவின் பேரில் பேசும்போது சினிமாப் படங்களின் தரத்தைப்பற்றியும் கலைகளைப்பற்றியும் பேசவேண்டிய அவசியமில்லை என்ற அபிப்பிராயம் தெரிவிக்கப்பட்டது. அதை நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன். பட்ஜெட் சமர்ப்பிக்கப்பட்டபோதே அரசாங்கத்திற்கு பணம் தேவையாக இருக்கிறதென்றும், அதற்காக வரி போடப்படும் என்றும் தெரிவிக்கப்பட்டது.

10-30
a.m.

[Sri S. Nagaraja Monigar] [15th March 1958]

ஆகவே அரசாங்கத்திற்குப் பணம் தேவையாக இருப்பதால் தான் சினிமாவின் மீது வரிபோடப்பட்டிருக்கிறது. எத்தனையோ பொருள்கள் பேரில் வரி போட முடியும். ஆனால் பணம் அரசாங்கத்திற்குத் தேவையாக இருக்கிறது என்ற காரணத்தால் எதன்மீதும் வரிபோட்டுவிடுவதா? நினைத்ததற்கெல்லாம் வரி விதிக்க முடியாது. எதன் பேரில் வரி விதிக்க வேண்டியது அவசியம் என்று பார்த்துத் தான் கனம் அமைச்சர் இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார். கள்ளுக்கடையை எடுத்தது மக்களிடமிடம் பணம் சேரும் என்பதற்காக. அப்படிப் பணம் சேருவதற்குப் பதிலாக, சிலர் திருட்டுதனமாக கள்ளச்சாராயம் காய்ச்சிக் குடித்தாலும், அந்தப் பணம் சர்க்காருக்கு வருவது இல்லை, அந்தப் பணம் அவர்களுக்குள்ளேயே புழக்கம் ஆகி வாழ்க்கையில் உயர்ந்திருக்கிறார்கள் என்ற உண்மை ஒருபுறம் இருக்க, சினிமாக்களுக்கு கதை எழுதுகிறவர்களுக்கும் அந்தத் துறையிலே அதிகமாக பணம் வாங்கிச் சம்பாதிக்கிறவர்களுக்கும் ஏன் வரி போடக்கூடாது? தினம் தினம் போய்ப் பார்க்கிறவர்களுக்கு ஏன் வரி போடவேண்டும் என்ற ஒரு வாதம் சொல்லப்பட்டது. கள்ளுக்கடை இருந்தால் மக்கள் தங்களை நாசம் செய்து கொள்ளுவார்கள், ஆகவே, கள்ளுக்கடையை ஒழிக்கவேண்டும் என்று சிந்தித்த அரசாங்கம் பாமர மக்களைப்பற்றித்தான் முதலில் சிந்தித்தார்களேயல்லாது மற்றவர்களைப்பற்றிசிந்திப்பது அவ்வளவு உசிதம் ஆகாது என்று சர்க்கார் நினைக்கிறார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன்.

சினிமா மிக மிக அவசியம். வாழ்க்கையிலே மிகவும் கஷ்டப்பட்டுகிற பாட்டாளி தினமும் செல்லவேண்டுமா? மிக்க ஆனந்தமாக இருக்கவேண்டும் என்று நினைத்தால் ஏதோ ஒரு சில நாள் போகலாமேதவிர, அவனுக்கு ஒரு பக்கம் கிடைக்கும் வரும்படி இன்னொரு பக்கத்தில் தொலைந்துவிடக்கூடிய அளவுக்கு தினம் தினம் சினிமாவுக்குச் செல்லவேண்டிய அவசியம் கிடையாது. கதை எழுதி நிச்சயமாக அதிகமான பணம் சம்பாதிப்பதாயிருந்தால் வருமானவரி, உத்தியோக வரி போன்ற வரிகள் இருக்கின்றன. இன்னும் போடவும் சர்க்கார் பின்வாங்கமாட்டார்கள் என்பதிலே எவ்வித ஆட்சேபீனையும் இல்லை.

சினிமாக்கள் நல்ல முறையில் இயங்கவேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் கூறியபோது உண்மை நிலையை நன்றாக உணர்ந்து இருக்கிறாள் என்பது நன்றாக விளங்குகிறது. இந்த நாட்டுக்கு சினிமா ஒரு வகையிலே, அது தற்போது நல்ல வகையிலே இல்லாமல், சற்று விரும்பத்தக்காத முறையில் இருப்பதாக நினைத்துக்கொண்டாலும், சினிமா சாதனம் இந்த நாட்டு மக்களுக்கு மிக அவசியம் என்பதை நிச்சயமாக உணருகிறோம்.

எட்டு சதவிகித மக்கள் தான் எழுதப்படிக்கத் தெரிந்தவர்களாகவும், பெரும்பாலானவர்கள் எழுதப்படிக்கத் தெரியாதவர்களாகவும் இருக்கும் இந்த நாட்டிலே, பெரும்பகுதி மக்கள் கிராமங்களில் வாழும் இந்தப் பரத கண்டத்திலே முன்னேற்றம் இன்னது என்று தெரிந்துகொள்ளுவதற்கு இன்னும் எத்தனை தலைமுறைகள் காத்திருக்க வேண்டுமோ தெரியாது. நாட்டுப்புற மக்கள் அதைத் தெரிந்து கொள்ளுவதற்கு சினிமா ஒரு இராப்பள்ளிக்கூடம், முதியோர் கல்லி என்ற துரையிலே வெகு தூரம் உதவுகிறது என்பதை மறுக்க முடியாது. டெலிபோனில் பேசும்போது, சில ஆண்டுகளுக்கு முன் இது என்ன என்று வியப்பாக ஆச்சரியப்படக்கூடிய நிலை இருந்தது. அவனுடைய அந்தஸ்துக்கு மேற்பட்டு படம் எடுத்தால் அதையும் புரிந்துகொள்ளக்கூடாத நிலைமையில் இருந்து வந்தான். இப்பொழுது படிப்படியாக அவர்கள் நகர வாழ்க்கையின் அம்சங்களுக்கெல்லாம் தெரிந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். உலக வாழ்க்கையைப்பற்றி தெரிந்துகொள்ளக்கூடிய அளவுக்கு இன்றைக்கு முதியோர் கல்லியாக அமைந்து வருகிறது. ஆகையால்தான் இந்தத் துறையிலே நாம் மக்களை முன்னேற்றும்போது கொஞ்சம் ஜாக்கிரதையாக அன்பர்கள் உழைக்கவேண்டுமே என்று கேட்டிருக்கிறார்களே தவிர வேறு அல்ல.

15th March 1958] [Sri S. Nagaraja Monigar]

“எங்கள் மூலம் தான் வசூல் அதிகம் ஆகிறது, நாங்கள் சிலர் அதில் இறங்கியது தப்பு அல்ல”, என்ற வாதங்கள் சொல்லப்பட்டன. இருக்கலாம். நான் முன் சொன்ன பல காரணங்களினாலே மதுவிலக்கு போயிருப்பதால் மக்களுக்கு உல்லாச வாழ்க்கை கொடுக்கக்கூடிய அம்சமாக அமைந்துவிட்டால் நாடு முன்னேறிவருகிற பல விஷயங்களைப்பற்றி பாட்டாளி மக்கள் அகில இந்தியாவிலே பெரும் பகுதியைப்பற்றி தெரிந்துகொள்ளவும் உலகத்தைப்பற்றி புரிந்துகொள்ளவும் தினம் தினம் ஒரு அறிவு விளக்கக் கூடிய புதுக் காட்சிகளைக் கண்டு களிக்கக்கூடிய ஒரு அம்சமாக நிகழ்ந்துவருவதாலும் பணம் அதன்மூலம் அதிகம் வருகிறதே தவிர, வேறு அல்ல. ஆனால், அவர்கள் மூலமாகத்தான் எல்லாப் பணமும் வருகிறது என்றால், நான் ஏற்கெனவே பல சந்தர்ப்பங்களில் சொல்லியதுபோல, விளக்கெண்ணெய் என்றால் வேண்டாம் என்பதும், சர்க்கரை என்றால் வேண்டாம் என்பதும் மனித இயல்பு. ஆதலால் சாதாரண கேளிக்கை விஷயங்களிலே மக்கள் மனம் செல்கிறது என்றாலும், அம்மாதிரி செல்கிற மனதை நீக்கி தாங்கள் பக்குவப்படுத்திக்கொண்டு, தங்களுக்கு வேண்டிய துறையிலே இழுத்துச் செல்வதற்கு சல்லிதான் வகையில் அவர்களுக்கு ஒருவித இனப் பேதம், ஜாதி பேதம், கடவுள் இல்லை, புராண எதிர்ப்பு, இப்படி பல மக்களுக்கு அவர்களுடைய தத்துவத்தை போதிக்கிறார்கள். மிக உன்னதமான சாத்திரங்களுக்குத் தத்துவம் என்று பெயர். “என்ன தத்துவம் பேசுகிறது”, என்று சொன்னால் புரியாத விஷயங்களைப் புரிய வைக்கக் கூடிய முறையில் சொல்ல சக்தி இல்லாததால், சாதாரணமாக நம்பக் கூடிய விஷயங்களிலிருந்து என்னால்தான் புகுத்தக்கூடும் என்று சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு யாராவது பேசினால் அது ஒரு வகையிலே வருந்தக் கூடியது. ஏதோ இம்மாதிரி பானியிலே இழுத்துச் சென்றால் பெரியவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள், “எங்கள் பெண்ணை கல்யாணம் பண்ணிக் கொள்”; ஒரு பெண் கொடுக்கிறோம்; நீ எங்கள் ஜாதியிலே சேர்ந்து கொள்” என்று மத மாற்றம் செய்வதற்குப் பெண்ணை தானம் செய்தது உண்டு என்று சிலர் சொல்வது உண்டு. அப்படி ஏதோ ஒரு ஆசையைக் காட்டி சினிமாவிலும் கட்சியைப் புகுத்தலாம். ஒரு டிப்ளிலிலே உட்கார்ந்திருக்கும் போது, ஒருவன் பல் தேயக்கவல்லியே, எப்படிக் காப்பி குடிப்பது? என்று கேட்டால், “சரி தான் தம்பி; பரவாயில்லை” என்று ஒரு படத்தில் வருகிறது என்றால், இந்த நாட்டுப் பண்பு இந்த நிலைமையிலேயா அழிக்கப்படவேண்டும்? என்று நான் கேட்கிறேன். இந்த வசனம் “பராசக்தி” என்னும் படத்திலோ அல்லது வேறு எந்தப் படத்திலோ வருவதாக எனக்கு ஞாபகம். அதைப் பார்த்தபோது, “அட தமிழ் மகனே, நீ இந்த க்ஷணத்திற்கா இறங்கிவிட்டாய்” என்று நான் குத்திக்கொண்டேன் மனதிலே.

அடுத்தாற்போல் சொன்னார்கள், என். எஸ். கிருஷ்ணன் அவர்களைப் பற்றி. கலைஞன் என்ற முறையில் அவர் நாட்டுக்கு நல்லது செய்திருக்கலாம். அவரைப்பற்றி நான் இழிவாகப் பேசவில்லை. அவர் நடத்த ஒரு காட்சியில் சொல்கிறார். வீட்டுத் திண்ணையில் உட்கார்ந்துகொண்டு வீதியிலே போகும் ஒரு பெண்ணைப் பார்த்து “டி. டி” என்று சொல்வது ஒரு காட்சி. இதைப் படத்தில் பார்த்த வாலிபர்கள் என்ன நினைப்பார்கள்? தெருவிலே போகும் பெண்ணை இவ்விதமாகவா நடத்துவது? இதைப்பற்றி 33 பத்திரிகை விபரீதமாக எழுதி, படம்போட்டு, ஏராளமான பத்திரிகைகள் விலையாக்கிக்கொண்டிருப்பவரும், தானும் ஒரு பத்திராதிபன் என்று சொல்லிக்கொண்டால், இது நமது மக்களை எந்த அளவுக்கு கீழே இழுத்துச் சொல்லுகிறது என்பதைப்பற்றி வருந்தக் கூடியதாக இருக்கிறது. ஆகையால், கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இது பற்றி பேசியதில் தவறு கிடையாது. அவர்கள் எந்தக் கட்சி சகோதரர்களுக்குச் சொன்னார்களோ அவர்கள் உன்னிப் பார்த்து நல்ல வகையிலே போகவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

தேசியத்தைப்பற்றி படத்தில் பிரசாரம் செய்யப்பட்டதே என்று சிலர் கேட்டார்கள். அது அவசியம். இந்தியா பூராவுக்குமாக ஏற்பட்ட ஒரு விஷயம். நாட்டைத் துண்டு போட்டு, கூறுபோடச் சொல்வது நல்லது அல்ல. எல்லோரும் இன்புற்று இருப்பதாக, “பெருவாழ்வு வாழவேண்டும்”

[Sri S. Nagaraja Monigar] [15th March 1958]

என்று பெரியவர்கள் வாழ்த்துவது உண்டு. “சிறுத்துப் போய், நாசமாகப் போ” என்று யாரும் சொல்ல மாட்டார்கள். அந்தப் பண்புக்கு இது மிகவும் உகந்தது ஆகையால், இந்த வார்த்தையுடன் நான் முடித்துக் கொள்கின்றேன்.

10-46
a.m.

* **SRI A. GOVINDASAMY :** சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் இந்தக் கேளிக்கை வரியை திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பிலே முதலில் நான் ஆதரிக்கிறேன் என்று சொல்லிக்கொண்டு, இந்த வரி ஏழைகளைப் பாதிக்கக்கூடிய வகையில் அமையாது, எங்கள் கட்சியைச் சார்ந்த ஆசைத் தம்பி அவர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல், ஒரு நாளைக்கு சினிமா காட்டினால் இவ்வளவு பணம் கொட்டக்காரர்கள் கொடுக்கவேண்டும் என்ற முறையைக் கொண்டுவந்தால், மிகவும் நலமாக இருக்கும். அதன் மூலம் ஒரு சிலரைத் தான் இந்த வரி பாதிக்கும். ஆனால், இப்பொழுது கொண்டு வந்திருக்கும் முறையைப் பார்த்தால், 20 பர்சன்ட் இதிலிருந்து 25 சதவிகிதமாகவும், 25-லிருந்து 33-1/3 பர்சன்ட் ஆகவும் மாற்றப்போகிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இது ஏழைகளைப் பாதிக்குமோ என்ற ஐயம் இருக்கத்தான் செய்கிறது. அதன் காரணமாகத்தான் காங்கிரஸ் தரப்பில் இருக்கும் ஒரு சிலர் கூட இந்த வரியை, நாங்கள் எதிர்பார்ப்பதற்கு அதிகமாக, எதிர்த்திருக்கிறார்கள், என்று தெரிகிறது.

பட்ஜெட் கூட்டத்தில் பேசும்போது நாங்கள் குறிப்பிட்டோம், சினிமா கூடாது என்றால் சினிமாவை ஒழிப்பதற்கு முதலில் வழி செய்யுங்கள் என்று. அப்படி ஒழிப்பதற்குப் பதிலாக “சினிமா கூடாது, சினிமா கூடாது” என்று பிரசாரம் செய்யும் அதே நேரத்தில், சினிமா கொட்டக்காரர்களுக்கு லைசன்சு கொடுக்கிறீர்களே, அது ஏன்? என்று கேட்டேன். மதிப்பிற்குரிய திருமதி அனந்தநாயகி அம்மையார் சொன்னார்கள்: “சர்க்காருக்கு அதிக வருவாய் வரும் என்ற கருத்தினால்தான் அதிக சினிமாக் கொட்டக்காரர்களுக்கு லைசன்சு வழங்குகிறோம்” என்று. பண்ணுருட்டி ஒரு சிறிய ஊர். ஒரு மேஜர் பஞ்சாயத்து. அந்த ஊரிலே மூன்று நிரந்தர சினிமாக் கொட்டக்கைகள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. அத்தனை கொட்டக்கைகள் அவசியந்தானா? விருத்தாசலம் ஒரு சிறிய பஞ்சாயத்து அங்கே இரண்டு, நிரந்தர சினிமாக் கொட்டக்கைகள் இருக்கின்றன. கள்ளக் குரிச்சியில் இரண்டு கொட்டக்கைகள் இருக்கின்றன. இப்படி பஞ்சாயத்து இருக்கும் ஊர்களிலெல்லாம் நிரந்தரக் கட்டிடங்களுக்கு லைசன்சு கொடுக்கப் பட்டிருப்பதற்கு அவசியம் என்ன? ஏன் இவ்வளவு லைசன்சு கொடுத்திருக்கிறார்கள்? என்று சர்க்காரைக் கேட்டால் அதற்குப் பதில் இல்லை. சினிமாக் கொட்டக்கை வைத்திருக்கும் அத்தனைபேரும்—நான் சொல்ல முடியும்—சினிமாக் கொட்டக்கைச் சொந்தக்காரர்களில் 75 பர்சன்ட் பேர்கள் ஆளும் கட்சிக்கு ஆதரவாக இருக்கிறவர்களும் என்பதை மறுக்க முடியாது. கதை எழுதுகிறவர்களும், நடிக்ிறவர்களும் அவர்கள் பக்கத்தில் இல்லை என்ற காரணத்தால் ஏற்பட்ட எரிச்சல் காரணமாக திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தையும் அந்த இயக்கத்தைச் சார்ந்தவர்களையும் இழுக்கிறார்கள். அது அவர்கள் பேரில் ஏற்பட்டிருக்கும் பொருமை உணர்ச்சி காரணமாகத்தான் சில பேர் ஆத்திரத்துடன் பேசுகிறார்கள். சில பேர் சினிமாவை ஒழித்துக் கட்டிவிடுகிறேன் என்று சபதம் செய்கிறார்கள்.

MR. SPEAKER : இந்தச் சபையில் யாரும் செய்யவில்லையே.

SRI A. GOVINDASAMY : இந்தச் சபையிலே சபதம் செய்ததான் நான் சொல்லவில்லை. வெளியிலே அடிக்கடி சொல்லப்படுகிறது. எதற்காக இத்தகைய சபதம் வருகிறது? அப்படி சபதம் வருவதற்குக் காரணமானவர்கள் அவர்கள் தரப்பிலே இருக்கிறார்கள் என்பதை உணரவேண்டும். அந்த எரிச்சலுக்குக் காரணம், எங்கள் தரப்பிலிருந்து கதை எழுதுகிறவர்கள் நல்ல முறையிலே, நல்ல தமிழிலே, இனிமையான முறையிலே எழுதுகிறார்கள் என்பதுதான். அவர்கள் ஏன் இதைப்பற்றி எரிச்சல் அடையவேண்டும்? அவர்களும் தேசிய உணர்ச்சி ஊட்டக்கூடிய படங்களுக்குக் கதை எழுதி, அதில் திறமையானவர்களை நடிக்கச் செய்து அதன்மூலமாக நாட்டில் நல்ல பல கருத்துக்களைப் பரப்ப முடியும் என்று

15th March 1958] [Sri A. Govindasamy]

சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். அப்படிச் சபதம் செய்யும் திருமதி குழந்தையம்மாள் போன்றவர்கள் அவர்களுக்கும் தமிழ்ப் புலமை இருக்கிற காரணத்தால் அவர்களும் கதை வசனம் எழுதலாம். இதை மீண்டும் மீண்டும் நான் வலியுறுத்திச் சொல்லிடுக்கிறேன். சினிமா பார்ப்பதனால் கொலை அதிகரித்து வருகிறது என்ற குற்றச்சாட்டை நமது அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். சினிமா தாம் பார்ப்பது இல்லை யென்று சொல்லிவிட்டு, யாரோ சிலர் சொல்கிறார்கள் என்பதற்காக தாம் ஒரு வழக்கறிஞர் என்ற காரணத்தினால் அடிக்கடி வக்காலத்து பேசிப் பழக்கப்பட்டவர் என்ற முறையில் அந்த மாதிரியாக நமது அமைச்சர் அவர்கள் பேசினார்களோ என்னவோ தெரியவில்லை. சினிமாவைச் சென்று பார்த்துவிட்டு அந்த மாதிரியாக அவர் பேசியிருந்தால் என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியும். தேசிய உணர்ச்சியை உண்டு பண்ணுவதற்கும், அபிவிருத்தித் திட்டங்களில் மக்களுக்கு உற்சாகம் உண்டாவதற்கும் சினிமா எவ்வளவு உதவியாக இருக்கிறது என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. ஒவ்வொரு சினிமாப் படத்திலும் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைப்பற்றி பேசப்படுகிறது. தேசியத் தலைவர்கள் எல்லாம் திரைப்படம் மூலமாகக் காட்சியளிக்கிறார்கள். இதில் கட்சி உணர்ச்சி இல்வென்று கேட்கிறேன். இன்றையதினம் சினிமாப் படங்களின் மூலமாக மிகவும் உன்னதமான நிலையில் இருக்கிற நேரு போன்ற தேசியத் தலைவர்கள் தாம் அதிகமாகச் செய்திப் படங்களில் காட்சியளிக்கிறார்கள் என்பதை நான் பலர் எழுதி இருப்பதை படித்திருக்கிறேன்.

10-51
a.m.

தமிழ் படத்தின் தரம் குறைந்திருக்கிறது என்று சொன்னார்கள், அதாவது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினால் திரையிடப்படுகிற படங்களின் தரம் வெகுவாகக் குறைந்திருப்பதாகக் குற்றம் சாட்டினார்கள். கருணாநிதி அவர்கள் எழுதிய திரும்பிப்பார் என்ற படத்தில் சென்சார் போர்டினால் ஐயாயிரம் அடிகள் வெட்டப்பட்டிருக்கின்றன. லெனின் என்ற வார்த்தையும், காந்தி என்ற வார்த்தையும் கருணாநிதி எழுதினால் அதில் ஏதோ இருக்கிறது என்கிற சந்தேகத்தினை வெட்டப் பட்டிருக்கிறது.

MR. SPEAKER : சென்சார் போர்டு மத்திய அரசாங்கத்தால் நியமிக்கப்பட்டது. அதற்கும் இந்த அரசாங்கத்திற்கும் சம்பந்தம் கிடையாது. ஆகவே சென்சார் போர்டு பற்றி இந்தச் சபையில் பேசவேண்டியதில்லை என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

SRI A. GOVINDASAMY : நான் சென்சார் போர்டுபற்றிக் குறை கூறவில்லை. படத்தில் தவறு இருந்தால் அட்சேபகரமான வாசகங்கள் இருந்தால் அதைவெட்டி விடுவதற்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. திட்டவாட்டமாக அவர்கள் செய்துவிடலாம். ஆகவே படத்தின் தரம் குறைந்து விடுகிறது என்று சொல்வது சரியல்ல என்று சொல்ல வந்தேன்.

அதுமாதிரி அல்லாமல் நல்ல படங்களுக்குப் பரிசு, நல்ல நடிகர்களுக்குப் பரிசு என்பதாகவெல்லாம் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. அதற்காக அண்மையில் பி. டி. இராஜன் தலைமையில் நல்ல படங்கள் எல்லாம் திரையிட்டுக் காட்டியிருக்கிறார்கள்.

அதோடு சிறந்த தேசியத் தலைவர்கள் எல்லாம் சிறந்த நடிகர்களாக இருந்திருக்கிறார்கள். சினிமா துரிதமாக வளர்ச்சி அடைந்து வருகிற நேரத்தில் அவர்கள் இருந்திருந்தால் எத்தனை படங்களில் நடத்திருப்பார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. குறிப்பாக மதிப்புக்குரிய ஸ்ரீமான் சத்தியமூர்த்தி அவர்கள் மனோஹா வேஷத்தில் நடத்திருக்கிற நடப்பு மிகவும் சிறந்ததாக இருந்திருக்கிறது என்பதைப் பார்த்தவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்பேர்ப்பட்ட சிறந்த நடிகர்கள் இந்த அமைச்சர் அவையிலும் இல்லாமல் இல்லை. கனம் மாணிக்கவேலு அவர்கள் முஸ்லீம் வேஷத்தில் வந்து எல்லோரையும் திணை அடித்திருக்கிறார்கள். இப்பேர்ப்பட்டவர்கள் எல்லாம் சினிமாவில் நடப்பது என்றால் சினிமாவின் தரம் வெகுவாக உயர்த்தப்படாது என்று கேட்க விரும்புகிறேன். எங்கள் தலைவர் ஸ்ரீ அண்ணா அவர்கள் பேசியபோது சினிமாவை தேசிய மயமாக்கினால் எங்கள் கட்சியில் சார்பில் இலவசமாக முதல் ஐந்தாண்டு காலத்திற்குக் கதை எழுதித் தருவதாக சொன்னார்கள். அந்த மாதிரியான துணிவோடு

[Sri A. Govindasamy] [15th March 1958]

இந்தச் சர்க்கார் சினிமாவின் தரத்தை உயர்த்துவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளலாம். சவுக்கடி சந்திரகாந்தா என்ற படத்தின் மூலமாக நாட்டில் மதத்தின் பெயரால் காவி உடை தரித்துச் செய்யப்பட்டுவந்த எவ்வளவு அநீதிகள் நிறுத்தப்பட்டன, நாட்டில் விழிப்பு உணர்ச்சியை, பரபரப்பு உணர்ச்சியை உண்டாக்கியது என்பதை உணர்ந்திருந்தால் சினிமா கெடுதலை உண்டுபண்ணுவதாக சொல்லமுடியாது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினரால் எழுதப்படுகிற சினிமா கதைகளில் காதல், கத்திச்சண்டை, காமம், எல்லாம் இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். புராணக் கதைகளில் காதல், காமம் கிடையாதா? கிருஷ்ணலீலா படத்தை எடுத்துக்கொண்டால் எத்தனை ஆயிரம் மனைவிகளைக் கொண்டிருந்த காட்டுகிறார்கள்? அது எத்தகைய உணர்ச்சியை உண்டுபண்ணுகிறது என்று கேட்க விரும்புகிறேன். கதை யாரால் எழுதப்பட்டது என்பதைக் கவனிக்காமல் அதில் உள்ள நல்ல கருத்துக்களை எல்லாம் ஊன்றி கவனிக்கவேண்டும். ஆங்கில படத்தின் தரம் குறையவில்லை என்பதாகவும், காதல் காட்சிகள் அழகாகச் சித்தரிக்கப்படுகின்றன என்றும் அமைச்சர் குறிப்பிட்டார்கள். அவர் அதிகமான ஆங்கிலப் படத்தைப் பார்த்திருக்கக்கூடும். அவற்றில் தான் காதல் கட்டங்கள் அதிகமாக வரக்கூடும். அதுவும் தத்ரூபமாக காட்டப் படக்கூடாத காட்சிகள் அதிகம் வருகின்றன. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினரால் திரையிடப்படும் படங்களில் அப்படிப்பட்ட காட்சிகள் இருக்கின்றனவா? சினிமா உலகில் இந்தம் கட்சி மாத்திரம் இறங்கவில்லை கம்யூனிஸ்டு கட்சியின் சார்பாக காலம் மாறிப்போச்சு என்ற படம் திரையிடப்பட்டிருக்கிறது. நல்ல கருத்துகள் எல்லாம் அதில் இருக்கின்றன. ஆகவே இந்தமுறையை எல்லாக் கட்சியும் கையாளலாம். ஒன்றே குலம் என்ற படத்தை முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தான் ஆரம்பித்து வைத்தார்கள். அந்தப் படத்தை கூட சர்க்காரே வாங்கிக் கொள்ளப்போவதாகத் தெரிகிறது. அப்படியே கப்பொம்மன் படத்தையும் சர்க்கார் வாங்கிக் கொள்ள முயற்சி செய்யவேண்டும். சினிமாவுக்கு வரி போடுவதைப் போலவே குதிரைப் பந்தயத்திற்கும் பேசப்படும் என்று சொல்வதைப் பார்க்கும்போது குதிரைப் பந்தயத்தை ஒழிக்கும் உத்தேசமே சர்க்காருக்கு இருக்காதோ என்று நினைக்கிறேன். பெரிய பெரிய மிராசதார்கள், பணக்காரர்கள் இவர்கள் தாம் குதிரைப்பந்தயத்தில் ஈடுபடுகிறார்கள். அவர்களைப் பார்த்து ஏழை மக்களும் ஏமாந்து போகிறார்கள். ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்த பலர் இன்று குதிரைப் பந்தயத்தில் ஓரேயடியாக ஈடுபட்டிருப்பதால் தான் அதை ஒழிக்கும் உத்தேசம் சர்க்காருக்கு இல்லையோ என்று நினைக்கிறேன். எப்படியிருந்தாலும் குதிரைப் பந்தயத்தை ஒழிக்க சர்க்கார் முன்வரவேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நமது இராஜகோபாலாச்சாரியார் முதன் மந்திரியாக இருந்த காலத்தில் சினிமாப் பார்க்கக்கூடாது என்று சொன்னார்கள். அப்போது பட்டாபி இராமனைப் போன்றவர்கள் அஞ்சலி தேவிக்குப் பரிசு வழங்கினார்கள். சர்க்காருக்கு சினிமாவை வளர்ப்பதில் இஷ்டமில்லையென்றால் இப்படிச் செய்யலாமா என்று கேட்டதற்கு (இது என் யோசனை) என்று அவர் சொன்னார்கள். அப்படியே இப்போதும் மீ சுப்பிரமணியம் சொன்னவைகள் அவருடைய சொந்த யோசனையாக இருந்தால், ஏதோ அவர் எங்களுக்கு வழக்கமாக செய்கிற உபதேசங்களில் இதுவும் ஒன்று என எடுத்துக் கொள்கிறோம். இதுவே அரசாங்கத்தின் கொள்கையாக இருக்குமானால், இந்தத் தவறான காரியத்தைச் செய்யக்கூடாது என்று சொல்பவர்கள், இந்தத் தவறான வழியில் வரும் பணத்தைக் கொண்டு துண்டு விழுவதை ஈடுகட்ட முயற்சிப்பது சரியல்ல, தவறானது ஆகும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். சினிமா பார்ப்பது தவறு என்பதாகவும், அதற்குக் கதை எழுதக் கூடியவர்களைக் கண்டிக்க முன் வருகின்ற நிலையில் அந்தத் தவறான தொழில் மூலமாக வாக்கூடிய பணத்தையும் விட்டுவிடுவதற்கு முன்வரவேண்டும் என்று சொல்லி கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* SRI A. MARIAPPAN : சர்க்கார்க் கொண்டுவந்திருக்கும் கேளிக்கை வரியை நான் ஆதரிப்பதோடு, இந்த வரியினால் ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்கு அதிக செளகரியம் ஏற்படும் என்றும் சொல்ல விரும்பு

15th March 1958]

[Sri A. Mariappan]

கிறேன். மேலும் இந்தச் சினிமா படங்களை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தயாரிப்பதற்கு முன் வந்த பிறகுதான் அதன் தரம் உயர்ந்திருப்பதாகவும், கதை வசனம் உயர்ந்து தமிழ் வளர்ந்திருப்பதாகவும் பலர் குறிப்பிட்டார்கள். இது உண்மையா? தரம் உயர்வுதற்குப் பதில் குறைந்திருக்கிறது என்பதை மக்கள் உணர்வார்கள். மேலும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம்தான் படம் தயாரிக்கிறதா? கட்சிக் கொள்கைக்காக காங்கிரஸின் சார்பில் நாம் இருவர் தயாரிக்கப்படவில்லையா என்றும் கேட்டார்கள். அந்தச் சமயத்தில் அவர்கள் கொண்டிருந்த குறிக்கோள் என்ன? சுதந்திரம் நமது பிறப்புரிமை என்ற கொள்கையில் நின்று அப்போது தயாரித்தார்கள். இப்போது திருடுவது எங்கள் பிறப்புரிமை, கொலை செய்வது எங்கள் பிறப்புரிமை என்கிற அடிப்படையில்.

MR. SPEAKER : இந்தச் சபையைப் பொறுத்தவரையில் கொலை என்கிற வார்த்தையை உபயோகப்படுத்தாமல் இருப்பது நல்லது என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது.

SRI A. MARIAPPAN : இன்றையதினம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினால், சினிமாவின் தரம் மிகக் குறைந்திருக்கிறது. ஆசைதம்பி அவர்கள் பேசும்போது, அதிகாரிகளைப்பற்றி குறை சொன்னார்கள், அவர்கள் சிலவற்றை வெட்டி விடுவதாக சொன்னார்கள். என்னைப் பொறுத்த வரையில், எந்த கவல்படி, அப்படி மோசமாக ஒரு அதிகாரியும் நடந்துகொள்வதில்லை. மக்களின் தரத்தை உயர்த்தவேண்டும் என்று சொல்கிற கதை ஆசிரியர்களும், நடிகர்களும் மிகவும் மோசமாக நடந்து வருகிறார்கள். ஆக, மக்கள் கதை ஆசிரியர்களும், நடிகர்களும் சொல்லக்கூடிய கருத்தை புரிந்துகொண்டு இப்படிச் சொல்கிற இவர்களின் நடத்தை மிகவும் மோசமாக இருக்கிறதே என்று நினைக்கிறார்கள். கதையாசிரியர்கள், இம்மாதிரி கதை எழுதுவதெல்லாம், மக்களிடமிருந்து பணம் பறிக்கவேண்டும் என்ற உத்தேசத்துடன் எழுதுகிறார்களே தவிர மக்கள் நல்வழிப்படுவேண்டும் என்று அவர்கள் நினைப்பதில்லை. இவர்கள் ஏதோ பிரமாத்தமாக கதை எழுதுகிறார்களே தவிர, மக்களுக்கு உபதேசம் செய்வதில் ஆயிரத்தில் ஒரு பங்கு, அல்லது லட்சத்தில் ஒரு பங்காவது இவர்கள் கையாள்வார்களேயானால் நாடு முன்னேறும், தமிழகமும் முன்னேறும். ஆகவே எதற்கெடுத்தாலும் சர்க்காரை பழி சொல்வதை விட்டு விட்டு, இவர்கள் தங்களைத் தாங்களே திருத்திக்கொள்ள முன்வந்தால், நாடும் முன்னேறும், அதிலும் குறிப்பாக தமிழகம் முன்னேறும், மக்களும் முன்னேறுவார்கள். ஆக, இவர்கள் கதை எழுதுவது தங்கள் வயிற்றை வளர்த்துக்கொள்ளவே தவிர மக்களின் வாழ்க்கை நல்ல முறையில் முன்னேற வேண்டும் என்ற கருத்தோடல்ல. சினிமாவின் தரம் இப்பொழுது நமக்கு அவமானம் விளைவிக்கக் கூடியதாக இருக்கிறது. வேலைக்காரி என்ற படத்தை வைத்துக் கொண்டு அவர்கள் பெருமைப்படுகிறார்களே, அந்த வேலைக்காரி படத்தை வைத்துக்கொண்டு திராவிட முன்னேற்றம் கழகத்தின் தரம் என்ன என்று நாம் பார்க்க முடியும். அதில் வரும் அண்ணன், தங்கையின் நிலையைப் பார்த்தே அவர்களின் தரம் எப்படிப்பட்டது என்று தெரிந்து கொள்ள முடியும். நம் நாடு சுதந்திரம் பெறுவதற்கு முன் தேசிய வாதிடக் கதை எழுதியதற்கும், இப்பொழுது இவர்கள் கதை எழுதுவதற்கும் நிறைய வித்தியாசம் இருக்கிறது. நான் மேலும் சொல்ல விரும்புவது என்னவென்றால், சர்க்கார் இதில் இன்னும் கொஞ்சம் கடுமையாக இருக்க வேண்டும். மக்களின் வாழ்க்கை பாதிக்கக்கூடிய முறையில் இருக்கும் படங்களை, மக்களுக்கு தவறான எண்ணத்தை ஏற்படுத்தக்கூடிய படங்களை, அல்லது மக்களை தவறான வழியில் இழுத்துச் செல்லக்கூடிய படங்களை அரசாங்கம் வெட்டியோ, அல்லது அப்படிப்பட்ட படங்களுக்கு தடை விதிக்க சர்க்கார் போதிய சிரத்தை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். இந்த வரியினால் ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்கு நிறைய வருமானம் வருகிறது. அந்த வருமானத்தைக்கொண்டு ஸ்தல ஸ்தாபனங்கள் தங்கள் கடமையைச் சரிவர நிறைவேற்ற சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது என்று கூறிக்கொண்டு கதை ஆசிரியர்களும், நடிகர்களும் மக்களுக்குச் செய்யும் உபதேசங்களை

[Sri A. Mariappan]

[15th March 1958]

தங்கள் வாழ்க்கையிலும் ஓரளவாவது கடைப்பிடிக்கவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு நான் எனது உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

11a.m. **SRI K. ANBAZHAGAN :** அவை தலைவர் அவர்களே, இன்று இந்த மன்றத்தில் கேளிக்கை வரி என்ற நல்ல தமிழ் பெயரோடு கூட ஒரு புது வரி விதிப்பதைக் குறித்து ஒரு தீர்மானம் வந்திருப்பதைப் பற்றி நான் பேசுவதற்காக இருக்கின்றேன். கேளிக்கை வரியின் குறிக்கோளை நான் மறுப்பதற்காக இங்கு எழுந்திருக்கவில்லை. ஆனால் இந்த கேளிக்கை வரியால் ஏற்படக்கூடிய விளைவுகள் சிலவற்றை அரசாங்கம் நல்ல முறையில் எண்ணிப்பார்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிற முறையில்தான் நான் சில கருத்துக்களை இங்கு சொல்ல விரும்புகிறேன். தவிர, கேளிக்கை வரி கூடாதென்றே அல்லது சினிமாவிற்கு வரி விதிக்கக் கூடாது என்ற நோக்கத்தோடல்ல. பொது மக்கள், இந்த கேளிக்கை வரியால், பாமா நிலையில் இருக்கும் மக்கள், மிக மிக தாழ்ந்த வரிய சூழ்நிலையில் உள்ளவர்கள் பாதிக்கப்படாமல் தடுக்க அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும். உண்மையிலே, அரசாங்கம் விதித்திருக்கும் இந்த வரி, சினிமாக்க் கொட்டகை நடத்துபவர்களோ அல்லது அவர்களுடைய அந்த வணிகத்தில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களோ தரக்கூடிய வரியாக இந்த வரி அமைத்திருக்க வேண்டுமே தவிர இந்த வரி கடைத் தரத்தில் உள்ள ஏழை மக்கள் தரக்கூடிய நிலையில் இருக்கக்கூடாது. முதல் அல்லது இரண்டாம் வகுப்புக் கட்டணத்தை சினிமாக்க் கொட்டகைகள் வைத்திருப்பவர்கள் உயர்த்துவதற்கு இடம் இருந்தாலும் கடைத்தர வகுப்பு கட்டணத்தை அவர்கள் உயர்த்தாமல் இருப்பதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க முற்படவேண்டும். இந்த வரி சம்மந்தமாக, கொட்டகை நடத்துபவர்களோ அல்லது சினிமா முதலாளிகளோ அதில் நேரடி தொடர்பு கொள்ள வாய்ப்பில்லை. ஆகவே, நான் மீண்டும் வற்புறுத்திக்கேட்டுக் கொள்கிறேன், கடைத்தர வகுப்பு, 4, 5-ம் வகுப்புக் கட்டணத்தை உயர்த்தாமல் இருப்பதற்கு அரசாங்கம் வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். படம் பார்ப்பவர்கள் எல்லோரும் திராவிட முன்னேற்றக்கழகத்தைச் சார்ந்தவர்கள் என்ற எண்ணத்தோடு நான் சொல்வதாகவோ அல்லது திராவிட முன்னேற்றக் கழகக் கருத்துக்களை மட்டும்தான் மக்கள் ஏற்றுக்கொள்கிறார்கள் என்ற எண்ணத்தோடு பேசுவதாக அரசாங்கம் தவறாக நினைக்க வேண்டாம். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை சார்ந்தவர்களில் சற்று அதிகப் பேர்கள், இதில் திறமையுடையவர்கள் இந்தத் துறையில் இருக்கிறார்கள். பொதுவுடைமைக் கட்சியைச் சேர்ந்த ஒருவரோ, இருவரோ இப்பொழுது கதை எழுத ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். வேறு கட்சியில் இருப்பவர்கள் கதை எழுத முயன்று முடியாமல் திரும்பியிருக்கிறார்கள். காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு இத்துறையில் வெற்றியுடைய திறமை இல்லை. ஆனால் கதை எழுத திராவிட முன்னேற்றக்கழகக்காரர்கள் முன் வந்தால் அதை வைத்துக்கொண்டு பணம் சம்பாதிக்க காங்கிரஸ் காரர்கள் தயாராயிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இதில் கட்சி வேறுபாட்டை மனதில் கொள்ளாமல், உண்மையில் பொது மக்கள் எந்தவிடத்தில் பாதிக்கப்படுகிறார்களோ அந்தவிடத்தில் அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்து நான் சொல்வேன், வரியை எதிர்க்காமல் இதைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன், இந்த மசோதாவை நிறைவேற்றட்டும், ஆனால் அதற்காக மேல் வகுப்புக் கட்டணத்தை உயர்த்தினால் உயர்த்திக்கொள்ளட்டும், ஆனால் கடைத்தர வகுப்புகளில் கட்டணத்தை உயர்த்திவிடக் கூடாது, அப்படி உயர்த்தாமல் இருக்கவேண்டிய நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் மேற்கொள்ள வேண்டும். ஆனால் நாடகத்திற்கு இந்த வரியில் இருந்து விலக்கு அளிக்கப்பட்டிருப்பது வரவேற்கத்தக்கது. நாடகங்கள் நடத்துவது திராவிட முன்னேற்றக்கழகக்காரர்கள் மட்டுமல்ல. இப்பொழுது அரசியலில் எங்களுக்கு வேலையிருப்பதால் நாடகங்கள் நடத்த முடியாத நிலையில் இருக்கிறோம். மாறாக, காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு ஓய்வு இருப்பதால் அவர்கள் நடப்பதற்குக்கூட பழகலாம். அந்த வாய்ப்பு அவர்களுக்கு இருக்கிற படியால் நாடகங்களுக்கு இந்த வரியில் இருந்து விலக்கு அளிக்கப்பட்டிருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். அடுத்து,

15th March 1958] [Sri K. Anbazhagan]

இசைத்துறை இன்றைய தினம் வளர்ச்சி பெறுவதற்கு இசை நிகழ்ச்சிகளுக்கு எந்தவிதமான வரியும் இல்லாமல் செய்திருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். குதிரைப்பந்தயத்திற்கு வரி எப்போழுதும் போல் இருக்குமானால், அல்லது சிறிய அளவு மட்டும் உயர்த்தப்படுமானால் அது பயன்படாது. நாங்கள் திரும்பத் திரும்ப எடுத்துச் சொல்லும் கருத்து, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் திரும்பத் திரும்ப எடுத்துச் சொல்லும் கருத்தை இன்றைய தினம் திருவாளர் ராமசாமி அவர்களாலும் காங்கிரஸ் கட்சியை சார்ந்த நாகராஜ மணியகார் அவர்களாலும் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டு குதிரைப் பந்தயத்தை ஒழிக்கவேண்டுமென்ற கருத்து. இந்த அரசாங்கம் மறுபடியும் யோசிக்கவேண்டும், வரி வருகிறது என்பதற்காக குதிரைப் பந்தயத்தை நடத்துவது, லாபம் வருகிறது என்பதற்காக திருடுகிறேன் என்று சொல்வது போலவும் லாபம் வருகிறது, இதனால் ப்ளாக் மார்க்கெட் செய்கிறேன் என்று சொல்வது போலவும். குதிரைகள் வேண்டும், அவைகள் நன்கு கொழுக்க வேண்டும் என்பதற்காகத் தான் குதிரைப்பந்தயம் நிறுத்தப்படவில்லை என்று அமைச்சர்கள் சொல்வார்களேயானால், அவர்கள் திறமையாக பேசுவதாகவோ அல்லது சிந்தித்துப் பேசுவதாகவோ மக்கள் நினைக்க மாட்டார்கள். குதிரைகள் வேண்டுமென்றால், அரசாங்கமே அவைகளை வளர்க்கட்டும், அப்படி வளர்த்தால் அக்குதிரைகளை அமைச்சர்கள்கூட பயன்படுத்தலாம். மாறாக, தனிப்பட்ட சிலர் குதிரைகளை வளர்ப்பதும், அதை வளர்ப்பதற்காக அவர்களுக்கு போட்டிப் பந்தயம் வைத்துத் தரவேண்டும் என்று சொல்வதும், அதைக் காரண ஏழை மக்கள் உள்ளே புக வாய்ப்பு இருப்பதும், அதன் பலனாக பல குடும்பங்கள் சீரழிந்து போவதையும் தடுக்க வேண்டும். அதைத் தடுக்க முடியாவிட்டாலும் அந்த வரியை என்ட்ரன்ஸ் வரியை அதிகப்படுத்தவேண்டும். இப்பொழுது என்ட்ரன்ஸ் வரி ஐந்து ரூபாயாக இருக்குமானால் அதை 25 ரூபாயாக உயர்த்த வேண்டும். வேண்டுமானால் குதிரை வளர்ப்பதை பணக்காரர்களிடம் விட்டுவிடுங்கள், அரசாங்கம் அது இன்றியமையாதது என்று கருதுமானால். அதற்கு வேண்டுமானால் ஒரு சப்்சிடி தரலாமே தவிர, குதிரையில் எந்தக் குதிரை நன்றாக ஓடுகிறது என்று பார்த்து அதில் சிறந்த குதிரைக்கு பரிசு கொடுக்கலாமே தவிர, அதாவது போட்டிப் பந்தயம் வைத்துக்கொள்ளலாமே தவிர, இந்த குதிரைப் பந்தய சூதாட்டத்தை அருள் கூர்ந்து நீக்க வேண்டுமென்று நான் அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அரசாங்கம் இந்தத் துறையில் சூதாடக் கூடாது என்றும் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

உண்மையாகவே அந்த துறையைப்பற்றி பேசுவதாக இருந்தால், அந்த துறையில் இதைப்பற்றி நிதி அமைச்சர் அவர்கள் நன்கு ஆராய்ந்து விட்டு கருத்துக்களை கூறியிருந்தால் நான் அதை மிக மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்று இருப்பேன். உண்மையிலே இதைப்பற்றி பேச வேண்டுமென்றால் இந்த கேனிக்கைத்துறையில் அல்லது படத்துறையில் சிறிதளவு பயிற்சி பெறவேண்டும். இந்த படத்துறைகளில் ஈடுபட்டு பொருள் ஈட்டியவர்கள் என்று கருதப்படுபவர்களில் ஒருவன் நான் அல்ல. ஏதோ ஒரு கதை எழுதிக்கொடுத்துவிட்டால் அது அப்படியே வருவதில்லை. கதை எழுதுபவர்களுடைய பகுதி ஒரு தனிப்பகுதியாகத்தான் படத்துறையில் இருக்கிறது. எழுதுகிறவர்களுடைய கதை அப்படியே படமாக்கப்பட்டு வருகிறது என்று கதை எழுதத் தெரியாதவர்கள் சொல்ல மாட்டார்கள். கனம் அமைச்சர் சுப்பிரமணியம் அவர்களுடைய நிலை அப்படித்தான் இருக்க முடியும் என்று நினைக்கிறேன். கதை எழுதுபவர்களுடைய கொள்கையை படத்தில் வரும்பொழுது மாற்றப்படுகிறது. மக்கள் விரும்புவதற்காக பல தவறான செய்திகளும் புகுத்தப்படுகிறது. இத்தனையும் கழித்து பார்த்தால் படம் எடுக்கின்ற முதலாளிகள் லாபத்தைத்தான் எதிர்பார்க்கிறார்களே தவிர அவர்களுக்கு ஸ்டீயம் பெரிதாக தென்படுவதில்லை. ஆகவே தவறான படங்கள் தயாரிக்காமல் நல்ல சிறந்த படங்களை தயாரிப்பதற்கு அமைச்சர்கள் போன்றவர்கள் கண்டித்து பேசுவதின் மூலம் படத்துறையை நல்ல முறையில் மாற்றிக்கொள்ள முடியும். இங்கேயுள்ள படங்களுக்கு அவைகள் எந்த கட்சியை சார்ந்திருந்தாலும் அவைகளுக்கு உரிமை தரக்கூடிய பொறுப்பை மத்திய அரசாங்கம் வைத்துக் கொண்டிருந்தாலும், இந்த

[Sri K. Anbazhagan]

[15th March 1958]

அரசாங்கம் அந்த பொறுப்பை பெற்றுக்கொண்டு, நாட்டிலே தோன்றுகின்ற படங்கள் எப்படி யிருக்கவேண்டும் என்று நாங்களே பார்த்துக் கொள்கிறோம் என்று மத்திய அரசாங்கத்தை சென்னை அரசாங்கம் அனுமதி அல்லது உரிமை கேட்கலாம். உரிமையை வைத்துக்கொண்டு நல்ல படங்களை நாட்டிலே கொண்டுவருவதற்கு ஆலோசனைகளை சொல்லி திருத்துங்கள். பெண்களுடைய மானம் போகிறது, அவர்களுடைய உடை கேவலமாக இருக்கிறது என்று சொல்லப்படுவதை எல்லாம் நீக்குவதற்கு, படங்களில் வருகின்ற பொழுது பெண்களின் உடையின் தரம் இப்படிப்பட்டதாக இருக்கவேண்டும் என்று நிர்ணயங்கள். அதற்குரிய ஸென்ஸார் பொறுப்பை இந்த அரசாங்கம் பெறவேண்டும். இல்லை, அந்த உரிமை மத்திய அரசாங்கத்திற்கு இருந்த போதிலும்கூட இன்னின்ன முறையில் படங்கள் இருக்கவேண்டும் என்று இந்த அரசாங்கம் சட்டத்தை செய்யட்டும், அதற்குரிய வழிவகைகளை செய்யப்படும். இந்த நாட்டிலுள்ள படங்களின் தரம் குறைந்திருக்கிறது என்று சொன்னால், அதற்கு காரணம் அரசாங்கத்தின் திறமை குறைவே தவிர வேறு ஒன்றுமில்லை. படங்களில் காணப்படும் குறைகளை எடுத்துவிடுவதற்கு ஸென்ஸார் போர்டுக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. ஸென்ஸார் போர்டு மத்திய அரசாங்கத்தை சார்ந்திருக்கின்ற காரணத்தால் அதைப்பற்றி குறிப்பிடுவது நியாமல்ல என்று தலைவர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். இந்த அரசாங்கமும் மத்திய அரசாங்கமும் எல்லா காரியங்களிலும் தொடர்புடையதாக இருக்கிறது. இந்த அரசாங்கம் ஒரு ஆலோசனையை சொன்னால் மத்திய அரசாங்கம் கேட்கவேண்டும். அதே போன்று மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய ஆலோசனைகளை இவர்களும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. அந்த முறையில் இந்த நாட்டிலுள்ள நன்மை தீமைகளைப்பற்றி எடுத்து சொல்வதற்கு இந்த அரசாங்கத்திற்கு உரிமையிருக்கிறது. ஸென்ஸார் போர்டு பொதுவாக கலை, நாகரீகம், பண்பாடு முதலியவைகளை காப்பாற்றுவதற்காக நியமிக்கப்பட்டிருப்பதாக சொல்லப்படுகிறது. அதற்கு வேண்டிய ஆலோசனைகளை இந்த சட்டசபை வழங்குவதற்கு உரிமை பெற்றிருக்கிறது என்று நான் கருதுகிறேன். நான் ஸென்ஸார் போர்டைப்பற்றி குறைக்கூற வில்லை.

MR. SPEAKER : நான் ஸென்ஸார் போர்டைப்பற்றி குறை கூறக் கூடாது என்று தான் சொன்னேன், கருத்துக்களை சொல்லக்கூடாது என்று சொல்லவில்லை.

SRI K. ANBAZHAGAN : நான் குறை கூறவில்லை. இந்த அரசாங்கம் ஸென்ஸார் போர்டை கேட்டுக்கொள்ளலாம் என்கிற கருத்தைத்தான் சொன்னேன். இவ்விதம் அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்குமானால் படங்களில் தாழ்ந்த தரம் இடம் பெற முடியாது. கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பேசும்பொழுது திராவிட முன்னேற்ற கழகத்தார் படங்களில் ஈடுபட்ட பிறகு தான் படத்துறையில் பண்பும் மாண்பும் தாழ்ந்துவிட்டது என்று குறிப்பிட்டார்கள். அதே நோக்கத்தோடு தான் காங்கிரஸ் கட்சியை சேர்ந்தவர்களும் கூறினார்கள். திராவிட முன்னேற்ற கழகத்தார் படத்துறையில் ஈடுபட்டதன் பின்னால் இந்நாட்டில் கலை கேவலமாக ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று தான் சொல்லி “கொலை செய்யப்பட்டிருக்கிறது” என்ற வார்த்தைகளையும் குறிப்பிட்டார்கள். உண்மையிலேயே திராவிட முன்னேற்ற கழகத்தார் ஈடுபட்டதினால் தான் படத்துறையில் தாழ்ந்து விட்டது என்று சொல்லுகிறவர்கள், இன்னும் சரியாக கலையைப் புரிந்துகொண்டவர்களாக தெரியவில்லை. கலை என்றால் இலக்கியத்தைப்பற்றியும் கலையினுடைய தன்மைகளைப்பற்றியும் ஓரளவு தெரிந்தவர்கள், அல்லது அதில் ஓரளவு பயிற்சி பெற்றவர்கள் தான் கலையைப்பற்றி பேச முடியுமே தவிர கலை என்றால் விலை என்ன என்று கேட்கக்கூடியவர்கள் கலையைப்பற்றி உரை முடியாது.

SRI S. LAZAR : ஸர், பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் பேசுகின்ற நேரத்தில், இந்த சபை முன் இருக்கக்கூடிய மசோதாவைப் பற்றி இந்த சபையிலுள்ள எல்லா அங்கத்தினர்களுக்கும் பேசுவதற்கு உரிமை இருக்கின்ற பொழுது, எல்லா அங்கத்தினர்களுக்கும்

15th March 1958] [Sri S. Lazar]

கலையைப்பற்றி பேசுவதற்கு உரிமை இருக்கின்ற பொழுது—அதே முறையில் தான் கணம் அங்கத்தினர் மாரியப்பன் அவர்கள் பேசினார்கள்—ஆனால் இதைப்பற்றி பேசினவர்கள் கலையைப் புரியாதவர்கள், கலையைப்பற்றி தெரியாதவர்கள், அறியாதவர்கள் என்ற முறையில் இந்த சபையிலுள்ள அங்கத்தினர்களை குறை கூறி பேசுவது இந்த சபைக்கு பொருத்தமா என்பதை சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

MR. SPEAKER : I rule the point out of order.

SRI K. ANBAZHAGAN : கலையில் ஓரளவு பயிற்சி பெற்றவர்களுக்கு இதைப்பற்றி கருத்துக்களை எடுத்துரைப்பதற்கு திறமை இருக்க முடியும் என்ற முறையில் குறிப்பிடுகிறேன். கலை என்றால் என்ன என்பதைப்பற்றி ஏறத்தாழ 300 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் குறிப்பிடுகிற பொழுது திட்டவட்டமாக காலத்திற்கு காலம் வரையறுத்து எடுத்துக்கூறியிருக்கிறார்கள். அந்த முறையில் ஒரு காலத்தில் கலை என்பது கடவுளையும் சமய நெறியையும் வளர்ப்பதற்கு மட்டும் இருந்து வந்தது. “Art is for God's sake and Religions sake” என்று கூறப்பட்ட ஒரு காலம் இருந்தது. அதன் பின்னால் புராணங்களுக்கும், நாடகங்களுக்கும் கதை அம்சத்தை பயன்படுத்திக்கொண்டு இருந்தார்களே தவிர இசையின் தரத்தை படத்துறைகளில் பயன்படுத்தக்கூடாது என்று எண்ணி கொண்டிருந்தார்கள். ரஸ்கின் போன்றவர்கள் அந்த கருத்தை, பரனாடஷா போன்றவர்கள் கலை என்பது கடவுளுக்கும் சமயத்திற்கும் மட்டும் உபயோகப்படுத்தக்கூடாது, கலை கலைக்கும் பயன்பட வேண்டும். Art is for Art's sake கலைத்துறையை பொதுமக்களுக்கு பயன்படுத்த வேண்டும். அதோடு பொதுமக்களுக்கு மகிழ்ச்சியை ஊட்டுவதற்கான குறிக்கோளையும் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டார்கள். கடவுளுக்கு கலையை காணிக்கையாக செலுத்திவிடக்கூடாது, அது பொதுமக்களுக்கு பயன்பட வேண்டும், “Art is for people's sake” “Art is for life's sake” என்ற கருத்தை பரனாடஷா போன்றவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஆகவே கலை மக்களுக்காக பயன்பட வேண்டும் என்று கருதுக்கூடியவர்கள் காசை பெரிதாக கருத மாட்டார்கள். ஆனால் இன்று கலையைப்பற்றி நல்ல முறையில் புரிந்து கொள்ளாதவர்கள் கலையில்ருந்து காசைத்தான் எதிர் பார்க்கிறார்கள், கடவுளிலிருந்தும் காசைத்தான் எதிர் பார்க்கிறார்கள், “Art is for business sake” என்ற கருத்தில் கலை பயன்படுத்தப்படுகிறது. அந்த முறையில் இன்று காசுக்காக படத்துறையில் யார் யார் ஈடுபடுகிறார்கள் என்பதை கலையைப்பற்றி நன்கு உணர்ந்திருக்கிறவர்கள் யாரும் உண்மையிலேயே திராவிட முன்னேற்றகழகத்தாரை குறை சொல்ல மாட்டார்கள். படத்துறையில் திராவிட முன்னேற்ற கழகத்தார் ஈடுபட்டார்கள் என்றால் காசிற்காக அல்ல, படத்துறையைத் திருத்தம் செய்ய வேண்டும் என்பதற்காகத்தான். அந்த முறையில் திருத்தம் தேவை என்பதற்காகத்தான் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஈடுபட்டார்களே தவிர ஈடுபட்டதற்கு காரணம் பிழைப்பதற்கு வேறு வழியில்லாமல் அல்ல. நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் வேண்டுமானால், திருத்தங்களை அண்ணாத்தரை அவர்களால் செய்ய முடிந்ததா என்று கேட்பார்கள். நான் அதற்கு பல சான்றுகள் தர முடியும். திருவாளர் கல்வி அவர்கள் கலையில் சிறந்தவர் என்று காங்கிரஸ் கட்சியை சேர்ந்தவர்களே ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை இங்குள்ள அத்தனை உறுப்பினர்களும் அறிவார்கள். கல்வி அவர்கள் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் எழுதிய “ஓர் இரவு” நாடகத்தைப் பார்த்தவிட்டு இந்த நாட்டில் இனிமேல் முன்னேற்றகரமான நாடகத்தை எழுதுவதற்கு இப்பின் பிறப்பானது, பரனாடஷா பிறப்பாரா என்ற சந்தேகம் இருந்து கொண்டிருந்தது. அதை அண்ணாத்தரை அவர்கள் நீக்கிவிட்டார்கள் என்று தெரிவித்திருக்கிறார். காலம் சென்ற கல்வி அவர்களை தவறான கருத்துக்கு, அல்லது பொய் சான்றுக்காக குறிப்பிடுகிறேன் என்று யாரும் கருத வேண்டாம். இது அவருடைய பத்திரிகையில் வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. அதைப் போலவே வ. ரா. அவர்கள் அண்ணாத்தரை அவர்களுடைய நாடகத்தைப் பற்றி பாராட்டினார்கள். நாடக தந்தை பம்மல் சம்பந்த முதலியார்

[Sri K. Anbazhagan]

[15th March 1959]

அவர்கள் நாடகத்தைப் பார்த்துவிட்டு அண்ணாத்தரை எழுதக் கூடிய இந்த சமயத்தில் நடிப்பதற்கு நான் வாலிபனாக இருக்க முடியவில்லையே என்று குறிப்பிட்டு இருக்கிறார். இவ்விதம் பல பேர்கள் பாராட்டியிருக்கிறார்கள். இவ்விதமான சான்றுகளை தேடி சொல்ல வேண்டிய தேவையில்லை. அதுமட்டுமல்ல, அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் கடவுளுக்கு எதிரான தவறான கருத்துக்களை கொண்டு வருகிறார்கள் என்று தவறாக கருதுகிறார்கள். அண்ணா எழுதிய முதல் படமாகிய “வேலைக்காரி” என்னும் படத்திலே “ஒன்றே குலம், ஒருவனே தெய்வம்” என்ற அரிய கருத்தினை எடுத்துக் காட்டினார்கள். கடவுள் ஒன்று என்ற கொள்கையை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் மறுப்பதில்லை. இதுவே மாறுபட்ட கருத்துக்களையுடையவர்கள் கூட இதை ஒப்புக் கொண்டிருப்பதைத் தெளிவுப்படுத்த முடியும். குன்றக்குடி அடிகளார் அண்ணா எழுதி ஓடிய “வேலைக்காரி” படத்தைப் பார்த்துவிட்டு புராணக் கடவுள்களைத்தான் மறுக்கிறாரே தவிர, உண்மைக் கடவுளை அண்ணாத்தரை மறுப்பது இல்லை என்று தெரிவித்தார். நான் ஏன் இதைக் குறிப்பிடுகிறேன் என்றால், கடவுள் கொள்கையை மறுப்பவர்கள் இல்லை திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் அன்பதற்காகத்தான். திருக்குறள் நெறியை எடுத்துச் சொல்லுகின்ற நேரத்தில் பெருமிதத்தோடும், பூரிப்போடும் வளநாவுர் காட்டிய வழியிலே மக்கள் வாழவேண்டும் என்று சொல்லுகிறோம். நான் பெருமையாகச் சொல்லுவேன், நான் கூட அந்த அளவுக்கு திருக்குறளைப் பயன்படுத்துவதில்லை. சினிமாவில் ஈடுபட்டிருக்கிற காரணத்தினால், தோழர் கருணாநிதி அவர்களும், தோழர் ஆசைத்தம்பி அவர்களும் நான்கு தொடர்களுக்கு ஒரு முறை திருக்குறளைப் பயன்படுத்துகிறார்கள் என்றால் இது அவர்களுக்கு இருக்கிற ஆர்வத்தைக் காட்டுகிறதே தவிர, வேறு நோக்கத்தோடு அல்ல. எங்கள் கொள்கையில் குற்றம் காண முடியாது. பலாத்தகார உணர்ச்சியைத் தோற்றுவிக்கக்கூடிய சில காட்சிகள் வரும் நேரத்தில் கூட, நியாயத்தைப் பெறுவதற்கு பலாத்தகாரம் முறையல்ல என்பதை “வேலைக்காரி” யில் தீட்டிக் காட்டினார். அவர்கள் “புத்தியைத் தீட்ட வேண்டுமே யொழிய, கத்தியைத் தீட்டக் கூடாது” என்று தெரிவித்திருக்கிறார். எங்கள் கொள்கையிலே தவறில்லை. பண்பை எடுத்துக் கொண்டால், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் எழுதிய எந்தப் படத்தில் பண்பு குறைந்துவிட்டது, நெறி தவறி விட்டது, தமிழர் கொள்கை பாழ்படுத்தப் பட்டு விட்டது என்று எடுத்துக் காட்டினால், அந்தக் கருத்தை ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறேன். அப்படிச் சொன்னவர்கள் இல்லை. கட்சி மாறுபாட்டைக் கருதி—அந்தத் துறையில் முன்னேற்றக் கழகத்தினர் ஈடுபட்டிருப்பதால்—மாறுபாட்டைத் தோற்றுவிக்கலாமே தவிர, சிறந்த கருத்துக்களை இது வரையில் வேறு யாரும் சொன்னதில்லை. தமிழர் பண்பு தாழ்ந்து விட்டது என்று சொல்லும்போது, தமிழர் பண்பாட்டை எண்ணிப்பார்த்துச் சொல்ல வேண்டிய ஒரு கருத்து தமிழரது நெறியில் கற்பு நெறி சிறந்த நெறி. அதை இழிவு படுத்தும் முறையில்—திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர்—படத் துறையில் எழுதியதில்லை. அதே நேரத்தில் இந்த நாட்டுக்கு எந்தெந்த முற்போக்குக் கருத்துக்கள் தேவையோ அத்தகைய கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். தமிழ் படத்தின் தரம் தாழ்ந்து விட்டது என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னபோது எனக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது. என்றே உயர்வாக இருந்தது, இன்று தாழ்ந்து விட்டது போலச் சொல்லுகிறார்களே, என்று உயர்ந்திருந்தது?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: வளர்ச்சியடையவில்லை என்று சொன்னேன்.

SRI K. ANBAZHAGAN: வளர்ச்சியடையவில்லை என்று நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். அப்படி வளர்ச்சியடையாமற் போனதற்குக் காரணங்கள் யாவை? எப்படி வளர்ச்சி யடையவில்லை? சினிமா என்று சொன்னாலேயே அதைப் பற்றி துறிப்பேசுவதும், குறைபடுத்திப் பேசுவதும், அந்தத் துறையில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்கு கண்ணியம், பெருமை கொடுத்து மதிக்காது ஒரு சூழ்நிலை இருக்கும்போது எப்படி வளரும்? சினிமாவில் ஈடுபட்டிருப்பவர்கள் பொருள் சம்பாதிக்கத் தான் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அதற்காகத்தான்

15th March 1958] [Sri K. Anbazhagan]

அன்றைக்கு அண்ணா சொன்னார்கள்—ஆட்சி பீடத்தில் இருக்கின்றவர்கள், சினிமாத் தொழிலை தேசிய மயமாக்கி, படம் எடுக்க முன் வந்தால், என்னுடைய கடமையென்று ஒன்று இருக்குமானால், அது கதை எழுதுவதாகும், அதைச் செய்ய நான் தயார் என்று சொன்னார்கள். பொருள் சம்பாதிப்பதற்காக மட்டும் நாங்கள் இதில் ஈடுபடவில்லை. எங்களுடைய கொள்கைகளை, லட்சியங்களை மக்களிடத்தில் எடுத்துச்சொல்ல, அவர்கள் கைக்கொள்ள வேண்டிய நெறியை எடுத்துச் சொல்லவே இதில் ஈடுபட்டிருக்கிறோம். கதை எழுதத் தயார் என்று சொன்ன நேரத்தில் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் வரவேற்க முடியாமல் இருக்கிறது என்று சொன்னார். அண்ணா எழுதக் கூடிய கதைகளில் கட்சிக் கொள்கைகள் இல்லாமல்—எத்தனையோ கதைகள் இருக்கின்றன—அவைகளைக் கொடுக்கிறோம். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எழுதுவது காசு சம்பாதிப்பதற்காக அல்ல—எழுதுவது கலைக்காக, மக்களுக்காக, மொழிக்காக என்பதை நான் எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். அப்படிப்பட்ட ஒரு துறையில் ஈடுபட்டவர்களுக்கு நல்ல மதிப்பு—மக்களால் பாராட்டப்படக் கூடிய ஒரு நிலை—ஏற்படுமானால், இந்தத் துறையில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களின் கண்ணியம் உயர்ந்து போகும். இந்த நாட்டிலே இதிலே கூட “வடக்கு, தெற்கு” இருக்கிறது என்று நான் குறிப்பிடும்போது, நிதி அமைச்சர் அவர்கள் “வடக்கு, தெற்கு” என்று சொல்வதற்காக நான் இதைச் சொல்வதாக எண்ணவேண்டாம். நம் “ஜெமினி” பட அதிபர் வாஸன் அவர்கள் “சந்திரலோகா” என்ற படத்தை மிகச் சிறந்த முறையில்—ஹிந்தி பேசும் மக்களும் பாராட்டக் கூடிய விதத்திலே—எடுத்து, அந்தப் படத்தை வெளியிடுகின்ற நேரத்திலே, வட நாட்டிலே பல தியேட்டர்களில் அனுமதி தர மறுத்து விட்டார்கள் கட்டுப்பாடாக. அந்தக் கட்டுப்பாட்டை உடைத்து அவர் அனுமதி பெறுவதற்கு எவ்வளவோ முயற்சி செய்யவேண்டியிருந்தது. அந்த அளவுக்கு படத் துறையில் கூட மொழி வேற்றுமை உணர்ச்சியும், அந்த மொழி வேற்றுமை உணர்ச்சி காரணமாக வடநாட்டைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு இருக்கிற நல்ல வாய்ப்பும், தென்னாட்டைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு இருக்கிற வாய்ப்புக் குறைவும், இப்படிப்பட்ட ஒரு சூழ்நிலையின் காரணத்தால், இங்கே யுள்ளவர்கள் மக்களிடையிலே தரத்தை உயர்த்தாவிட்டாலும் போட்ட பணத்தை எடுக்கவேண்டுமே என்று ஒரு அளவுக்கு தரத்தைத் தாழ்த்தி விடுகிறார்கள், படம் எடுப்பவர்களும், டைரக்டர்களும்—நடிப்பவர்கள் தங்களுக்கு இடம் கிடைக்கவேண்டுமே என்று இருக்கிற ஒரு ஆர்வத்தின் காரணமாக ஓரளவுக்கு ஆபாசமாக நடிக்கக் கூடத் தயாராக இருக்கிற காரணத்தினால்—அந்த அளவுக்கு ஆபாசத்தை ஏற்படுத்தி விடுகிறார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர், இதில் இருக்கின்ற காரணத்தினால், இவர்கள் இதில் ஈடுபட்டதற்குப் பின்னால் தரம் உயரவில்லை, தாழ்ந்து விட்டது தரம் என்று சொல்வது சரியல்ல—அதோடு, இந்தப் படத்தின் தரத்தை உயர்த்துவது திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஒன்றினால்தான் முடியும். ஏனென்றால், அவர்களிலே தான் இன்று சிறந்த எழுத்தாளர்கள் இருக்கிறார்கள்—நான் அதைப் பெருமைக்காகச் சொல்லவில்லை—இன்றைய தினம் பேச்சுத் துறையை எடுத்துக் கொண்டாலும், எழுத்துத் துறையை எடுத்துக் கொண்டாலும், கவிதை புனைவதை எடுத்துக் கொண்டாலும், கதை எழுதுவதை எடுத்துக் கொண்டாலும், நடிப்பை எடுத்துக் கொண்டாலும்—தமிழ் மட்டுமல்ல—ஆங்கிலத்திலே கூட—இந்த அளவுத் திறமை உடையவர்கள் எல்லாம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில்தான் இருக்கிறார்கள்—இதனாலே தாங்கள் என்னை பெருமைபடுத்திக் கொள்வதாக நினைக்கவேண்டாம்—நான் ஒரு சாதாரண ஆசிரியன் மட்டும் தான்—மற்ற நண்பர்கள் திறமையுடையவர்களாக இருக்கிறார்கள்—அவர்களுடைய திறமை நாட்டுக்குப் பயன்படுவதால் அதை எண்ணிப் பார்த்து—திறமை உடையவர்கள் கொள்கையோடு நடக்கிறார்கள் என்று, நம் கொள்கையோடு உடன்படவில்லையே, எல்லாவற்றிலும் இவர்கள் முற்போக்காகப் போகிறார்கள், நாம் செய்வது போதாது என்று சுட்டிக் காட்டுகிறார்களே என்ற எண்ணத்தை வைத்துக் கொண்டு—பண்பு குறைந்து விட்டது, தமிழ் நாட்டின் தரம் தாழ்ந்து விட்டது, தமிழ் நாட்டின் மரபு, நெறி எல்லாம் தவறி விட்டது என்று சொல்வது உண்மையாகாது என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[Sri K. Anbazhagan] [15th March 1958]

கடைசியாக மற்றொன்று சொல்வேன். மேல் நாட்டில் ஆங்கிலப் படம், ஆபாசமாக இருந்தால், குழந்தைகள் பார்க்கக் கூடாது என்று “அடல்பீஸ் மட்டும்” என்று பாகுபாடு செய்து, முதிர்ந்தவர்கள் பார்க்கலாம், முதிராதவர்கள் பார்க்கக் கூடாது என்று வரையறை செய்திருக்கிறார்கள். அந்த முறையைப் பின்பற்றி இங்கேயும் ஏற்படுத்தலாம். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் எழுதிகிற படங்களைக் குழந்தைகள் பார்க்கத் தக்க படம் போய் விடலாம் என்று நினைத்தால், பெரியவர்கள் பார்க்கத் தக்க படமாக அதை மாற்றலாம். பெரியவர்கள் படத்தைப் பார்க்கட்டும் நல்ல முறையில் பரிசீலிக்கட்டும். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் தவறுதான் செய்கிறார்கள் என்று இன்னும் கருதினால், தயவு செய்து அவர்களும் கதை எழுதட்டும். தயவு செய்து அந்தத் துறையில் ஈடுபட்டும். அமைச்சராக இருந்தால் கலைத் துறையில் ஈடுபடக் கூடாது என்று கருதிக் கொள்ள வேண்டாம். எத்தனையோ அரசியல் தலைவர்கள் இதில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். நாட்டைத் திருத்துவதற்கு கலைத் துறைக்கு வாருங்கள். இரண்டு பேரும் அங்கேயும் சந்திக்கலாம். பண்பு குறைவு இருக்குமானால், அந்தத் துறைக்கு நிதி அமைச்சர் சப்பிரமணியம் வந்த பின்னர் பண்பு உயர்ந்து விடும்—அமைச்சர் பக்தவத்சலம் திரும்பிப் பார்த்தாலேயே பண்பு உயர்ந்து விடும்—முதலமைச்சர் காமராஜ் அந்தப் பக்கம் வந்து போனாலேயே தரம் உயர்ந்து விடும்—அதை விட்டு யாரிடத்திலோ ஒப்படைத்து விட்டது போலவும், அதனால் பண்பு உயரவில்லை போலவும் சொல்வது நல்லதல்ல என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மற்றொன்று எங்கள் இயக்கத்தில் இருக்கிற சாதாரண தோழர் ஒருவர் எழுதிய படம் “குல தெய்வம்”. “குல தெய்வம்” படத்தைப் பாராட்டாதவர்கள் இல்லை. அந்த அளவு பாராட்டுதல்கள் கிடைத்திருக்கிறது. பரிசு பெற்ற படமும் கூட. உண்மையிலேயே எனக்கு படத்தில் அக்கரையில்லை. எனக்குப் பிடித்த கொள்கை சித்தரிக்கப்பட்டிருக்குமேயானால், அந்தப் படத்திற்குப் போய் சிறிது நேரம் இருந்து விட்டு வந்து விடுவேன். அதற்குப் போதுமான நேரமே எனக்குக் கிடைப்பதில்லை. நிதி அமைச்சர் அவர்களுக்குக் கிடைக்காமல் இருப்பதைப் பற்றி குறை கூற முடியாது. என்றாலும், “குல தெய்வம்” பாராட்டப்பட்டது என்றால் அதிலுள்ள சிறந்த கருத்தை நாடு மிக நன்றாக அறியும். நல்ல கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லுகிறவர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் இருப்பதால் நேர்மை, தரம், குறையவில்லை—தாழவில்லை—அதைக் காப்பாற்ற வேண்டிய பொறுப்பு அரசாங்கத்திற்கும் இருக்கிறது, அதைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI M. R. KANDASWAMY MUDALIYAR : சபைத் தலைவர் அவர்களே, முன்னால் பேசிய நண்பர் அன்பழகன் அவர்கள், சினிமாவில் அனுபவம் உள்ளவர்கள் குறை சொல்லக் கூடாது என்று சொன்னார். பாயிண்ட் ஆப் ஆர்ட்டுக்கு பதில் சொல்லவில்லை. அப்படி இருக்குமானால் அரசியல் துறையில் அனுபவம் இல்லாத காரணத்தினால், அரசியலைப் பற்றி அவர்களுக்குப் பேச யோக்கியதை கிடையாது. சபாநாயகர் அவர்கள் இதைப் பற்றித் தெளிவுபடுத்தவேண்டும்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : சபாநாயகர் அவர்களே, சினிமாவைப் பற்றித் தெரிந்தவர்கள் தான் சினிமாவைப் பற்றிப் பேசவேண்டும். அரசியல் தெரிந்தவர்கள் தான் அரசியலைப் பற்றிப் பேசவேண்டும் என்ற இரண்டுமே தவறான கருத்து. அதைப் பற்றி விவாதிக்கவேண்டாம்.

MR. SPEAKER : The hon. Member Sri Mudaliyar will please sit down.

SRI K. ANBAZAGAN : Sir, my speech is involved.

SRI MARIAPPAN rose.

15th March 1958]

MR. SPEAKER: Let hon. Members resume their seats. I shall now give a ruling. It is true that there is some substance in the point of order raised by hon. Member Sri S. Lazar. But I did not allow it because the discussion as it was proceeding took a different turn and the hon. Members instead of confining their remarks to the Bill under discussion, have gone on discussing the merits of cinemas and the capacity of people to write about cinemas and other things. It is unfortunate no doubt. Now, at least hereafter, let us put a stop to such wide discussion and confine our remarks to the Entertainments Tax Bill. So, I make this appeal to hon. Members. I appeal to hon. Member Sri Lakshmi-pathi Raju, who will be the next speaker, to confine his remarks to the Bill. Others might have made a mistake in the beginning and the Chair also might have made a mistake. Let us forget all the mistakes committed till now including the mistake committed by the Chair. (An hon. Member: You have not committed any mistake, Sir.) No, no. I myself admit. Let us set an example at least hereafter. Let hon. Members not talk on the merits of cinemas but only on the Bill under discussion. In the light of this appeal of mine, I suppose hon. Members Sri Kandasami Mudaliar will not press his point.

* SRI P. S. K. LAKSHMIPATHY RAJ: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இன்று கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்த சினிமா வரி விதிப்பு மசோதாவை காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பிலே நான் ஆதரிக்கிறேன். ஏனாக்கு முன்னால் கனம் அங்கத்தினர்கள் இதைப் பற்றி விரிவான முறையிலே பேசி இருக்கிறார்கள். முதலில் இங்கு பேச வேண்டாமென்று தான் நினைத்தேன். ஆனால் இப்பொழுது பேசவேண்டுமென்ற ஆசை வந்துவிட்டது. ஏனென்றால், தமிழர் பண்பை உயர்த்தியிருக்கிறோம். நாங்கள் அந்தப் பண்பை கவிதையிலும், வசனத்திலும், நடைமுறையிலும்....

MR. SPEAKER: கனம் அங்கத்தினர் நான் ஆங்கிலத்திலே சொன்னதைப் புரிந்து கொள்ளவில்லையென்று தான் நினைக்கிறேன். போன தெல்லாம் போகட்டும். இனிமேலாவது அப்படிப் பேசவேண்டாமென்று சொன்னேன். அதைத்தான் இப்பொழுது தமிழில் திரும்ப சொல்லுகிறேன். கனம் அங்கத்தினர் இந்த வரியைப் பற்றி மட்டும் பேசவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்:

SRI P. S. K. LAKSHMIPATHY RAJ: வரி என்ற தலைப்பிலே தான் பேசுகிறேன். கலை, பண்பு உயர்ந்திருக்கிறது என்று சற்று முன்பாக பேசியதைக் கேட்டு எனக்கே ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. கலை, பண்பு, எப்படி இருக்கிறது என்பதற்கு ஒரு உதாரணத்தை மட்டும் கூற விரும்புகிறேன். சென்ற சில தினங்களுக்கு முன்பு மதுரை மாவட்டத்தில் உள்ள பழனியிலே, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் மகாநாடு நடைபெற்றது. இங்கே காட்சியளித்துப் பேசிய சில நண்பர்கள் அங்கு விஜயம் செய்திருந்தார்கள். மகாநாடு முடிந்ததும், தமிழர் தெய்வம் என்று கூறப்படுகிற தண்டபாணி கோவில் இருக்கும் மலையிலே, செருப்பை அணிந்துகொண்டு மேலே வந்துகொண்டிருந்தார்கள். என்னைப் போன்றவர்கள் அதைப் பார்த்திருந்தால் நடப்பது வேறாக இருந்திருக்கும். ஆனால் அங்கேயுள்ளவர்கள் அவர்களுக்கு புத்திமதி சொல்லி அனுப்பியிருக்கிறார்கள். தமிழர் பண்பு உயர்ந்திருப்பதற்கு இது ஒரு சான்று. (சிரிப்பு). மற்றுமொரு சமயம் கம்ப ராமாயண விரிவுரை நடந்து கொண்டிருந்தது.

SRI K. ANBAZHAGAN: இப்பொழுது சொல்லப்படுகிற கருத்துக்கள் உண்மைக்கு மாறானவை என்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

11-30
a.m.

[Sri K. Anbazhagan] [15th March 1958]

கிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை சம்பந்தப் படுத்திப் பேசுவதால் இதனைச் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. உண்மையல்லாததைச் சொல்லுவது புறம்பானது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI P. S. K. LAKSHMIPATHY RAJ : அங்கே இருக்கிற ஒரு ஸ்தாபனத்தின் தலைவர் என்ற முறையில் இதைக் கூறுவதற்கு எனக்கு உரிமை இருக்கிறது. டிரஸ்டு போர்டு சேர்மன் என்ற முறையில் பேசுகிறேன். ஒரு ஸ்தாபனத்திற்கு பொறுப்புள்ளவன் என்ற முறையில் தான் பேசுகிறேன்.

SRI A. GOVINDASAMY : தலைவர் அவர்கள் வரியைப் பற்றிப் பேசவேண்டும் என்று ரூலிங் கொடுத்த பிறகும் பழனி மலையில் நடந்ததை எல்லாம் பேசலாமா? அதற்கும் வரிக்கும் என்ன சம்பந்தம்?

MR SPEAKER : நான் ரூலிங் கொடுக்கவில்லை. அப்பீல்தான் செய்தேன். அப்பீலுக்கு கேட்காமல் போனால் ரூலிங் கொடுக்கிறேன்.

SRI P. S. K. LAKSHMIPATHY RAJ : கம்பராமாயண விரிவுரை நடந்து கொண்டிருந்தது. அந்த இடத்திலே பல தமிழ்ப் புலவர்களும் இருந்தார்கள். டீ. ஏ., எம். ஏ. படித்த சில பெரியவர்களும் வீற்றிருந்தார்கள். வெளியே சில கூச்சல்கள் கேட்கன. அதை நிறுத்திவிட்டு, சில நண்பர்கள் வெளியே வந்து பார்த்தோம். நாங்கள் கண்ட காட்சி வேறு ஒன்றுமில்லை. எனக்கு முன்னால் பேசிய அங்கத்தினரின் கட்சியைச் சேர்ந்த சிலர் அந்தக் கட்சியின் சின்னத்தை அணிந்துகொண்டு “கோவிந்தா, கோவிந்தா” என்று கூச்சலிட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். மனதுக்கு வேதனையாக இருந்தது. கம்பராமாயண விரிவுரைப் பிரசங்கி என்னுடைய லட்சியம் பூர்த்தியாகிவிட்டது, எதற்காக நான் இங்கே விரிவுரை நிகழ்த்தினேனோ, அதை ஒப்புக்கொண்டு “கோவிந்தா, கோவிந்தா” என்று சொல்லுகிறார்கள் என்றார். அந்த நல்ல பதத்தை அவர்கள் வாயிலிருந்து வரவழைத்தேனே என்று சொல்லி ஆனந்தப்பட்டார். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் கொண்ட கருத்துத்தான் உயர்ந்தது என்பதை பிறர் மதிக்க வேண்டும் என்பதற்காக எதை வேண்டுமானாலும் சொல்லுகிறார்கள், செய்கிறார்கள்.

சினிமாவிலே வருகிற சில நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றி எனக்கு முன்னால் பேசிய அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். “நாங்கள் சினிமாத் துறையில் தலையிட்ட பிறகு பண்பு வளர்ந்திருக்கிறது” என்று திராவிட முன்னேற்றக் கழக அங்கத்தினர் சொன்னார்கள். சினிமாவுக்குப் போய் சில காட்சிகளைப் பார்க்கும்பொழுது, நமக்கே அறுவருப்பாய் இருக்கிறது. கதையிலே சில கருத்துக்களைப் புருத்தி, அதைக் கவிதையிலும் வசனத்திலும் வர்ச செய்கிறார்கள். எனக்கு முன் பேசிய கனம் ஆசைத்தம்பி அவர்கள் சர்வாதிகாரியைப் பற்றிப் பேசினார். ஒரு சினிமாவிலே “எந்தக் கழுதை நல்ல கழுதை” என்ற பாட்டு வருகிறது. இது தமிழ்ப் பண்பாட்டில் எப்படி உயர்ந்தது என்று எனக்குப் புரியவில்லை (சிரிப்பு). இன்னொரு சினிமாவிலே “ஏறுமைக் கன்னுக்குட்டி” என்ற பாட்டு வருகிறது. இன்னொன்றிலே “பாருட்பா, பாருட்பா” என்ற பாட்டு வருகிறது. இதெல்லாம் எந்தப் பண்பாட்டின் அடிப்படையில் வருகிறது என்று எனக்குப் புரியவில்லை. (சிரிப்பு). பண்பிலே வளர்ந்து உயர்ந்திருக்கிறோம். நீளமாக இருக்கிறோம், அகன்று இருக்கிறோம் என்று சொன்னால், அதை எந்த “ஸ்கேலை” வைத்து அளந்து சொல்வது என்று புரியவில்லை.

MR. SPEAKER : இதோடு நிறுத்திவிட்டால் போதாதா. (சிரிப்பு). தயவுசெய்து நிறுத்திவிடுங்கள்.

* **SRI P. S. CHINNADURAI :** மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் மிகவும் சாமர்த்தியசாலி. சபையை அப்படியே பரவசத்தில் ஆழ்த்திவிட்டு, அந்த நேரத்திலே எப்படி

15th March 1958] [Sri P. S. Chinnadurai]

யாவது இந்த மசோதாவை நிறைவேற்றிவிடலாமென்ற கருத்தோடு, ஆரம்பத்திலே இந்த மசோதாவைப் பிரேரேபித்துப் பேசுகிற நேரத்திலே, இதிலே சம்பந்தப்படாத விஷயங்களை எல்லாம் உள்ளே இழுத்து வைத்திருக்கிறார். ஒரு வகையிலே அவர் எங்கள் ஜில்லாவாசி என்பதனால் பெருமைப்படுகிறேன். இருந்தபோதிலும், இந்த விஷயம் சம்பந்தமாக சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இப்பொழுது கேளிக்கைக்கான வரி உயர்த்தப்படுகிறது. யாருக்கு உயர்த்தப்படுகிறது? சினிமாப் பார்க்கிறவர்களுக்கும் குதிரைப் பந்தயத்திற்குப் போகிறவர்களுக்கும். குதிரைப் பந்தயம் சம்பந்தப்பட்டமட்டில் நான் சென்ற ஆண்டிலேயே குறிப்பிட்டிருக்கிறேன், இது பாலப் பணம் என்றும் 14 லட்சம் ரூபாய் பாலப் பணத்திற்காக இதை அனுமதித்துக் கொண்டிருக்க வேண்டாமென்று சொன்னேன். அன்றைய கருத்தையேதான் இன்று மீண்டும் வலியுறுத்திச் சொல்லுகிறேன். குதிரைப் பந்தயத்தைப் பற்றி ஏற்கெனவே சட்டம் இயற்றி இருக்கிறோம். புதிதாகச் சட்டம் தேவையில்லை. அதனை அமல் நடத்தாமல் இந்த அரசாங்கம் இந்த வரி விதிப்பை சபை முன்னாலே கொண்டுவருவது சரியாகுமா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். இப்பொழுது வரியை உயர்த்திவிட்டதினாலே, குதிரைப் பந்தயத்தைத் தடுத்து விட்டதாகவோ, குதிரைப் பந்தயத்தினால் ஏற்படுகிற கேடுகளை அகற்றிவிட்டதாகவோ கூறமுடியாது. குதிரைப் பந்தயம் கேடானது என்ற கருத்து இருந்ததல்லதான் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது. ஆண்டுகள் பல கடந்த பின்னும் இன்னும் இதை ஏன் அமல் நடத்தாமல் இருக்கிறார்கள் என்று கேட்க இந்த நாட்டிலுள்ள ஒவ்வொரு பிரஜைக்கும் உரிமை உண்டு. இந்தக் கேள்விக்குப் பதில் அளிக்காமல் இருப்பதற்கு முனையக் கூடாது. இந்தக் கேள்விக்குச் சரியான பதில் வேண்டும். பதில் வேண்டும் என்று சொல்லும்பொழுது, சாதாரண காரணங்களைக் கூறி, இன்னும் இதைத் தள்ளிப்போட்டுக் கொள்ளும் முயற்சியாக அந்த பதில் அமையக் கூடாது. திட்டவாட்டமாக எந்த ஆண்டிலிருந்து அந்தச் சட்டத்தை அமல் செய்யப்போகிறோம் என்று சொல்லவேண்டும். இந்த ஆண்டிலே இல்லாவிட்டாலும் அடுத்த ஆண்டிலாவது அமலுக்குக் கொண்டு வருவோம், அதனைக் குறித்துக் கவலைப்படாதீர்கள் என்று சொல்லுவார்களேயானால், நான் மிகுந்த மகிழ்ச்சி அடைவேன். அடுத்தபடியாக சினிமா சம்பந்தப்பட்ட வரை வரி உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. கடைசியில் யார் இந்த வரியை கொடுக்கிறார்கள் என்பதை எனக்கு முன்னால் பேசிய அங்கத்தினர்கள் குசகமாக குறிப்பிட்டார்கள். அதை இன்னும் விளக்கமாகச் சொல்லி யிருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும். உண்மையில் இந்த வரியை கொடுக்கிறவர்கள் யார்? “ஊருக்கு இளைத்தவன் பிள்ளையார் கோவில் ஆண்டி” என்று கிராமப்புறங்களில் ஒரு பழமொழி கூறுவது வழக்கம். இந்த சினிமா வரி சம்பந்தப்பட்ட வரையில் உழைப்பாளிகள் அந்த நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். சாதாரணமாக தொழிலாளிகள், ஏழை மக்கள்தான் சினிமாவுக்கு அதிகமாகப் போகிறார்கள். அவர்களுக்கு சங்கீத கச்சேரிகளுக்கோ, நடனக் கச்சேரிகளுக்கோ போவதற்கு மனமும் கிடையாது, வாய்ப்பும் கிடையாது. கிராமப்புறங்களில், பஞ்சாயத்து, முனிசிபாலிட்டி பகுதிகளில், தொழிலாளர் பகுதிகளில் சங்கீதக் கச்சேரிகளோ நடனக் கச்சேரிகளோ ஏற்பாடு செய்வது கிடையாது. அவர்களுக்கு கலை உணர்ச்சி இல்லை என்று சொல்லமுடியாது. சங்கீத கச்சேரிகளுக்கும் நடனக் கச்சேரிகளுக்கும் போகக்கூடிய அளவுக்கு கலை உணர்ச்சி இல்லை. அவர்களுடைய கலை உணர்வு வேறு விதங்களில் இருக்கிறது. அவர்கள் நாடகங்களிலும், சினிமாக்களிலும் அதிக கவனம் செலுத்துகிறார்கள். சினிமாவினால் சமூகத்திற்கு கேடுகள் விளைகின்றன என்று சிலர் கூறினார்கள். அதை நான் திரும்பச் சொல்ல விரும்பவில்லை. சினிமாவினால் கேடுகள் விளைகின்றன, என்ற காரணத்திற்காக வரியை உயர்த்தி இருந்தால் அது மிகவும் வருந்தத்தக்கது.

ஆபாசக் காட்சிகளை பற்றிச் சிலர் சொன்னார்கள். நடனக் காட்சியிலே இந்த ஆபாசங்களை நேரில் பார்க்கும்போது, படத்தில் பார்த்ததால் அதிக கேடு ஒன்றும் ஏற்படப்போவதில்லை. அந்தக் கண்ணோட்டத்தோடு இந்த வரி உயர்வு கொண்டு வரப்பட்டிருந்தால் அந்தக் கருத்தை மாற்றிக்கொள்ள

[Sri P. S. Chinnadurai] [15th March 1959]

*வேண்டும் என்று நிதி அமைச்சரை கேட்டுக் கொள்கிறேன். சினிமா கதை எழுதி காசாக்குகிறவர்களின் நலன்களைப் பற்றியும், சினிமா கதை எழுதி காசாக்கி வசதி இல்லாதவர்களுடைய நிலைமை பற்றியும் இந்த சபையில் பேசப்பட்டது. அதோடு சினிமா எடுப்பவர்களின் நலன்களைப் பற்றியும், சினிமா காட்டுபவர்களின் நலன்களைப் பற்றியும் பேசப்பட்டது. உண்மையில் இந்த வரியினால் அவர்கள் எல்லாம் பாதிக்கப்படுவதில்லை. அந்த விஷயத்தை நாம் நிச்சயமாக கூர்ந்து கவனிக்க வேண்டும். சினிமா பார்ப்பவர்களில் பெரும்பான்மையோர் தொழிலாளர்கள் தான் என்று ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. சென்னை நகரம், மதுரை, கோயமுத்தூர், திருச்சிராப்பள்ளி முதலிய தொழில் நகரங்களில்—சினிமா கொட்டகைகளை வைத்திருப்பவர்களைக் கேட்டால் தெரியும்—தொழிலாளிகளின் மூலமாகத் தான் அதிக வருமானம் வருகிறது என்பது தெரியும். கிராமப் புறங்களில் “ரேலிங் டாக்கிஸ்” இருக்கிறது. விவசாயத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களும், ஏழை உழைப்பாளி மக்களும் தான் சினிமாவிற்குப் போகிறார்கள்.

மிகவும் வசதி படைத்தவர்கள் சங்கீத கச்சேரிகளுக்கும், நடனக் கச்சேரிகளுக்கும் போகிறார்கள். ஆனால் அவைகளுக்கு வரி இல்லை. ஆனால் கிராம வாசிகள் ஏழை உழைப்பாளிகள் சினிமாவிற்கு போவதற்கு மட்டும் வரியைப் போட்டு சுமத்துவது நியாயமா? என்பதைக் கேட்க எனக்கு உரிமை உண்டு. இதை பாரபட்சம் என்று கூடச் சொல்லலாம்.

ஸ்ரீ ராஜம் ராமசாமி அவர்கள் பேசும்போது சங்கீத சபாக்கள் அதிகமாக இருக்கின்றன என்று குறிப்பிட்டார். சங்கீத சபாக்கள் குறைந்து போக வேண்டும் என்று நான் கூற வில்லை. கர்நாடக சங்கீதத்தின் தன்மையோ, பொலிவோ இம்முது விட வேண்டும் என்று நான் கூற வில்லை. வரி போடுகின்ற விஷயத்திலே கூட நாம் ஒரு சரியான கொள்கையை கடைப்பிடிக்க முடியவில்லை. சினிமா வரியை உயர்த்தியிருப்பது தொழிலாளிகளுக்கும், ஏழை மக்களுக்கும் இழைக்கப்பட்ட மற்றொரு அநீதி.

இந்த வரியில் பெரும் தொகையை ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்குக் கொடுக்கப்போவதாக சொல்கிறார்கள். இந்த வரியினால் ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்கு கிடைக்கக்கூடிய வருமானத்தை விட, இந்த சினிமா கொட்டகைகளுக்கு லைசன்ஸ் கொடுப்பதை ஸ்தல ஸ்தாபனங்களே நடத்தினால், ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்கும் நன்மை, சர்க்காருக்கும் நன்மை, வரி விதிப்பதற்கு வேறு வழியே இல்லை என்று சொல்வது போல் வருமான ஊற்றுகளே அடியோடு வற்றிவிட்டார்போல், இந்த சினிமா வரி போடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த வரியினால் வரும் தொகை குறைவாக இருந்தாலும், உழைப்பாளிகள் ஏழைகள், இவர்களின்மேல் இந்த வரியை பாரபட்சமாக போடப்பட்டிருக்கிறதை நான் ஆட்சேபிக்கிறேன்.

11-40
a.m.

SRI M. KALYANASUNDARAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இங்கு இது வரை நடந்த விவாதம், மசோதாவில் கண்டுள்ள விஷயங்களுக்கு புறம்பாக இருந்தாலும் கூட, தினசரி கடுமையான விஷயங்களைப் பற்றி விவாதம் செய்த கொண்டிருப்பதைப் பார்க்கும் போது வரவேற்கத்தக்கது தான் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். நீங்கள் விடுத்த வேண்டுகோளின் படி மசோதாவில் கண்டு இருக்கும் விஷயங்களைப் பற்றிதான் நான் பேசப்போகிறேன். இருந்தாலும், முன்னமேயே விவாதத்தில் கலந்து கொண்டவதற்கு சந்தர்ப்பம் இல்லாமல் போய்விட்டதே என்று வருந்துகிறேன்.

இந்த மசோதாவில் வரவேற்கத்தக்க அம்சம் அதிகமாக இருக்கிறது என்பதுதான் என் அபிப்பிராயம். ஏற்கனவே, பட்ஜட் உரையின் போது பேசும்போது கூட இதைப்பற்றி நான் குறிப்பிட்டேன். இந்த வரியை சினிமா முதலாளிகளோ, கதை எழுதுகிறவர்களோ அல்லது மற்றவர்களோ கொடுக்கப்போவதில்லை. இந்த வரி, ஏழை ஜனங்களின் மீதுதான் விழுகிறது என்று உண்மை இருந்தாலும், பஞ்சாயத்து போர்டுகளுக்கும்

15th March 1958] [Sri M. Kalyanasundaram]

ஸ்தல-ஸ்தாபனங்களுக்கும் அனுசூலம் இருக்கிறது என்ற காரணத்தால் இதை வரவேற்கிறேன். மொத்த வசூல் தொகையில் செலவு போக மீதத்தில் பெரும் பங்கு பஞ்சாயத்துகளுக்கும், ஸ்தல-ஸ்தாபனங்களுக்கும் அனுசூலமாக உபயோகப்படும் என்று நான் நினைக்கிறேன். அந்த அடிப்படையில் இந்த வரி விதிப்பை நான் ஆதரிக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக குதிரை பந்தயத்தைப்பற்றி இந்த சபையில் கட்சி வித்தியாசம் இல்லாமல், எல்லா பக்கத்திலிருந்தும் ஆட்சேபணை இருந்து வந்திருக்கிறது. அப்படி இருக்கும்போது அந்த சட்டத்தை அமல் நடத்தாமல் இருப்பது நியாயமா? என்று பலர் கேள்வி கேட்கிறார்கள். குதிரை பந்தயத்தில் ஈடுபட்டுள்ளவர்களில் தாட்சண்யத்தை தவிர வேறு காரணம் ஒன்றும் இருக்கமுடியாது. குதிரைப் பந்தயம்மட்டும் நடந்தால் ஆட்சேபணை இல்லை. கிராமங்களில் மாட்டு வேடிக்கை நடப்பதுபோல் இருந்தால் ஒருவிதமான ஆட்சேபணைக் கிடையாது. ஆனால் அப்படி இருந்தால் அந்த பந்தயத்திற்கு யாருமே போவது கிடையாது. அந்தக் குதிரைப் பந்தயமே இப்பொழுது ஒரு கம்பெனி நடப்பது போல் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. அவர்களுக்கு அதில் நிறைய லாபம் கிடைக்கிறது என்று அறிகிறேன். வெளியில் காட்சிக்கூடிய லாபம் எவ்வளவு, லாபம் காட்டாமல் எவ்வளவு இருக்கிறார்கள் என்பது பெரிய விஷயமாக இருக்கிறது.

இதனால் பாதிக்கக்கூடிய மக்கள் யார் என்று சொன்னால் சாதாரணமான தொழிலாளர்களும், படித்து விட்டு சர்க்கார் உத்யோகங்களில் இருக்கக் கூடியவர்களும் தான். இவர்கள் தான் அங்கே கூட்டம் போடுகிறார்கள். பணக்காரர்கள்தான் அங்கே முன்னதாக உட்கார்ந்துகொள்ளுகிறார்கள். 100 அல்லது 200 என்று வைத்து விளையாடுகிறார்கள். அவர்கள் மட்டும் இதற்குப் போகிறார்கள் என்றால் அதைப்பற்றி ஆட்சேபணை இல்லை. ஆனால் துரதிருஷ்டவசமாக ஏழை மக்களும் உத்யோகஸ்தர்களும் இதில் ஈடுபட்டு கஷ்டப்படுகிறார்கள். சாதாரணமாகப் பார்வகலாம் குதிரைப் பந்தயத்தன்று பத்திரிகை ஆபீஸ்களின் வாசலில் எவ்வளவு கூட்டம் கூடிக் கொண்டிருக்கும் என்பதை. இம்மாதிரி சமூகத்தில் ஒரு சீர்கேடான முறையில் நாம் இருக்கிறோம். இதைப் போல வேறு மது எதுவும் கிடையாது. குதிரைப்பந்தயத்தின் மூலம் பத்து அல்லது பனிரெண்டு இலட்சம் ரூபாய் வருகிறது என்றாலும் அதை நடத்துவதை அனுமதிக்கக்கூடாது. ஆனால் சொல்லுவார்கள் குதிரையை பராமரிக்க இது அவசியமாக இருக்கிறது என்று. நல்ல குதிரைகள் இராஜ்ஜியத்தில் இருக்கவேண்டும் என்று நினைத்தால், மாட்டுப் பண்ணைகளை நாம் அமைத்துக்கொண்டிருப்பது போல் குதிரைப் பண்ணைகளையும் நாம் அமைத்துக்கொண்டு அதன் மூலம் குதிரைகளை பராமரிக்கலாம். அதனால் இரண்டு அல்லது மூன்று லட்சம் ரூபாய் செலவானாலும் பாதகம் ஏற்படப்போவதில்லை. இதைப்பற்றியும் கொஞ்சம் ஆலோசனை செய்யவேண்டும். இது ஜனங்களைக் கெடுக்கக் கூடியது, ஜனங்களுடைய பண்பாட்டைக் கெடுக்கக்கூடியது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். மதுவிலக்குக் கொள்கை எப்படி அவசியமோ, அதைப்போலவே குதிரைப் பந்தயத்தை ஒழிப்பதும் அவசியம்தான். ஆனால் கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இதற்குப் போகிறார்களோ என்னமோ எனக்குத் தெரியாது. ஆனால் நான் அதைப்போய் இதுவரையிலும் பார்த்தது இல்லை. ரேஸ் கோர்ஸ் எப்படி இருக்கும் என்றுகூட எனக்குத் தெரியாது. அதில் நுழைந்ததே கிடையாது. அங்குபோய் வரக்கூடியவர்கள் சில விவரங்களைப் பற்றி என்னிடம் சொல்வதால் அதைப்பற்றி எனக்குத் தெரியவருகிறது. துணி மணிகளைக்கூட அங்கு பரி கொடுத்து விட்டு வருவதையும் நான் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். சில லேவாதேவிக் காரர்கள் அங்கேபோய் பணத்தை கடன் கொடுத்து வருவதாகவும் தெரியவருகிறது. பணத்துடன் அங்கே உட்கார்ந்து கொண்டு பந்தயம் விளையாடுகிறவர்களுக்கு பணத்தைக் கொடுத்து அவர்களுடைய துணிமணிகளையும் மற்ற எல்லாவற்றையும் பிடிங்கிக்கொண்டு விட்டு விடுவதாகவும் தெரிய வருகிறது. இதனால் பல குடும்பங்கள் அழிந்து போய்க் கொண்டிருப்பதாகவும் தெரியவருகிறது. இப்படிப்பட்ட பரிதாபகரமான நிகழ்ச்சிகள் நடந்து வருகின்றன. இப்படி மோசமாக

[Sri M. Kalyanasundaram] [15th March 1958]

ஜனங்கள் அழிந்து போகக்கூடிய அளவில் நடத்தப்பட்டுவரும் ஐட்டத்தை ஒழிக்காமல் இருக்கலாமா? ஆகவே இப்படிப்பட்ட குதிரைப் பந்தியத்தை ஒழித்துக் கட்டி ஒரு முடிவு கட்டவேண்டும், அதற்கான தீவிரமான நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும், என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதற்கு யார் முட்டுக்கட்டையாக இருந்தாலும் அதனால் யார் பாதிக்கப் பட்டாலும் சரி, அதைப்பற்றி கவலை எடுத்துக்கொள்ளாமல் தயவு தாட்சண்யம் காட்டாமல் கடுமையான நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். இதைப்பற்றி மற்ற அங்கத்தினர்களும் சொல்லி இருக்கிறார்கள். அவர்கள் சொன்னதையே நானும் ஆதரித்து அதை ஒழிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மேலும் சினிமா வரி சம்பந்தப்பட்ட வரையில் ஏற்கெனவே நான் சொன்ன மாதிரி ரீரீங் சினிமா சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் அதற்கு விதி விலக்கு கொடுக்க முடியுமா என்பதையும் ஆராய்ந்து பார்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நானும், எங்கள் கட்சி சார்பாக இந்த தமாஷா வரிச் சட்டத்தை ஆதரித்து இரண்டொரு வார்த்தைகளை மட்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன். முக்கியமாக அநேக அங்கத்தினர்கள் இதைப்பற்றி பேசினார்கள். இதற்கு முன்னதாக இந்தச் சபையில் விவாதம் நடந்தபோது நானும் இரண்டொரு வார்த்தைகளைச் சொன்னேன். அதையே இப்பொழுதும் வற்புறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். சினிமாக்கள் பேரில் வரி வசூல் செய்வதைப்பற்றி நான் ஆட்சேபிக்க வரவில்லை. முக்கியமாக கடைசித்தர வசூப்பு டிக்கட்டுகள் வாங்கக்கூடியவர்களுக்கு இந்த வரி விலக்குக் கொடுக்கவேண்டும். இந்த வரியை சினிமா முதலாளிகளிடமிருந்துதான் வசூலிக்க வேண்டும் என்று நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு முதலாளிகளிடமிருந்து வசூலிக்க வேண்டுமோ அவ்வளவுக்கு அவ்வளவு கீழ்ப்பட்ட வசூப்பிலுள்ளவர்களிடமிருந்து வசூலிக்காமல் இருக்கவேண்டும் என்பதை வற்புறுத்த விரும்புகிறேன். கீழ்ப்பட்ட வசூப்பில் போகக்கூடியவர்களுக்கு இந்த விலக்குக் கொடுத்துவிட்டு முதலாளிகளிடமிருந்து வசூலிக்க வேண்டும் என்று நான் மறுபடியும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

குதிரைப் பந்தியத்தைப்பற்றி நமது நண்பர் கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் சொல்லி விட்டார், மற்றவர்களும் சொன்னார்கள். இதை நிறுத்துவதற்கு சர்க்கார் திட்டவட்டமான நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அதன் மூலம் சர்க்கார் அநியாய வரி வாங்குவதாக இருக்கிறது. அவர் சொன்னமாதிரி நானும் குதிரைப் பந்தயத்திற்குப் போனது இல்லை. இருந்தபோதிலும் எனக்குத் தெரியும் “அநேகம் குடும்பங்கள் இதன் மூலம் கெட்டுப்போய் வருகின்றன என்பது. குதிரைப் பந்தயத்தன்று இரயில்வே ஸ்டேஷனில் திரள் திரளாக ஜனங்கள் போவதைப் பார்க்கலாம். திரும்பி வருவதற்கு பணம் இருக்குமோ இருக்காதோ என்று பந்தயத்திற்கு போகிறவர்களுக்கு ரிடர்ன் டிக்கட் கொடுக்கும் படியாகவும் ரயில்வே சர்க்கார் திட்டம் போட்டு கொடுத்தும் வருகிறார்கள். பந்தயத்திற்குப் போனால் நிச்சயமாக துணி மணிகளையும் இழந்து விட்டு பணமில்லாமல் போனால் என்ன செய்வது என்பதற்காக ஒருக்கால் இப்படி போகவர டிக்கட்களைக் கொடுக்க திட்டம் வகுத்திருக்கிறார்களோ என்று தோன்றுகிறது. அங்கு போனவர்களில் ஒருவராவது ஜெயித்ததாகத் தெரியவில்லை. அப்படி யாராவது ஜெயித்தாலும் அவர்களுடைய மனப்பான்மை எப்படி இருக்கிறது என்றால் மறுபடியும் சென்று கிடைத்ததையும் இழக்கத்தான் தோன்றுகிறது. ஆகவே இப்படிப்பட்ட ஒரு விஷயத்தை அரசாங்கம் முக்கியமாக கவனிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அதிகப்படியாக வரி வருகிறது என்பதற்காக இதை ஒழிக்காமல் வைத்திருப்பது நல்லது அல்ல. ஆகவே இதை ஒழிப்பதற்கு சர்க்காரே நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

15th March 1958] [Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar]

கலைகள் வளர வேண்டும் என்பதற்காகவும், தமிழின் இயல், இசை, நாடகம் போன்ற கலைகள் வளரவேண்டும் என்றும், அவைகளுக்கு விலக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். கர்நாடக சங்கீதம் வளர வேண்டும் என்று அதற்கு விலக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதை நான் பாராட்டுகிறேன். கர்நாடக சங்கீதங்கள் எல்லாம் இதுவரையிலும் புறக்கணிக்கப்பட்டு வந்தது. இப்பொழுதுதான் அவைகள் வளர்ச்சி அடைந்து கொண்டு வருகிறது. அதுவும் ரொம்பவும் கஷ்டத்துடன் வளர்ந்து கொண்டு வருகிறது. அநேகமாக சங்கீத விழாக்கள் டிசம்பர் மாதத்தில் நடைபெறுகின்றன. மாதா மாதம்கூட சில சபாக்கள் கச்சேரிகளை நடத்திக்கொண்டு வருகின்றன. ஆனால் சினிமா பிரதினமும் நடந்துவருகிறது. கர்நாடக சங்கீதம் வளர்ச்சி அடையவேண்டும் என்று பிரமுகர்கள் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டுவருகிறார்கள். அதில் முக்கியமாக செட்டிநாடு இராஜா அவர்கள் முயற்சி எடுத்துக்கொண்டு அண்ணாமலை மன்றத்தை கட்டி வைத்து சங்கீதம் வளர்ச்சி அடைவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார். இதைப்போலவே பல சபைகள் இருக்கின்றன. மியூசிக் அகாடமி, பைன் ஆர்ட்ஸ் சொஸைட்டி, இப்படிப்பட்ட ஒரு சில சபாக்கள் ஏற்படுத்தி அவைகளின் மூலம் சங்கீதம் நல்ல முறையில் வளர்ச்சி அடைந்து வருகிறது. எங்கேயெல்லாம் சங்கீதக் கச்சேரிகள் நடக்கின்றனவோ அங்கேயெல்லாம் அதை வளர்ப்பதற்கு நாம் பாடு படவேண்டும். அதற்கு வேண்டிய உதவிகளையும் சர்க்கார் செய்துகொடுக்கவேண்டும் என்பதை நான் வலியுறுத்திக்கொள்ளுகிறேன். அது என்னுடைய அபிப்பிராயம். ஒரு முக்கியமான கலைக்கு நான் டிராப்டியாக இருந்து கொண்டு வருகிறேன். அதனால் அதன் கஷ்டங்கள் எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். அது எப்படி இருந்தபோதிலும் கலை அபிவிருத்திக்கு, இவ்வளவு தூரம் சர்க்கார் விலக்குகள் கொடுத்ததற்கு அவர்களை நான் பாராட்டுகிறேன். இன்னும் கர்நாடகம், மற்ற சங்கீத நாடகங்களுக்கு வளர்ச்சி அடைவதற்கு சர்க்கார் உதவி கொடுக்க முன் வர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக ஒரு பின்ஸ் கிளாஸ் இருக்கிறது. 10-வது செக்ஷனில் (பி) பிரிவில்

“(b) on application to any Magistrate, by such Magistrate as if it were a fine imposed by him.”

என்ற ஒரு விதி கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதை கண்டிப்பாக விலக்க வேண்டும், என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம்.

“Any amount due on account of the tax under section 4 or 4-A or under both may, without prejudice to any other mode of collections, be recovered—

(a) as if it were any arrear of land revenue, or ”

என்று இருப்பதுபோல் இருந்தால் போதும் என்று தோன்றுகிறது. மாஜிஸ்ட்ரேட்டுக்கு ஒரு பவரை அனுவசியமாகக் கொடுத்ததன் காரணம் என்ன? இப்படிப்பட்ட ஒரு விதி இருப்பது கூடாது என்பதை சர்க்காருக்குத் தெரிவித்துக்கொண்டு மற்ற விதிகளுக்கு என்னுடைய பரிபூரண ஆதரவைக்கொடுத்து என்னுடைய வரார்த்தைகளை இத்துடன் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ரொம்பவும் ருசிகரமான விவாதம் நடைபெற்றது. அதிலே சின்னதரை அவர்கள் சொன்னார்கள், கவனத்தை வேறு பக்கம் திருப்பி விட்டு, இந்த வரியை இந்தச் சபை ஏற்றுக்கொள்ளும்படி செய்தது ஒரு சூழ்ச்சியோ இது என்று குறிப்பிட்டார்கள். அவர்கள் மனதில் அப்படி பட்டு அதையும் தெரிவித்தார்கள். அதேமாதிரி சூழ்ச்சி செய்துதான் இந்த சட்டத்தை இயற்றவேண்டுமென்ற நிலையில் நாங்கள் இல்லை. (குறுக்கீடு) நானும் வேடிக்கையாகத்தான் சொல்லுகிறேன். உண்மையிலேயே வரி

[Sri C. Subramaniam] [15th March 1958]

வசூல் செய்யவேண்டுமென்ற அக்கரை நிதி மந்திரி என்ற முறையிலே எனக்கு இருந்தாலும், கலைகளெல்லாம் நல்ல முறையிலே வளர வேண்டும், அபிவிருத்தி அடையவேண்டும் என்பதிலே கல்வி மந்திரி என்ற முறையிலே எனக்கு அக்கரை இருக்கிறது. நான் முன்பே சினிமாவிலே இருக்கக்கூடிய குறைகளை நாளை நேரில் பார்த்து சொல்லக் கூடியவன் அல்ல என்பதை அவர்களுக்கு தெரிவித்தேன். இருந்தாலும் கலைகள் நல்ல முறையிலே வளரவேண்டுமென்ற அக்கரை உள்ளவன் நான். இங்கே அதிலே பங்கு கொள்ளக்கூடியவர்கள், முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளக்கூடியவர்கள் குறைகள் இருந்தால் அவைகளை சொல்ல முடியுமானால் அது நன்றாக இருக்கும் என்ற முறையிலே சொன்னேன். அதிலே பங்கு கொள்ளக்கூடியவர்களுக்கு குறைகளை எடுத்துச் சொல்ல முடியும். அப்படியில்லாமல் இதில் பங்கு கொள்ளாதவரிடத்தில் இதைப் போய் சொல்லுவதில் அவ்வளவு பலன் இருக்காது என்பதை நான் உணர்ந்து இருக்கிறேன். அதனால்தான் முக்கியமாக தி.மு.க. அங்கத்தினர்கள் இதைப்பற்றி தங்கள் கருத்துக்களை தெரிவிக்கவேண்டுமென்று நான் சொன்னேன். அதன்பேரிலே இதைப் பற்றி விவாதம் நடந்தது. கலைஞர்கள் தான், கலையைப்பற்றி சொல்லமுடியும், கலையைப்பற்றி நன்றாகத் தெரிந்தவர்கள்தான் இதுபற்றி பேசமுடியும் என்கின்ற கருத்தும் தெரிவிக்கப்பட்டது. இந்த சந்தர்ப்பத்தில் இன்னொரு சமயத்திலே இதுமாதிரி கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டது எனக்கு ஞாபகம் வருகிறது. ஒரு புத்தகம் சரியாக இல்லை என்று நான் கூறினேன். அதற்குப் பதில் சுப்பிரமணியம் எத்தனை புத்தகங்கள் எழுதியிருக்கிறார் என்று கேட்பதாக கேள்விப்பட்டேன். ஒரு ஓட்டலில் போய் சாப்பிடும்பொழுது ரசம் நன்றாக இல்லை, தண்ணீர் மாதிரி இருக்கிறதே என்று கேட்டால், நீங்கள் எத்தனை தடவைகள் ரசம் வைத்திருக்கிறீர்கள் என்று கேட்பதா? அது அழகல்ல. அதேமாதிரி புத்தகம் நன்றாக இல்லை என்றால், எத்தனை புத்தகங்கள் சுப்பிரமணியம் எழுதியிருக்கிறார் என்று கேட்பதா? அதேமாதிரி சுப்பிரமணியம் எத்தனை சினிமா கதைகள் எழுதியிருக்கிறார் என்று கேட்கப்படுகிறது. கதை எழுதுபவர்கள்தான் குறை சொல்லவேண்டுமென்று சொன்னால் அர்த்தம் இல்லாமல் போய்விடுகிறது. கலை கலைஞர்களுக்காக இல்லை. மற்றவர்களுக்காக, மற்றவர்கள் அனுபவிப்பதற்காக, மற்றும் அதன் மூலம் கலை பெறுவதற்காக கலைகள் இருக்கின்றன, கலைஞர்கள் இருக்கின்றார்கள். அதிலே இருக்கக்கூடிய குற்றம் குறைகளை சாதாரணமாக என்னைப் போன்றவர்கள் எடுத்துச் சொல்லமுடியும் என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து. அந்த அடிப்படையிலே நான் சொன்னேனே தவிர, கலைஞன் என்று அடிப்படையில் நான் சொல்லவில்லை. தி.மு.க. கட்சியினர் அவர்களால் சினிமா கலை உயர்ந்திருப்பதாகச் சொன்னார்கள். உயர்ந்திருப்பதே இவ்வளவு தூரத்தில் இருந்தால், இன்னும் உயராமல் இருந்தால் எப்படி இருக்குமோ என்று நினைக்கவேண்டியிருக்கிறது. இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய நிலையை உயர்த்துவதற்கு அவர்கள், அந்தக் கலையில் பங்கு எடுத்துக்கொள்ளுகிறவர்கள், முயற்சி செய்யவேண்டுமென்று நான் சொன்னதாக எடுத்துக்கொண்டாலும் நான் அதை வரவேற்கிறேன்.

அதே சமயத்தில் இன்னொன்று சொன்னார்கள் அருக்கு மொழியைப் பற்றி. அருக்கு மொழியினால்தான் தமிழ் வளர்கிறது, தமிழுக்கு ஒரு புதிய அழகு உண்டாகிறது என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். முன்புகூட பல பேர்கள் அம்மாதிரி நினைத்தார்கள். முன் காலத்தில் ராஜாக்கள், ஜமீன்தார்கள், மிராசுதார்கள் கடுக்கன், ஜரிகை தலைப்பாகை, முத்து ஹாரங்கள் ஆகியவை போட்டுக்கொண்டால்தான் அழகு என்று நினைத்தார்கள். நல்ல வேளையாக அந்தமாதிரி எண்ணங்கள் இப்பொழுது விலகி சாதாரணமாக நமக்கு செளகரியமாக இருக்கும் ஆடையை அணிந்து போவதுதான் நாகரீகம், பண்பு என்று இப்பொழுது நினைக்கிறார்கள். அதுதான் மனிதனுக்கு செளகரியம்கூட என்ற கருத்து இப்பொழுது வந்துவிட்டது. ஆனால் துரதிருஷ்டவசமாக மொழியில்லமட்டும் அருக்கு வார்த்தைகள் இருந்தால்தான் அது அழகு, அதற்கு அர்த்தம் இருக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று நினைக்கிறார்கள். செயற்கையாக

15th March 1958] [Sri C. Subramaniam]

யோசனை செய்து அடுக்கு வார்த்தைகளாக இருக்கவேண்டுமென்று பொறுக்கி அடுக்கு வார்த்தைகளை பேசினால் அது மொழிக்கு அழகு கொடுக்காது என்பதில் சந்தேகமில்லை. அர்த்தமில்லாத ஒன்றுக்கு அழகு இருக்க முடியாது என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். அடுக்கு மொழியிலே எதுகை மோனை இருக்கவேண்டுமென்பதற்காக அர்த்த மில்லாத வார்த்தைகளை சேர்க்கிறார்கள். வார்த்தைக்கு அர்த்தமில்லாமல் அபத்தமாக இருந்தாலும் கூட எதுகை மோனைக்காக அதை சேர்த்து விடுகிறார்கள். இயற்கையாகவே ஒரு வண்ணம் இருந்து எதுகை மோனை அமைந்தால் அது அழகாக இருக்கும். துரதிருஷ்டமாக அம்மாதிரி கலைஞர்கள் 100 அல்லது 200 வருடங்களுக்கு ஒரு முறை தான் தோன்று கிறார்கள். அப்படியில்லாமல் ஏதோ தங்களை கலைஞர்கள் என்று நினைத் துக்கொண்டு அடுக்கு மொழி பேசுவதற்காக செயற்கையாக அர்த்த மில்லாத வார்த்தைகளை அடுக்கிக்கொண்டு போனால் அது மொழிக்கு அழகு கொடுக்காது என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இம்மாதிரி அடுக்கு மொழியினால் தமிழ் நல்ல முறையிலே வளமுடியாது. அர்த்தம் அழகுத்தமாக இருக்கக்கூடிய வார்த்தைகளை, உறுதியாக இருக்கக்கூடிய வார்த்தைகளை உபயோகிப்பதுதான் மக்கள் எல்லோரும் புரிந்துகொள்ளக் கூடிய மொழியாக இருக்கும். அதைவிட்டு சாதாரணமாகப் பழகி பேசும் பொழுது அடுக்கு மொழி பேசினால் அது எப்படி இருக்கும்? அன்றாட வாழ்க்கையில் நாம் பேசும் மொழியாக இருக்கவேண்டும். நான் என் மனைவியிடம் போய் அடுக்கு மொழி பேசினால் அது அழகாக இருக்குமா? நான் என் குழந்தைகளுடன் அடுக்கு மொழி பேசினால் எப்படி இருக்கும்? என் நண்பர்களிடம் அடுக்கு மொழி பேசினால் எப்படி இருக்கும்?

SRI K. ANBAZHAGAN : பாயிண்டு ஆப் எக்ஸ்ப்ளனேஷன், ஸார்.

MR. SPEAKER : பாயிண்டு ஆப் எக்ஸ்ப்ளனேஷன் கடைசியில் சொல் லிக்கொள்ளலாம்.

SRI A. GOVINDASAMY : பாயிண்டு ஆப் ஆர்டர், ஸார். அமைச்சர் அவர்கள் வரியைப்பற்றி பேசாமல், ஆரம்பத்தில் செய்த தவறையே செய்துகொண்டிருப்பதை . . .

MR. SPEAKER : அமைச்சர் ஆளுனும் தவறு செய்தால் சொல்ல வேண்டும். அமைச்சர் தவறை ஆரம்பித்தார். அங்கத்தினர் அதை ஆமோதித்தார். இப்பொழுது அமைச்சர் அதற்கு பதில் சொல்லவேண்டாமா? (சிரிப்பு.) அவரைத் தவிர யாரும் இம்மாதிரி பேசவேண்டாம் என்று சொன்னேன்.

SRI K. ANBAZHAGAN : பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர், அமைச்சர் அவர்களின் விளக்கம் அவையிலுள்ளவர்களுக்கு புரியவேண்டுமென்ற காரணத்தினால் குறுக்கிடுகிறேன். கலை அழகைப்பற்றி அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். கலைத்துறையில்தான் மொழி அழகு வேறு. மக்கள் வாழ்க்கையிலே அன்றாடம் பேசுகின்ற மொழி அழகு வேறு. அமைச்சர் அவர்கள் இரு துறைகளிலும் உள்ள மொழி வேறுபாடு, தன்மை என்ன என்பது தெரியாமல் பேசுகின்றார்கள் என்ற அறியவிரும்புகிறேன்.

MR. SPEAKER : பாயிண்டு ஆப் ஆர்டர் என்று சொல்லிவிட்டு வேறு ஏதாவது கேட்பது சரியல்ல. “பாயிண்டு ஆப் இன்பர்மேஷன்” என்றால் குறுக்கே கேட்கக்கூடாது. கடைசியிலே கேட்கவேண்டும்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயமும் கனம் அங்கத்தினர் கேட்டது ரொம்பவும் வாஸ்தவம். நாடகத்தை எடுத்துக்கொண்டால் சாதாரண மொழியை உபயோகப்படுத்தி நாடகத்தை நடத்தவேண்டும். பாட்டிலேயேகூட நாடகம் நடத்தலாம். அது ஒரு விஷயம். வாழ்க்கையை பிரதிபலிக்கக்கூடிய

[Sri C. Subramaniam] [15th March 1958]

சித்தரிக்கக்கூடிய சமூக நாடகங்கள் இருக்கின்றன. நானும் தமிழ் நாடகம் பார்த்திருக்கிறேன். இங்கிலீஷ் நாடகம் பார்த்திருக்கிறேன். மொழி புரியாவிட்டாலும், மற்ற இடங்களுக்குப் போகும்போது நாடகங்களை பார்த்திருக்கிறேன். எல்லா நாடகங்களும் சாதாரணமாக தமிழ் மொழியில் தான் நடத்தப்படவேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை. ஆனால் நாடகம் முழுவதும் அடுக்கு மொழியில் தான் நடத்தப்படவேண்டும், அதனால் தான் தமிழ் வளரும் என்று சொல்வதில் அர்த்தமில்லை. கதாநாயகன் அடுக்கு மொழியிலே பேசினால், கதாநாயகி அடுக்கு மொழியில் பதில் சொல்லவேண்டும். சாதாரண பாத்திரங்கள் கூட அர்த்தமில்லாமல் அடுக்கு மொழியிலே தான் பேசவேண்டுமென்பது சரியல்ல. அது அபத்தமானது. அதை நாம் வேண்டுமென்றால் சகித்துக்கொள்ளலாம். ஆனால் வெளியிலிருந்து வரக்கூடியவர்கள் இதுதான் தமிழ் பண்பு, தமிழ்க்கலை, தமிழனுடைய வாழ்க்கை என்று தெரிந்துகொள்வார்களே யானால், நம்மைப்பற்றிப் மோசமாக நினைப்பார்கள் என்பதில் சந்தேகம் கிடையாது. அடுக்கு மொழியை ஓரளவுக்கு கவிதை புனைவதிலே உபயோகப்படுத்தலாம். சாதாரணமாக பேசக்கூடிய இடத்தில் கூட அடுக்கு மொழியில் பேசினால் இதுதான் தமிழ் என்று மக்கள் நினைத்துக் கொள்ளக்கூடும். ஒரு சமயம் ஆசைத்தம்பி, அன்புமகன் இவர்களைப் போன்றவர்களுக்கு தெரியலாம். ஆனால் மற்றவர்கள் அடுக்கு மொழி தான் நம்முடைய தமிழ் போலிருக்கிறது என்று நினைத்து விட்டால் அது எப்படி இருக்கும்? அந்த முறையில் போவதை தடுக்கவேண்டும். கிராப் வைத்துக்கொண்டால் நன்றாக சீவிக்கொண்டால் அழகாகத்தான் இருக்கும். ஆனால் அதற்கு மேல் ஜடைபில்லையை வைத்துக்கொள்வது அவசியமில்லை. (சிரிப்பு.) பாரதியார் கவி பாடியிருக்கிறார்கள். அது கோர்வையா இல்லையா? அ—வில் ஆரம்பித்தால் மற்ற வார்த்தைகளும் அகர் வரிசையிலே இருக்கவேண்டுமென்று, “சிந்திரி” என்றால் “முந்திரி; என்று இருந்தாகவேண்டுமென்று அர்த்தமில்லாத முறையில் இம்மாதிரி அடுக்கு வார்த்தைகள் வந்து விடுகிறது என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகவே நாம் எல்லாத் துறைகளிலும் நல்லமுறையில்—முன்னேற்ற மடையும் வகையில் எல்லாக் காரியங்களையும் செய்யவேண்டும். அவ்வாறு நாம் கலைத் துறையில் காரியங்களைச் செய்யும்போது மக்களுக்கு நன்மை பயக்கும் வகையில் கலைகள் முன்னேற்ற மடையவேண்டும். அவைகளை இப்போதுள்ள தரத்தை விட இன்னும் சிறந்த தரத்தை அடையச் செய்ய வேண்டும். அதற்கு முயற்சி செய்தால் அதைச் செய்யமுடியும். நீங்கள் (திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர்) “கலைத் துறையில் நாங்கள் பிரமாதமாக பணியாற்றியிருக்கிறோம்” என்று சொன்னவர் பிரமாதமாகவே சேவை செய்திருந்தாலும் இன்னும் சிறந்த முறையில் கலைகளை அபிவிருத்தி யடையச் செய்வதற்கு முயற்சிக்கவேண்டும். கலைத் துறைகளில் இப்போது ஒரு கேடு தோன்றியிருக்கிறது. அதாவது, கலைத் திறன் இல்லாதவர்கள் தங்களைக் கலைஞர்களாகக் கருதிக்கொண்டு கலைத் துறையில் சேவை செய்ய முன்வந்து விடுகிறார்கள். கலைத் திறன் இயற்கையாக இருக்கவேண்டும். சிலரிடத்தில்தான் கலைத்திறன் இயற்கையாக இருக்கும். இயற்கையான கலைத் திறன் இல்லாவிட்டால் யாரும் கலைஞராகவோ நடிகராகவோ ஆக முடியாது. இன்று கலைஞர்களாக இல்லாத சிலர் தங்களைக் கலைஞர்களாகக் கருதிக்கொண்டு கலைத் துறையில் பணியாற்ற முன் வருகிறார்கள். நடிகர்களாக இல்லாதவர்கள் தங்களை நடிகர்களாகக் கருதிக்கொண்டு நடிக் முன் வருகிறார்கள். இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு சட்டியற்ற முடியாது. அவரவர்கள் தங்கள் தங்கள் சக்தியை உணர்ந்துகொண்டு தங்களுக்குரிய காரியங்களைச் செய்யவேண்டும். பரீட்சைகளை வைத்து கலைஞர்களைத் தேர்ந்தெடுக்க முடியாது. ஆகவே, யார் வேண்டுமானாலும் தன்னைக் கலைஞன் என்று சொல்லிக்கொள்ளலாம். கலைஞன் என்ற பட்டம் சர்வகலாசாலைப் பட்டம் அல்ல. அந்தப் பட்டத்தை இன்னுர்தான் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்றும் மற்றவர்கள் வைத்துக்கொள்ளக்கூடாது என்றும் தடை விதிக்க முடியாது. ஆனால், கலைஞர்களாக இல்லாதவர்கள் கலைஞர் பட்டத்தைப் போட்டுக்கொள்ளாமல் பாத்துக்கொள்ளவேண்டுமானால், அதற்கு ஒரு வழி இருக்கிறது. அதாவது, அவ்வாறு தகுதியில்லாதவர்கள் தாங்களாகவே தங்களுக்கு கலைஞர் பட்டத்தைச் சூட்டிக்

15th March 1958] [Sri C. Subramaniam]

கொண்டால், அதைப் பார்த்து நாம் சிரிக்கலாம் அவ்வாறு சிரிப்பதன்மூலம் தான் இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க முடியுமே தவிர, சட்டம் போட்டுத் தீர்க்க முடியாது.

சினிமாக்கலை நல்ல முறையில் வளர வேண்டும். நாட்டு மக்களுக்கு நன்மை பயக்கக்கூடியதாக அது இருக்கவேண்டும். முன்னேற்றக் கருத்துக்கள் கொண்ட சினிமாக்கதைகள்தான் எழுதப்படுகின்றன என்று சொல்லப்பட்டது. உயர்ந்த கருத்துக்கள் புகுத்தப்பட்ட கதையாக இருந்தாலும், அந்தக் கதையில் அக் கருத்துக்களை எடுத்துக்கூறுவதற்காக சொல்லப்படும் விஷயங்களும், விவரிக்கப்படும் நிகழ்ச்சிகளும் ஆபாசமானவையாக இருந்தால் அது நல்ல கதை ஆகாது. இந்த சந்தர்ப்பத்தில், ரேய்னால்ட்ஸின் நாவல்களைப் பற்றிக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ரேய்னால்ட்ஸின் நாவல்களை எத்தனை பேர்கள் படித்திருக்கிறார்களோ எனக்குத் தெரியாது. நான் அந்த நாவல்களைப் படித்திருக்கிறேன். அவருடைய நாவல்கள் நல்ல கருத்துக்களுடன்தான் முடியும். உயர்ந்த கருத்துக்களை எடுத்துக்கூறுவதற்கு அவர் கூறும் கதைகளெல்லாம் மிருக உணர்ச்சியைத் தூண்டக்கூடியவையாக இருக்கும். அப்படிப்பட்ட கதைகளாக அடுக்கிக்கொண்டே வந்து, கடைசியில், அந்தக் கதைகளில் குறிப்பிட்டுள்ள காரியங்கள் தவறானவை என்று அவர் சொல்வார். அந்தக் கதைகளைப் படிப்பவர்கள் தத்துவ ஞானிகளாக இருந்தால், அவர்கள், சிற்றின்ப விளையாட்டுகளெல்லாம் மனிதனைக் கடைசியில் சோகப்படுத்தியிருந்தான் தன்னும் என்ற உண்மையை உணர்வார்கள் என்பது வாஸ்தவம். ஆனால் சாதாரண மனிதர்களும் வாலிபர்களும் அந்தக் கதைகளைப் படித்தால், கதைகளின் முடிவில் கூறப்பட்டுள்ள உயர்ந்த கருத்துக்களை அவர்கள் மறந்துவிடுவார்கள்; கதைகளில் விவரிக்கப்பட்ட ஆபாசக் காட்சிகள்தான் அவர்கள் மனதில் நிற்கும். ஆகவே நல்ல உண்மைகளை உணர்த்துவதற்காகக் கூட சினிமாவில் ஆபாசக் காட்சிகளைக் காட்டக்கூடாது. “பின்னர் உயர்ந்த கருத்துக்களை நாங்கள் வலியுறுத்துகிறோம்” என்று சொல்வது சரியல்ல. அப்படிப்பட்ட படங்களை அறிஞர்கள் பார்த்தால், அவர்கள் ஆபாசக் காட்சிகளை மறந்துவிட்டு பின்னர் வலியுறுத்தப்படும் உயர்ந்த கருத்துக்களை மனதில் பதியவைத்துக்கொள்வார்கள். ஆனால், சாதாரண வாலிபர்கள் அப்படிப்பட்ட படங்களைப் பார்த்தால், அவர்களுடைய மனதில் உயர்ந்த கருத்துக்கள் பதியாமல் ஆபாசக் காட்சிகள் தான் பதிக்கின்றன. இதன் காரணமாக வாலிபர்களின் மனது கெட்டுவிடுகிறது. ஆகவே கெட்ட உணர்ச்சிகளை தட்டியெழுப்பக்கூடிய நிகழ்ச்சிகளை சினிமாப் படங்களில் புகுத்தக்கூடாது. அவ்வாறு செய்வது வாலிபர்களுக்கும் குழந்தைகளுக்கும் கெடுதலாக முடியும்.

இந்த மசோதாவின் பேரில் பேசும்போது, சினிமா வரியைப் பற்றி மட்டும் பேசாமல் கலைகள் உயருவதற்கு எவ்வாறு பாடுபட வேண்டுமென்பதைப் பற்றியும் நாம் பேச முடிந்தது. அவ்வாறு பேசும்போது பலர் தங்கள் கருத்துக்களைத் தெளிவாக்கினார்கள். தங்கள் கருத்துக்களைத் தெளிவாக்க வேண்டுமென்ற உணர்ச்சி ஏற்பட்டதால் அவர்கள் அப்படிச் செய்தார்கள். அந்த உணர்ச்சியே அவர்களை முன்னேற்றப் பாதையில் அழைத்துச் செல்லும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. கலைகள் நல்ல முறையில் வளர வேண்டுமென்று தங்கள் கருத்தைத் தெளிவாக்கியவர்கள் எவ்வாறு கலைகளை இன்னும் சிறந்த முறையில் வளர்க்கலாம் என்பதுபற்றி யோசித்து, உரிய முறையில் கலைத் துறைகளில் சேவை செய்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். நாம் மசோதாவிற்குப் புறம்பாகப் பேசியிட்டாலும், நம்மிடையே கருத்துத் தெளிவு ஏற்பட்டது குறித்து நாம் சந்தோஷப்பட வேண்டும். கருத்து விளக்கத்தின் விளைவாக நம்மிடையே கருத்து மேம்பாடு ஏற்பட்டு, நம் நாட்டிலுள்ள கலைகளும் பண்பாடையும் என்று நம்புகிறேன்.

தமாஷா வரியைப் பொறுத்தவரையிலும், அடிக்கடி சினிமாவிற்குச் செல்லும் ஏழைத் தொழிலாளர்கள் மிகவும் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்று கூறப்பட்டது. இந்த வரி உயர்வைக் கொண்டுவரப்போவதாக சர்க்கார்

[Sri C. Subramaniam] [15th March 1958]

தெரிவித்ததும், சினிமாத் துறையில் ஈடுபட்டுள்ளவர்கள் என்னை வந்து பார்த்தார்கள். “நீங்கள் வரியை உயர்த்தி விட்டீர்கள். சினிமாவிற்கு வருபவர்களிடமிருந்து நாங்கள் எப்படி பணத்தை வசூலிப்பது? டிக்கெட் கட்டணத்தை உயர்த்தினால் சினிமாப் பார்க்க வருபவர்களின் எண்ணிக்கை குறைந்துவிடும்” என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். “நாங்கள் அதிகமாக வரியை உயர்த்திவிடவில்லையே! ஏராளமான மக்கள் இப்போது சினிமாப் பார்க்கிறார்களே! நீங்கள் டிக்கெட் கட்டணத்தை உயர்த்தினால் உங்களுக்கு பணம் கிடைத்து விடாதா?” என்று நான் அவர்களைக் கேட்டேன். “படத்தை ஒரு தடவை பார்ப்பவர்களிடமிருந்து எங்களுக்கு அதிக வரும் படி கிடையாது. ஏழு, எட்டு தடவை படம் பார்ப்பவர்களிடமிருந்துதான் எங்களுக்கு நிறைய வரும்படி கிடைக்கிறது. டிக்கெட் கட்டணத்தை உயர்த்தினால் அவர்கள் அதிகத் தடவைகள் படம் பார்க்க மாட்டார்கள். அதாவது, டிக்கெட் கட்டணம் உயர்த்தப்பட்டால், அதற்குப் பிறகு, ஒரு படத்தை 15 தடவை பார்ப்பவர்கள் 10 தடவையுடனும், 25 தடவை பார்ப்பவர்கள் 20 தடவையுடனும் நிறுத்திக் கொண்டுவிடுவார்கள். அப்போது எங்களுக்கு வரும்படி குறையும்” என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். “மக்கள் அதிகமாக சினிமாப் பார்க்காமல் இருந்தால் நல்லது தானே?” என்று நான் கூறினேன். “மக்கள் அதிகமாக சினிமாப் பார்க்காமலிருந்தால் நல்லது. என்று நீங்கள் கூறுகிறீர்கள். ஆனால், அதனால் எங்களுக்கு கிடைக்கும் வரும்படி குறையும்” என்று சொல்லிவிட்டு அவர்கள் திரும்பிச் சென்றார்கள்.

சாதாரணமாக, ஒரு தொழிலாளி இரண்டு வாரங்களுக்கு ஒரு முறை சினிமாவிற்கு செல்கிறான் என்று வைத்துக்கொண்டால், அவன் வாங்கும் டிக்கெட்டின் கட்டணம் அரையணு உயர்த்தப்பட்டால், அவன் மாதத்திற்கு ஒரு அணுதான் அதிகம் செலவழிக்க வேண்டியிருக்கும். ஆனால் ஒரு படத்திற்கு 10—15 தடவை போகிறவர்களின் மூலம் வரும் பணம் குறையக்கூடும். ஒரு வேளை, படம் காட்டுபவர்கள் 10—15 தடவை ஒரு படத்தைப் பார்ப்பவர்களுக்குப் பரிசுகள் கொடுப்பார்களோ என்னமோ, தெரியாது. ஆகவே வரி உயர்வின் விளைவாக அதிகத் தடவை சினிமா விற்கு போகிறவர்களிடமிருந்து சினிமாப்படம் காட்டுபவர்களுக்கு வரும் பணம் குறையக்கூடும். டிக்கெட்டுகளுக்கு எவ்வளவு கட்டணம் வசூலித்தால் நிறையப் பேர் சினிமாப் பார்க்க வருவார்கள் என்பது படம் காட்டுபவர்களுக்குத் தெரியும். ஆகவே சினிமாப் பார்ப்பவர்களின் எண்ணிக்கை குறையாமல் இருக்க வேண்டுமானால், எந்த அளவிற்கு கட்டணங்களை உயர்த்தலாம் என்று அவர்களுக்குத் தெரியும். எவ்வளவு அதிகமாக வசூலிக்க முடியுமோ அவ்வளவு அதிகமாக அவர்கள் கட்டணம் வசூலித்துவிடுவார்கள். ஏழைகளின் பேரில் கருணை இருப்பதால் அவர்கள் அதிக கட்டணம் விதிப்பதில்லை என்று கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ சின்னதுரை நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறார். அது தவறு. அவர்கள் கடைசி டிக்கெட்டிற்கு 4 அணுக் கட்டணம் வைத்திருக்கிறார்கள் என்றால், ஏழைகள்பேரில் உள்ள கருணையினால் அவர்கள் அப்படிச் செய்யவில்லை. அதற்கு 4 அணுவிற்கு மேலே கட்டணம் வைத்திருந்தால் வரும்படி குறையும் என்பதால் அப்படி அவர்கள் செய்திருக்கிறார்கள். நான்கு அணுவிற்கு மேல் அந்த டிக்கெட்டிற்கு கட்டணம் விதித்தால் வரும்படி குறையாது என்று தெரிந்திருந்தால் அவர்கள் 4 அணுவிற்குமேல் விதித்திருப்பார்கள். டிக்கெட்டுகளுக்கு எவ்வளவு எவ்வளவு கட்டணம் வைத்தால் எவ்வளவு பணம் வசூலாகும் என்று கணக்கிட்டுத்தான் அவர்கள் டிக்கெட்டுகளுக்குக் கட்டணம் நிர்ணயிக்கிறார்கள். தொழிலாளர்களுக்கு நன்மை செய்வதற்காக அவர்கள் கடைசி டிக்கெட்டிற்கு 4 அணு கட்டணம் விதித்திருக்கிறார்கள் என்றும் அவர்களை கருணை வள்ளல்கள் என்றும் ஸ்ரீ சின்னதுரை நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறார். அது தவறு. நான்கு அணு அந்த டிக்கெட்டிற்கு விதித்தால் தான் நிறையப்பேர் படம் பார்க்க வருகிறார்கள் என்பதால் அவ்வாறு விதித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே தமாஷா வரியை உயர்த்தினால், அவர்கள் சினிமா டிக்கெட்டுகளின் கட்டணங்களை ஒரேயடியாக உயர்த்திவிடுவார்கள் என்று நினைக்கவேண்ட

15th March 1958] [Sri C. Subramaniam]

டாம். எந்த அளவிற்கு மேல் கட்டணங்களை உயர்த்தக்கூடாது என்பதை அவர்களே உணருவார்கள். எனவே கட்டணங்கள் அநியாயமாக உயர்த்த படுவதைத் தடுப்பதற்கு சட்டம் போட வேண்டாம். எந்தக் கட்டணங்களை உயர்த்த வேண்டும், எந்தக் கட்டணங்களை உயர்த்தக்கூடாது என்பது அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். எனவே ஏழை மக்கள் பாதிக்கப்படும் வகையில் கட்டணங்கள் உயர்த்தப்படாது. ஆகவே ஏழை மக்கள் அதிகமாக தமாஷா வரி கொடுக்க வேண்டியிருக்காது. ஒரு தடவைக்கு மேல் ஒரு படத்தைப் பார்ப்பவர்களிடமிருந்து அதிக வரி வசூலித்தால் கூட நல்லது. ஆனால், அதைச் செய்வது சாத்தியமல்ல.

அடுத்தபடியாக, ஏன் குதிரைப் பந்தயங்களை எடுத்துவிடக்கூடாது என்று கேட்கப்பட்டது. இப்போது, சென்னையில் குதிரைப் பந்தயம் நடந்தால் சென்னையிலுள்ளவர்கள் மட்டும் பந்தயத்திற்குச் செல்வதில்லை. வெளியூர்களிலிருந்துதான் நிறையப் பேர் வருகிறார்கள். ஆகவே, ஒரு ஊரில் குதிரைப் பந்தயம் நடந்தால் வெளி ஊர்களிலுள்ளவர்களும் அதைப் பார்க்க வருகிறார்கள். இதற்குக் காரணம் என்ன? மக்களிடையே சூதாட்ட மனப்பான்மை அதிகமாக இருக்கிறது. குதிரைப் பந்தயத்தை எடுத்து விட்டால், வேறு ஏதாவது பந்தயத்தை யாராவது நடத்துவார்கள். ஒரு இடத்தில் நத்தைப் பந்தயம் வைத்தார்கள். “நியூயார்க் காட்டன் பெட்டிங்” இருக்கவில்லையா? பந்தயங்களுக்கெல்லாம் காரணம் மக்களிடையே சூதாட்ட மனப்பான்மை இருப்பது தான். இந்தப் பந்தயங்கள் ஆங்காங்கே இருக்கும் எல்லா சாதாரண மக்களையும் பாதிக்கின்றன.

நாம் மட்டும் குதிரைப் பந்தயத்தை நிறுத்தினால் போதாது, பங்களுரில் நடக்கிறது. ரயிலில் இங்கு வந்து இறங்குவதற்குப் பதிலாக, ஜனங்கள் பங்களுர் போய்ச் சேருவார்கள். அல்லது ஹைதராபாத் போய்ச் சேருவார்கள். இங்கே மட்டும் குதிரைப் பந்தயத்தை எடுத்துவிட்டால் அதன் மூலமாக இங்கு வரும் வரும்படியும் கெட்டு, இங்கிருக்கும் ஜனங்கள் ரயிலில் பங்களுர் போய் பந்தயம் ஆடி அங்கே பணத்தைச் செலவழிப்பார்கள். இதையெல்லாம் யோசித்துப் பார்த்து, அகில இந்திய ரீதியில் ஒழித்தாக வேண்டும் என்பதற்காக, அகில இந்திய ரீதியில் குதிரைப் பந்தயத்தை எடுத்து விடவேண்டும் என்ற முறையில் மத்திய சர்க்காருக்கும் எழுதிச் கொண்டிருக்கிறோம். மற்ற ராஜ்ய அரசாங்கங்களுடனும் பேச்சு வார்த்தை நடத்தி வருகிறோம். எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்ளக் கூடிய முறையிலே குதிரைப் பந்தயத்தை எடுக்கவேண்டுமே தவிர, நாம் மட்டும் எடுத்துவிட்டு எமாலியாகிவிடக்கூடாது. நாம் மட்டும் எடுத்தால், இங்கேயே இருந்து கொண்டிருந்த பணத்தை இன்னும் வடக்கே அனுப்பி விட்டார்கள் என்று அதிகமாக கூக்குரல் எழும். ஆகையால் எல்லா இடங்களிலும் சேர்ந்து எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். அதனால் தான் இங்கு தயக்கமே யொழிய வேண்டுமென்றுமில்லை. இங்கே இது அவசியம் இல்லை என்பதை நான் உணருகிறேன். இதிலும் சில தவறுகள் நடக்கின்றன. என்றாலும் நடைமுறைக்குக் கொண்டு வருவது எப்படி என்பதை யோசித்து எல்லோரிடத்திலும் ஆலோசனை கேட்டிருக்கிறோம். கடைசியில் எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்ளுவார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். குதிரைப் பந்தயத்தை ஒருவர் எடுத்து, இன்னொருவர் பணத்தை எடுத்துக்கொண்டு போகக் கூடிய நிலைமையில் விடக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் இதைப் பற்றி முடிவை அவ்வப்போது ஒத்திப்போட்டுக் கொண்டே வருகிறோம். தொடர்ந்து பேச்சு வார்த்தை நடத்திக்கொண்டு வருகிறோம். எல்லோரும் ஒத்துக்கொள்வார்களானால், இன்றைக்கே இதை எடுத்துவிடமுடியும். அதை எடுக்காதவரையில், அது இருக்கும் வரைக்கும் அதற்கு வரி போட்டால், அதற்கு யாரும் ஆட்சேபனை சொல்ல மாட்டார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

இந்த அடிப்படையில்தான் மசோதா கொண்டவரப்பட்டிருக்கிறது. இந்த வரியைப்பற்றி பல அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இதை முன்னாடியே ஆராய்ந்து சர்க்காரே திருத்தங்கள் கொடுத்திருக்கிறது. அந்தத் திருத்தங்கள் சபை முன்வரும்போது அதைப் பற்றி விவாதிக்கலாம். அந்தத் திருத்தங்களையும் ஏற்றுக்கொண்டு எந்த விதமான

12-20
p.m.

[Sri C. Subramaniam] [15th March 1958]

ஆட்சேபனையும் இல்லாமல் இந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றலாம். தொழிலாளர்களுக்கு ஆதரவாக இருக்கிறவர்களும் இதை மனப்பூர்வமாக நிறைவேற்றலாம். கலை வளரவேண்டுமென்று சொல்லுகிறவர்களும், இது கலை வளர்ச்சிக்குத் தடையாக இருக்காது என்று பூரணமாக நம்பி, இதற்கு ஆதரவு அளிக்கலாம் என்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். அத்துடன் நம்முடைய ராஜ்யம் நடக்க வேண்டுமென்ற அக்கரை உள்ளவர்கள், இன்னும் இதன் மூலமாக வரும் வருவாயினால் பஞ்சாயத்துக்களுக்கும், முனிசிபாலிட்டிகளுக்கும் உதவக்கூடும் என்பதை நாம் உணரவேண்டும். ஊராட்சி நன்றாக நடந்தால்தான் ஊரில் இருக்கிறவர்கள் நன்றாக வாழ முடியும், ஆகவே, ஊராட்சி நிர்வாகத்தில் அக்கரை உள்ளவர்களும் இதை ஆதரிப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கையோடு, எந்த விதமான எதிர்ப்பும் இல்லாமல் எகமனதாக இதை நிறைவேற்றவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

MR. SPEAKER: The question is—

“That the Madras Entertainments Tax (Amendment) Bill, 1958 (L.A. Bill No. 7 of 1958) be taken into consideration.”

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2 and 3 were put and carried.

Clause 4

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI: Mr. Speaker, I move—

“In sub-clause (a) for the words ‘one-fourth of such payment’ occurring in line 25, page 2, *substitute* the words ‘one-tenth of such payment.’”

SRI K. RAMACHANDRAN: I second the amendment, Sir.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I am sorry I am unable to accept the amendment.

The amendment was put and lost.

Clause 4 was put and carried.

Clause 5 was put and carried.

Clause 6

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, I move—

“In sub-clause (ii), in the proposed sub-section (1-A), the words ‘made arrangements approved by the State Government for furnishing returns of the payments for admission to the entertainment as required by section 7-A and has’ may be omitted.”

MR. SPEAKER: The question is—

“In sub-clause (ii), in the proposed sub-section (1-A), the words ‘made arrangements approved by the State Government for furnishing returns of the payments for admission to the entertainment as required by section 7-A and has’ may be omitted”.

The amendment was put and carried.

Clause 6, as amended, was put and carried.

Clause 7 was put and carried.

Clauses, 8, 9 and 10 were put and carried.

15th March 1958]

Clause 11.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : Mr. Speaker, I move—

“ In the proposed new section 10 omit sub-section (b) ”.

The amendments was duly seconded.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே,

“ (b) On application to any Magistrate by such Magistrate as if it were a fine imposed by him.”

என்று மசோதாவில் கண்டிருக்கிறது. மாஜிஸ்ட்ரேட்டிடம் போவதில் இரண்டு வகை இருக்கிறது. ஒன்று—ஒரு குற்றம் செய்ததற்காக “ப்ராவிக்க்யூட்” செய்யப்பட்டு, கோர்ட்டுக்கு எடுத்துச்செல்லப்படுவது. இந்த மசோதாவில் அதுமாதிரி கிடையாது. மாஜிஸ்ட்ரேட் அபராதம் போட்டால், அந்த அபராதத் தொகையை வசூல் செய்வதற்கான ஒரு முறையே தவிர, அவர்கள் பேரில் கேஸ் போட்டு நடத்த வேண்டும் என்பதற்காக அல்ல. நிலவரி பாக்கியைப்போல் வசூல் செய்தாலும் ஒரே முறை தான். சில இடங்களில் மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டுக்குப் போனால் வெகு சுலபமாக வசூல் செய்யலாம். சில இடங்களில் ரெவினியூ அதிகாரியிடம் போனால் வெகு சிக்கிரமாக வசூல் நடக்கலாம். வசூல் செய்யும் முறையே தவிர, ஏதோ ஒரு குற்றம் செய்து விட்டு, அந்தக் குற்றத்திற்காக கோர்ட்டு முன்பாக விசாரணை நடத்த வேண்டும் என்பதற்காக அல்ல. தாசில்தார் மூலமாக வசூல் செய்வது போலவே மாஜிஸ்ட்ரேட் மூலமாக வசூல் செய்ய வேண்டும் என்பது ஏற்பாடு. இதைப் பொறுத்தவரை இது வசூலிக்கக்கூடிய முறையை பொறுத்ததே தவிர, கோர்ட்டு நடவடிக்கை அல்ல என்று தெரிவித்துக்கொண்டு, அதற்கு இருக்கும் ஆட்சேபணையை வாபஸ் வாங்கிக் கொள்ளுமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

MR. SPEAKER : The question is—

“ In the proposed new section 10, omit sub-section (b) ”.

The amendment was put and lost

Clause 11 was put and carried.

Clauses 12 and 13 were put and carried.

Clause 14

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Mr. Speaker, I move—

“ In sub-clause (ii) after item (b) the following item may be inserted namely: ‘(c) for clause (k) the following shall be substituted, namely—

(k) for appeals and revisions in respect of proceedings under this Act, the period within which such appeals and revisions should be preferred and the fees to be paid, in respect of such appeals and revisions; and ”.

[15th March 1958]

MR. SPEAKER : The question is—

“ In sub-clause (ii) after item (b) the following item may be inserted namely : ‘ (c) for clause (k) the following shall be substituted, namely—

(k) for appeals and revisions in respect of proceedings under this Act, the period within which such appeals and revisions should be referred and the fees to be paid, in respect of such appeals and revisions ’ ”.

The amendment was put and carried.

Clause 14, as amended, was put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Mr. Speaker, I move—

“ That the Madras Entertainments Tax (Amendment) Bill, 1958 (L.A. Bill No. 7 of 1958) as amended be passed.”

MR. SPEAKER : Motion moved :

“ That the Madras Entertainments Tax (Amendment) Bill, 1958 (L.A. Bill No. 7 of 1958) as amended be passed.”

SRI N. K. PALANISAMI : கனம் ஸ்பீக்கர் அவர்களே, இந்த மசோதா சட்டமாகப் போகிறது. எதன் மூலமாக நமக்கு வரி வரப்போகிறதோ, அதற்காக நாம் ஒரு பகுதியை ஒதுக்கியாகவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். காரணம், தமிழை ஆட்சி மொழியாக நாம் போட்டிருக்கிறோம். சட்ட சபையிலும், கோர்ட்டிலும் தமிழ் ஆட்சி மொழியாக வர இருக்கிறது. அது மட்டும் போதாது. அதன் மூலமாக தமிழுக்கு ஒரு விடுதலை கிடைத்திருக்கிறதேயொழிய வேறொன்றுமில்லை. தமிழை எல்லாத் துறையிலும் வளர்ப்பதற்கான அதிக பொறுப்பு சர்க்காருக்கு இருக்கிறது. கலை, பண்பு, கலாசாரம் போன்ற துறைகளில் நேரடியாக கவனம் எடுத்துக்கொண்டு, அவைகள் வளருவதற்காக ஒரு நடவடிக்கையையும் சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஆகவே, இதில், வரக்கூடிய ஒரு பகுதியைக் கண்டிப்பாக இத்துறைகளுக்காக ஒதுக்கவேண்டும்.

கர்நாடக சங்கீதம் என்றால் என்ன என்று கூட பலருக்குத் தெரியாது. வெளிநாடுகளிலிருந்து வருபவர்கள் தனிப்பட்டவர்களிடமிருந்து அதைப் பழகிக்கொள்ளுகிறார்கள். தமிழை வளர்ப்பதும், தமிழ்ப் பண்பாட்டை வளர்ப்பதும், ஆகிய துறைகளுக்கு நாடகங்களும் சினிமாக்களும் அவசியம். ஆகவே, தமிழ் நாட்டிலிருக்கும், முக்கியமாக சினிமாவிலும் நாடகத்திலும் ஆர்வமுள்ளவர்களுக்கு அவைகளைச் சொல்லிக்கொடுப்பதற்காக பள்ளிகள் வைத்து, நல்ல முறையில் அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொடுக்க வேண்டும். சினிமாத்துறையை தொழில் அபிவிருத்தித் துறைக்கும், கல்வித்துறைக்கும் பயன்படுத்தலாம், வெளிநாடுகளில் அப்படித்தான் செய்கிறார்கள். உதாரணமாக, தொழிற்சாலையில் எப்படி உற்பத்தி அதிகம் செய்வது என்பதை அடிப்படையாக வைத்து, கதை எழுதி படமாகக் காட்டலாம். பள்ளிக்கூடங்களில் ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள் ஒருவருக்கு ஒருவர் எப்படி நடந்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதை ஒரு கதையில் அமைத்து, படமாக நல்ல முறையில் காட்டலாம். இப்படியெல்லாம் வெளிநாடுகளில் சினிமாக்கள் உபயோகப்படுத்தப்படுகின்றன. இன்னும் விவசாயத்திலே அபிவிருத்தி செய்கிறது என்கிற முறையிலே பல காரியங்களைச் செய்து வருகிற நாம் அதே போல் கலைத் துறையில் வளர்ச்சி ஏற்படுவதற்கும் அதனால் நாட்டு மக்களின் பண்பாடு வளர்வதற்கும் ஏற்ற முறையில் பல காரியங்களைச் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே சர்க்கார்

12-30
P.m.

15th March 1958] [Sri N. K. Palanisami]

இவ்வகையில் ஊக்கம் கொடுக்கவேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த வரிப்பணத்தில் ஒரு பகுதி கலை அபிவிருத்திக்காகச் செலவிடவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI K. ANBAZHAGAN : கனம் அவைத்தலைவர் அவர்களே அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்த கேளிக்கை வரித் திட்டத்தை எல்லோரும் கருத்தொருமித்து நிறைவேற்றுகிற சூழ்நிலையில் மகிழ்ச்சியோடு நான் ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். கேளிக்கை வரியை இங்கேயுள்ள மாற்றுக் கட்சியினர்கள் எதிர்க்கவில்லை. ஆனால் அந்த வரியைப் போடுகிற சமயத்தில் அரசாங்கம் என்ன என்னவற்றைக் கவனத்தில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்பதற்காகச் சில வார்த்தைகள் சொல்கிறேன். நாங்கள் கூறிய பல கருத்துக்கள் இந்த அரசாங்கத்தை எதிர்க்க வேண்டும் என்கிற எண்ணத்தால் சொல்லப்படவில்லை. பெரும்பாலும் பாமர மக்கள் பாதிக்கப்படுவார்களே என்கிற ஐயப்பாட்டினால் சொல்லப்பட்டவையாகும். அதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கம் சொன்னார். பதினெட்டு முறை, இருபது முறை சினிமாவுக்குப் போகிறவர்கள் இனிமேல் இரண்டு முறை, நான்கு முறை போகக் கூடிய அளவுக்குத்தான் இதனால் குறைத்துக்கொள்வார்கள் என்பதாக. பதினெட்டு, இருபது முறை சினிமாவுக்குப் போகக்கூடிய வெறி உணர்ச்சி உள்ளவர்கள் இந்த வரியைப் போடுவதினால் பணக் கஷ்டம் உண்டாகிறதே என்று வேதனைப்பட்டாலும், தன்னிடம் பணம் இல்லாவிட்டாலும் எப்படியாவது பிறரிடமிருந்தாவது தேடிக்கொண்டுதான் சினிமாவுக்கு ஓடுவார்கள். என்னைப் போன்று ஒரு முறை, இரண்டு முறை எப்போதோ போகக்கூடியவர்கள் தாம் இன்றைக்குப் பல மாதங்களவரையில் சினிமாவுக்கே போக முடியாத நிலைமை உண்டாகும் என்று நினைக்கிறேன். இந்த வாதத்தை இந்தச் சமயத்தில் சொல்வதனால் இந்த கேளிக்கை வரிக்கே நான் குறுக்கே வெட்டு வெட்டுகிறேன் என்று நினைக்கவேண்டாம். எதிர்க்கட்சிகளிலிருந்து பல கருத்துக்கள் சொல்லப்படுகிற நேரத்தில் அமைச்சர் அவர்கள் அருள்கூர்ந்து அவற்றை ஆழ்ந்து யோசனை செய்ய வேண்டும். நான் பேசியபோது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே இல்லையே என்ற வருத்தம் உண்டு. இருந்த இடத்தில் இருந்து நான் பேசிய பேச்சுக்களை கேட்டிருக்க அவருக்கு வாய்ப்பு இருந்திருக்கிறது. நான் பேசிய கருத்துக்களிலே இருந்த முக்கியமான சிலவற்றை இங்கே எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

முதலாவதாக புதிதாக போடுகிற வரியினால் மக்களைப் பொறுத்த வரையில் கட்டணம் உயராமல் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும். உடனடியாக அப்படிப்பட்ட உத்தரவுகளைப் போடவேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதன் மூலமாக மக்களுடைய ஆதரவையும், அநுதாபத்தையும் இந்தக் காங்கிரஸ் அரசாங்கம் தாராளமாகப் பெற்றுக்கொள்ள முடியும்.

அடுத்தது நான் சொல்ல விரும்புவது நாடகத்துறைக்கு வரி எடுத்தது சினிமாத்துறையின் வளர்ச்சிக்குப் பெரிதும் உதவும் என்றும், நாடகத்தில் நடிப்பவர்களே சிறந்த சினிமா நடிகர்களாக வருவதற்கு வாய்ப்பாக அமைகிறது என்பதும் தான். நாடகக்கலையின் வளர்ச்சி சினிமாத் துறையில் பலவகையில் பிரதிபலிப்பதைக் காண்கிறோம். குறிப்பாக சினிமாத்துறையில் திராவிட முன்னேற்ற கழகத்தினர் வெற்றி அடைவதற்குக் காரணமாக நாடகத்துறையில் அவர்கள் கொண்ட ஆர்வமும், அதில் கேட்ட அனுபவமும் தான். சர்வகலாசாலையினால் வழங்கப்படுகிற எம்.எ. பட்டத்திற்கு இருக்கிற மதிப்பைவிட மகாத்மா, பெரியார், அறிஞர் என்பதாக மக்களால் வழங்கப்படுகிற பட்டத்திற்குள்ள மதிப்பு மிகவும் உயர்ந்தது என்பதை என்னைப்போன்றே சர்வகலாசாலைப் பட்டம் பெற்றுள்ள நிதி அமைச்சர் அவர்கள் ஒப்புக்கொள்வார். மக்களுடைய மதிப்புக்கு காரணமாக பட்டங்களைப் பெற்றவர்கள் அதைத் தாம் பெற்ற மதிப்பின் பட்டமாகக் கருதுகிறார்கள் என்று நினைப்பதைவிட மக்களால் அப்படி அன்பாக அழைக்கப்படுகிறோம் என்று தான் கருதுகிறார்கள். ஆகவே அந்தப்பட்டங்களினால் தவறு இல்லை என்று சொல்ல வேண்டும்.

[15th March 1958]

MR. SPEAKER : இப்போது நடப்பது மூன்றாவது ரீடிங். முதல் ரீடிங்கில் பேசுவது போல இதில் பேசக் கூடாது. பேசுவதற்கும் நான் அனுமதிக்க போவதில்லை.

SRI K. ANBAZHAGAN : வேறு ஒரு நோக்கத்திற்காகச் சொல்ல வந்து இப்படிச் சொல்லிவிட்டேன். அதற்காக வருந்துகிறேன். கேனிக்கை வரி போடுவதைப் பற்றி ஆட்சேபணியில்லை. ஆனால் இத்துறையில் போடப்படுகிற வரியை நல்ல முறையில் செலவிடுவதற்கு கடப்பாடு உடையது, இந்த அரசாங்கம். நன்மை தீமை இவற்றை ஆராய்ந்து செய்கிற நிலையில் நாம் இருக்கிறோம். இப்படிப் போடுகிற வரிப் பணத்தை லோகல் போர்டு, முனிசிபாலிட்டிக்குத் தருவதாகத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அது மகிழ்ச்சிக்குரியதாகும். இன்றைய தினம் அவை பல திட்டங்களுக்கு அரசாங்கத்தையே பண உதவி நாடி நிற்க வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கின்றன. ஆகவே இந்த ஏற்பாட்டினால் அவற்றுக்கு அதிக நன்மை ஏற்படக்கூடும். அதே சமயத்தில் கலைத் துறையில் இருந்து இப்பணம் வசூலிக்கப்படுகிற காரணத்தால் அதில் ஒரு பகுதி கலை வளர்ச்சிக்காகவே செலவிட வேண்டும் என்ற கருத்தும் சர்க்காருக்கு இருக்க வேண்டும். இன்றைய தினம் எப்படி நடப்பவர்களுக்குப் பாராட்டுகளையும், பரிசுகளையும் வழங்குகிறார்களோ, எப்படி படத் தயாரிப்பாளருக்கு உயர்ந்த படத்தைத் தயாரித்திருக்கிறார் என்பதற்காகப் பாராட்டுகளையும், பரிசுகளையும் வழங்குகிறார்களோ அதுபோல நல்ல கதை எழுதுகிற ஆசிரியர்களுக்குப் பரிசு வழங்க, பராட்டுதலை வழங்க இந்தச் சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படி செய்வார்கள் என்கிற நம்பிக்கையில் நான் என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI V. R. RAMASWAMY MUDALIYAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கடைசியாக நானும் எங்கள் கட்சியின் சார்பாக இம்மசோதாவுக்கு ஆதரவு கொடுத்துப் பேசும்போது வற்புறுத்திச் சொல்ல விரும்புவது என்னவென்றால் இந்த வரியை மாஜிஸ்ட்ரேட்டின் உதவியை நாடி வசூலிக்க வேண்டும் என்கிற மனோபாவத்தை சர்க்கார் விட்டுவிடவேண்டும். லாண்ட் ரெவின்யூ செக்ஷன் கீழ் எவ்வாறு வசூல் செய்யப்படுகிறதோ அதே முறையில் இந்தப் பணத்தையும் வசூலிக்க முயற்சிக்க வேண்டும். மாஜிஸ்ட்ரேட் மூலம் வசூலிப்பது என்பது பல விதமான கோளாறுகளுக்கு இடம் கொடுக்கும். ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த ஸ்ரீ ராஜம் ராமஸ்வாமி அவர்களும் கூட இதைச் சொன்னார்கள். ஆகவே கூடியவரையில் மாஜிஸ்ட்ரேட் மூலமாக வசூல் செய்ய வேண்டும் என்கிற எண்ணத்தை விட்டுவிடவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் சொன்ன கருத்தை நானும் ஓரளவு ஏற்றுக்கொண்டு அதன்படி செய்கிறேன். வரி வசூலிக்க முடியாவிட்டால் மாஜிஸ்ட்ரேட் மூலமாக வசூலித்துக் கொள்ளலாம் என்பதற்காக உத்தரவுகளைப் போட முயற்சிக்கிறேன் என்று பதில் சொல்லி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : The question is—

That the Madras Entertainments Tax (Amendment) Bill, 1958 (L.A. Bill No. 7 of 1958) as amended be passed.

The motion was put and carried and the Bill as amended was passed.

(3) THE MADRAS GENERAL SALES TAX (EMERGENCY PROVISIONS) BILL, 1958 (L.A. BILL NO. 5 OF 1958).

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Mr Deputy Speaker, Sir, I move—

“ That the Madras General Sales Tax (Emergency Provisions) Bill, 1958 (L.A. Bill No. 5 of 1958) be taken into consideration. ”